The 2nd National Liberal Arts Conference on Wisdom, Innovation, Social Sciences and Hospitality

WISH 2020

LArts
Rajamangala University of Technology KRUNGTHEP

งานประชุมวิชาการศิลปศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 2
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

23 ธันวาคม 2563
https://larts-wish.rmutk.ac.th

เล่มที่ 1

สารบัญ

รหัสบทความ	ชื่อเรื่องบทความ	หน้า
02-WISH-2020	การศึกษาคุณภาพการบริการโรงแรมในเขตกรุงเทพมหานครกับความตั้งใจเดินทางกลับมาร่วมงานที่จัดในประเทศไทยอีกครั้ง กรณีศึกษานักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่มไมซ์ ***รัศมี อัจฉริยไพศาลกุล, ภาณุมาศ เกตุแก้ว และ จารวี กมลศิริพิชัยพร***	1-10
03-WISH-2020	ความพึงพอใจต่อรูปแบบและช่องทางการประชาสัมพันธ์ในการเปิดรับบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารวิจัย มทร.กรุงเทพ ***ขวัญใจ ยุกติรัตน์***	11-20
04-WISH-2020	ปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา ***ชนิตา เอี่ยมสะอาด และ มนตรี แย้มมั่งมี***	21-30
05-WISH-2020	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการตั้งใจใช้บริการซ้ำในโรงพยาบาลเอกชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และโรงพยาบาลที่ก่อตั้งจากมูลนิธิองค์กรการกุศลในกรุงเทพมหานคร ***รุจิภาส โพธิ์ทองแสงอรุณ, อัจฉรา ลิ้มวงษ์ทอง และ รุจิภาส ประชาทัย***	31-44
06-WISH-2020	ความคิดเห็นของผู้ทำบัญชีที่มีต่อจรรยาบรรณทางการบัญชีในจังหวัดระยอง ***วฤดดา พิพัฒนกุล, อรพรรณ รุ่งเรือง และ วิภาวดี คูณวงศ์***	45-58
07-WISH-2020	การออกแบบของเล่นสำหรับรับประทานอาหารสู่การส่งเสริมความผูกพันกับครอบครัวจากแนวความคิดจากวรรณคดีไทยเรื่องรามเกียรติ์ ***สิทธิศักดิ์ รัตนประภาวรรณ, สุวัฒน์ชัย ไชยพันธ์, พิทักษ์ พรหมสถิต และ นันทิยา ณ หนองคาย***	59-72
08-WISH-2020	การศึกษาศักยภาพและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนในรูปแบบนวัตวิถีของบ้านทุ่งทับควาย อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ ***ธีรกานต์ โพธิ์แก้ว, ธัญชนิต ใจกระจ่าง, อนิตฐิเนตร รักษายศ, ก้องภพ รักชาติ, ปัญจภัทร ชูชนะ และ วิฑูรย์ เกาะกาวี***	73-84
09-WISH-2020	การเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันกับนักศึกษาสถาบันอื่น ***หัตถพันธ์ วงชารี***	85-98
10-WISH-2020	การศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของธุรกิจบริการที่พักเพื่อตอบสนองนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ***อูวัยซ์ ดือราโอะ, นอซูไรนี อับดุลรอแม, นอร์ซากีรา สาเม๊าะ, จุฑาทิพย์ บุญเต็ม, อานีซา เอเล็ง และ ศุภาวิณี กิติวินิต***	99-110
11-WISH-2020	พฤติกรรมการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเรือสำราญที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเรือสำราญ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ***ภาณุมาศ เกตุแก้ว, รัศมี อัจฉริยไพศาลกุล และ มณฑาทิพย์ หงุ่ยตระกูล***	111-124

ความคิดเห็นของผู้ทำบัญชีที่มีต่อจรรยาบรรณทางการบัญชีในจังหวัดระยอง

AUDITOR'S COMMENTS ON THE ACCOUNTING CODE OF CONDUCT IN RAYONG

วฤดดา พิพัฒนกุล[1*], อรพรรณ รุ่งเรือง[2], และ วิภาวดี คูณวงศ์[3]

Waridda piphatanakul[1*], Orraphan Rungreang[2], and Wipawadee Khugvong[3]

[1, 2, 3] มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, กรุงเทพฯ

[1, 2, 3] Bangkok Suvarnabhumi University, Bangkok

บทคัดย่อ

การตัดสินใจทางธุรกิจประการหนึ่ง คือ การตัดสินใจโดยอาศัยรายงานทางการเงินเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการนำรายงานทางการเงินของธุรกิจไปใช้ทั้งจากบุคคลภายในและบุคคลภายนอกนั้น อันเนื่องมาจากความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงินที่นักบัญชีได้ทำไว้ สาเหตุประการหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกัน คือ นักบัญชีขาดจรรยาบรรณทางการบัญชีที่ถูกต้องในการจัดทำรายงานทางการเงิน การศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นของนักบัญชีต่อจรรยาบรรณทางการบัญชี" จึงเป็นการศึกษาระดับความคิดเห็นของนักบัญชีต่อจรรยาบรรณที่นักบัญชีควรนำไปใช้ในการจัดทำรายงานทางการเงินให้มีความเชื่อถือได้ ทราบถึงความสัมพันธ์จรรยาบรรณทางการบัญชีที่เกิดขึ้นในการจัดทำรายงานทางการเงินให้มีความเชื่อถือได้ และเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางด้านจรรยาบรรณทางการบัญชีที่เกิดขึ้นในการจัดทำรายงานทางการเงินให้มีความเชื่อถือ ในการทำวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของด้านเนื้อหา ข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี (ฉบับที่ 19) เรื่อง จรรณยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2553 เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทำบัญชีในจังหวัดระยอง จำนวน 66 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งสร้างแบบสอบถามมาจากข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี (ฉบับที่ 19) เรื่องจรรณยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2553 สอบถามความคิดเห็นของผู้ทำบัญชีที่มีต่อจรรยาบรรณทางการบัญชีในจังหวัดระยอง โดยกำหนดแบบสอบถามความคิดเห็นออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับคุณวุฒิสูงสุด และระยะเวลาปฏิบัติงานทางการบัญชี ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ทำบัญชีที่ปฏิบัติงานในจังหวัดระยอง จำนวน 20 คำถาม ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิดเป็นข้อเสนอแนะและความเห็นเกี่ยวกับจรรณยาบรรณวิชาชีพบัญชี ผลของการศึกษา พบว่า เพศ อายุ ระดับคุณวุฒิสูงสุดหรือระดับการศึกษาและระยะเวลาปฏิบัติงานทางการบัญชี ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของนักบัญชีที่มีต่อจรรยาบรรณทางการบัญชีในจังหวัดระยอง

คำสำคัญ: ความคิดเห็น จรรยาบรรณทางการบัญชี

*Corresponding author. Tel.: 086 332 5787

Email address: waridda.p@gmail.com

Abstract

A factor of making a business decision is to use financial statements as a reference, but the problem of using financial reports, by both internal and external personnel, is from the trust in the financial reports made by accountants that lack of work ethics. This research paper is 1) to explore the accountants' opinion toward the accounting code of ethics, that shall be complied, in order to establish reliability in financial report., 2) to study the relationship between the accounting code of ethics and reliability., and 3) to find solutions of misconduct in preparation of financial report to ensure reliability. The framework of this study is to scope the content in the Code of ethics for professional accountants (Volume No.19)- The Code of Conduct for professional accountants, 2010. The data were collected from accounting staff in Rayong. The instruments used in this research included questionnaires based on Code of ethics for professional accountants. The questionnaire was divided into 3 parts: Part 1. General information of the respondents including gender, age, highest education level and length of experience as an accountant, part 2 consisted of 20 questions asking about the information on professional ethics of accountants operating in Rayong province, and part 3 is open-ended questions asking for suggestions and opinions about the accounting profession and ethics. The results of the study showed that gender, age, highest education level and length of experience as an accountant have no influence on opinions of accountants on accounting ethics in Rayong.

Keywords: A comment, Accounting Code of Conduct

บทนำ

สภาพธุรกิจที่มีการแข่งขันอย่างสูงในปัจจุบันนี้ การตัดสินใจในการทำธุรกิจเป็นสิ่งที่สำคัญมาก การตัดสินใจทางธุรกิจ คือ การตัดสินใจโดยอาศัยรายงาน ทางการเงินเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการนำรายงานทางการเงินของธุรกิจ ไปใช้ทั้งจากบุคคลภายในและบุคคลภายนอก อันเนื่องมาจากความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงินที่นักบัญชีได้ทำไว้ สาเหตุประการหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกัน คือ นักบัญชีขาดจรรยาบรรณทางการบัญชีที่ถูกต้องในการจัดทำรายงานทางการเงินให้มีความเชื่อถือได้ จรรยาบรรณทางการบัญชี ที่นักบัญชีควรพึงมี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเที่ยงตรงในหลักฐาน ความพอเพียงและความเชื่อถือได้ของข้อมูลที่นำมาใช้ในการจัดทำรายงานทางการเงิน ถ้านักบัญชีทำรายงานทางการเงิน โดยขาดจรรยาบรรณทางการบัญชีที่ถูกต้องแล้ว ย่อมให้ผู้ที่ใช้ข้อมูลรายงานทางการเงินเกิดการตัดสินใจที่ผิดพลาดอย่างมีนัยสำคัญ

การบริหารธุรกิจที่ผิดพลาดจนธุรกิจอาจล้มเหลวได้การศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นของนักบัญชี ต่อจรรยาบรรณทางการบัญชี" เป็นการศึกษาความหมาย ลักษณะจรรยาบรรณของนักบัญชีที่ดีและเกี่ยวข้องกับนักบัญชีอย่างไร หากนักบัญชีขาดจรรยาบรรณของนักบัญชีที่ดีจะส่งผลกระทบ ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องและรายงานทางการเงินที่มีความเชื่อถือได้อย่างไร

จุดประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงความหมายและลักษณะจรรยาบรรณที่ผู้ทำบัญชีพึงมี
2. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักบัญชีต่อจรรยาบรรณที่นักบัญชีควรนำไปใช้ ในการจัดทำรายงานทาง การเงินให้มีความเชื่อถือได้
3. เพื่อศึกษาถึงความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงินที่จะนำไปเผยแพร่ให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง
4. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์จรรยาบรรณทางการบัญชีที่เกิดขึ้นในการจัดทำรายงานทางการเงินให้มีความเชื่อถือได้
5. เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางด้านจรรยาบรรณทางการบัญชีที่เกิดขึ้น ในการจัดทำรายงานทางการเงินให้มีความเชื่อถือได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข พัฒนานักบัญชีให้มีจรรยาบรรณทางการบัญชี ในการจัดทำรายงานทาง การเงินให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

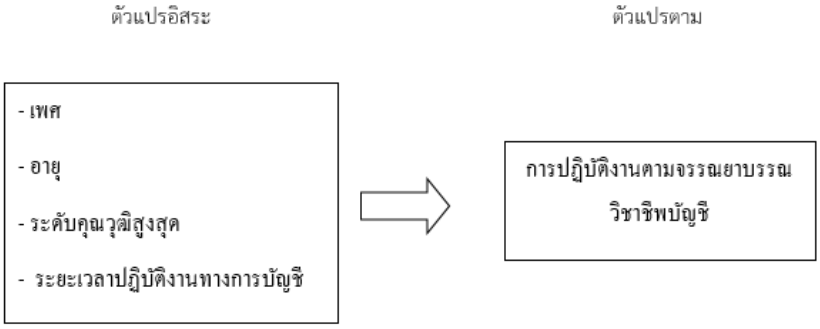

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิด

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี

จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี หมายถึง จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2553 ตามข้อบังคับสภาวิชาชีพ (ฉบับที่ 19) ใช้ในการควบคุมจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีให้มีการปฏิบัติงานและผลของการปฏิบัติงานที่บ่งบอกถึงการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม มีข้อกำหนดที่ต้องปฏิบัติในเรื่อง

1. ความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต

“ความโปร่งใส” หมายความว่า ภาพลักษณ์ที่แสดงให้ เห็นถึงการปฏิบัติงานตามกฎ ระเบียบต่าง ๆ และมาตรฐานวิชาชีพที่กำหนดไว้และไม่ปกปิดข้อเท็จจริง หรือบิดเบือนความจริงอันเป็นสาระสำคัญ สามารถติดตามตรวจสอบได้

“ความเป็นอิสระ” หมายความว่า การปฏิบัติหน้าที่ โดยปราศจากอิทธิพลของบุคคลอื่นที่ทำให้เกิดความสงสัยในความเป็นกลาง หรือความเที่ยงธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ความเป็นอิสระนี้จะต้องเป็นที่ประจักษ์ ให้ผลงานของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีเป็นที่เชื่อถือได้

“ความเที่ยงธรรม” หมายความว่า การใช้ดุลยพินิจเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ โดยปราศจากความลำเอียง อคติ ความขัดแย้งทางผลประโยชน์และอิทธิพลของบุคคลอื่น

"ความซื่อสัตย์สุจริต" หมายความว่า การประพฤติอย่างตรงไปตรงมา จริงใจ ซื่อตรงต่อวิชาชีพ ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง ปฏิบัติงานบนหลักฐานที่เป็นจริงและเชื่อถือได้ ไม่อ้าง หรือยินยอมให้บุคคลอื่นอ้างว่าได้ปฏิบัติงานถ้าไม่ได้ปฏิบัติงานจริง

2. ความรู้ ความสามารถและมาตรฐานในการปฏิบัติงาน

"ความรู้ ความสามารถ" หมายความว่า การใช้ความรู้ความสามารถ ความชำนาญในการปฏิบัติวิชาชีพบัญชีด้วยความเอาใจใส่อย่างเต็มความสามารถ ความเพียรพยายามและความระมัดระวังรอบคอบ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและมั่นใจได้ว่ามีผลงานทางวิชาชีพที่อยู่บนพื้นฐานของกฎเกณฑ์ มาตรฐานในการปฏิบัติงานและวิชาการที่เกี่ยวข้อง

3. การรักษาความลับ

"การรักษาความลับ" หมายความว่า การไม่นำข้อมูลใด ๆ ที่ปกติองค์กรไม่ได้เปิดเผย ต่อสาธารณชนไปเปิดเผยหรือใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน หรือบุคคลอื่น เว้นแต่ในกรณีที่เป็นการเปิด เผยตามสิทธิ หรือหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย หรือในฐานะผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

4. ความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ

"ความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ" หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพต้องมีความรับผิดชอบตามกรอบวิชาชีพบัญชีต่อผู้รับบริการและต้องปฏิบัติงานตามกรอบวิชาชีพบัญชี ให้เกิดความน่าเชื่อถือและมีประโยชน์ต่อผู้รับบริการ

5. ความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วนบุคคล หรือนิติบุคคล ที่ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีปฏิบัติหน้าที่ให้

"ความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วนบุคคล หรือนิติบุคคล ที่ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีปฏิบัติหน้าที่ให้" หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพต้องปฏิบัติตามจริยธรรมทางธุรกิจขององค์กรที่ตนสังกัด ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อุทิศตน ทุ่มเท และดูแลทรัพย์สินขององค์กรที่ตนสังกัด ต้องไม่กระทำการใด ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและการดำเนินการขององค์กรที่ตนสังกัดตลอดจนต้องใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบ มีเหตุผลในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรที่ตนสังกัด รวมถึงนายจ้าง (ผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วน เจ้าของ) ของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

6. ความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและจรรยาบรรณทั่วไป

"ความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและจรรยาบรรณทั่วไป" หมายความว่า ผู้ประกอบ วิชาชีพต้องไม่แย่งงานวิชาชีพบัญชีจากผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีด้านเดียวกันรายอื่นตลอดจนต้องไม่ปฏิบัติงานทางวิชาชีพบัญชีเกินกว่าที่รับมอบหมายจากผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีรายอื่น

จากแนวคิดเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ทำบัญชีที่ผู้จะได้รวบรวมมาไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี คือ ข้อกำหนดเกี่ยวกับความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ทำบัญชี ที่ต้องปฏิบัติตามกรอบจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพบัญชีที่ถูกกำหนดและควบคุมด้วยสภาวิชาชีพบัญชี กล่าวถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี 6 ด้าน ดังนี้

1) ความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต
2) ความรู้ ความสามารถ และมาตรฐานในการปฏิบัติงาน
3) การรักษาความลับ
4) ความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ
5) ความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วน บุคคล หรือนิติบดคลที่ผู้ทำบัญชีปฏิบัติหน้าที่ให้
6) ความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ พ.ศ. 2547 และมีความสอดคล้องกับหลักการพื้นฐาน (Fundamental Principle) กำหนดโดย International Federation of Accountants Committee (IFAC)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประดินันท์ ประดับศิลป์ และลักษณา เกตุเตียน (2557) การปฏิบัติงานตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ทำบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงานบัญชี ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของสำนักงานบัญชีกับการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชี ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการทำงานในสำนักงานบัญชีกับการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ทำบัญชี ตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ทำบัญชีในสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครที่จัดทำบัญชี และนำเสนองบการเงินให้บริษัทที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 342 แห่ง ผลการวิจัยจากการทดสอบสมมติฐานที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า ขนาดของสำนักงานบัญชีที่มีขนาดเล็ก (มีผู้ทำบัญชีน้อยกว่า 5 คน) ไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพ 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ ความสามารถ มาตรฐานการปฏิบัติงาน ด้านการรักษาความลับ ด้านความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ ด้านความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ และขนาดของสำนักงานที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพ 2 ด้าน คือ ด้านความโปร่งใส ความเป็นอิสระ เที่ยงธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วน บุคคล หรือนิติบุคคลที่ผู้ทำบัญชีปฏิบัติหน้าที่ให้ ระยะเวลาการปฏิบัติงานในสำนักงานบัญชีมีผลต่อการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความรู้ความสามารถและมาตรฐานการปฏิบัติงาน ด้านการรักษาความลับ ด้านความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ ด้านความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วน บุคคล หรือนิติบุคคลที่ผู้ทำบัญชีปฏิบัติหน้าที่ให้ด้านความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ

มัณฑนา แก้วดวงเล็ก และขนิฐา นิลรัตนานนท์ (2560) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจในจรรยาบรรณวิชาชีพของนักบัญชีไทย การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีตามข้อบังคับฉบับที่ 19 เรื่อง จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2553 ของนักบัญชีไทย 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจในจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีตามข้อบังคับฉบับที่ 19 เรื่องจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2553 ของนักบัญชีไทย กำหนดขอบเขตเฉพาะนักบัญชีที่เป็นผู้ทำบัญชี ผู้สอบบัญชีภาษีอากรและผู้สอบบัญชีรับอนุญาต จากข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีความสัมพันธ์ต่อระดับความรู้ความเข้าใจในจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีดังนี้ 1) เพศและประสบการณ์การทำงานด้านบัญชีไม่มีความสัมพันธ์ต่อระดับความรู้ความเข้าใจในจรรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีของนักบัญชีไทย 2) อายุมีความสัมพันธ์ต่อระดับความรู้ความเข้าใจในจรรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีของนักบัญชีไทย พบว่า นักบัญชีที่มีอายุต่ำว่า 30 ปี มีความรู้ความเข้าใจในจรรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีสูงกว่านักบัญชีที่มีอายุในช่วงอื่น 3) ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อระดับความรู้ความเข้าใจในจรรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีของนักบัญชีไทย พบว่า นักบัญชีที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโทมีความรู้ความเข้าใจในจรรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีสูงกว่านักบัญชีที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี 4) อาชีพทางด้านบัญชีมีความสัมพันธ์ต่อระดับความรู้ความเข้าใจในจรรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีของนักบัญชีไทย พบว่า ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตมีความรู้ความเข้าใจในจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีสูงกว่าวิชาชีพอื่น

รัชนีกร จันทิมี และฐิติรัตน์ มีมาก (2561) จรรยาบรรณของนักบัญชีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาจรรยาบรรณของนักบัญชีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทางานของนักบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ทำการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 107 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า จรรยาบรรณของนักบัญชีในด้านความรู้ความสามารถด้านการรักษาความลับและด้านความซื่อสัตย์สุจริต ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ส่งผลถึงร้อยละ 69.50

ลัดดา พัชรวิภาส (2550) บรรยากาศองค์กร ที่มีผลต่อแรงจูงใจในการทำงานและประสิทธิภาพในการทำงาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้นอายุมีความสัมพันธ์กันกับประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงานของพนักงานในระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกล่าว คือ พนักงานที่มี อายุมากอาจมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานที่สูงกว่าพนักงานที่อายุน้อยกว่า พนักงานชั่วคราวรับรู้บรรยากาศองค์กร โดยรวมอยู่ในระดับดี ประกอบด้วย การรับรู้บรรยากาศด้านความรู้สึกผูกพันด้านการสนับสนุนและความสัมพันธ์ที่ดี ด้านมาตรฐานการทำงานอยู่ในระดับดี ส่วนบรรยากาศด้านโครงสร้างองค์กรด้านความรับผิดชอบในการทำงาน การรับรู้และชื่นชมผลงานอยู่ในระดับปานกลาง

อณัญญา จันทร์เศษ และคณะ (2560) ทักษะวิชาชีพบัญชี จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี นักบัญชี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความหมายทักษะและจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ทำบัญชีในมุมมองของ นักบัญชีเขตหนองแขม 2) เปรียบเทียบมุมมองของนักบัญชีการเกี่ยวกับทักษะและจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ทำบัญชี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เปรียบเทียบมุมมองของนักบัญชีเกี่ยวกับทักษะและจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ทำบัญชี จำแนกตามประเภทของกิจการ 4) เปรียบเทียบมุมมองของนักบัญชีเกี่ยวกับทักษะและจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ทำบัญชี จำแนกตามปัจจัยทั่วไปของธุรกิจ ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูลจากนักบัญชีแต่ละสถานประกอบการที่จดทะเบียนการค้าในเขตหนองแขม จำนวน 1,768 ผลจากการศึกษาพบว่า 1. ทักษะวิชาชีพสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านทักษะ ทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่การงาน ด้านทักษะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร ด้านทักษะทางปัญญา ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านทักษะการบริหารองค์กรและการจัดการทางธุรกิจและจรรยาบรรณของผู้ประกอบ วิชาชีพบัญชีตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี (ฉบับที่19) พ.ศ. 2553 โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรักษาความลับ มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านความโปร่งใสความเป็นอิสระความเที่ยงธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความรู้ความสามารถและมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและจรรยาบรรณทั่วไป 2. เพศที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อทักษะวิชาชีพบัญชีและจรรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2553 อายุที่ต่างกัน มีผลต่อทักษะวิชาชีพบัญชีและจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีตามข้อบังคับสภา วิชาชีพบัญชี (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2553 ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีผลมีผลต่อทักษะวิชาชีพบัญชีและระดับการศึกษาที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2553 ประสบการณ์การทำงานด้านบัญชีที่ต่างกันมีผลต่อทักษะวิชาชีพบัญชีและจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2553 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. ปัจจัยด้านประเภทของกิจการที่แตกต่างกันมีผลต่อทักษะวิชาชีพบัญชีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยด้านประเภทของกิจการที่แตกต่างกันมีผลต่อจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2553 ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4. ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อทักษะวิชาชีพบัญชีและจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพ บัญชีตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2553 (ฉบับที่ 19) ทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อทักษะวิชาชีพบัญชีและจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีตามตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2553 รายได้โดยประมาณต่อปีที่แตกต่างกัน มีผลต่อทักษะวิชาชีพบัญชีและจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2553 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักบัญชีที่มีต่อจรรยาบรรณทางการบัญชีในจังหวัดระยอง เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ ทำการศึกษา 2 วิธี คือ

1. การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยจะจัดเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามและทำการวิเคราะห์ข้อมูล มีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

2.1 การกำหนดรูปแบบการวิจัย

สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีจากผู้ทำบัญชีภายในพื้นที่จังหวัดระยอง เพื่อนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ว่าผู้ทำบัญชีนั้นมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพบัญชีหรือไม่ มากน้อยเพียงใดตามลำดับ

2.2 การกำหนดประชากรกลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ประชากร: ผู้ทำบัญชี ภายในสำนักงานพื้นที่จังหวัดระยองจำนวน 78 แห่ง

กลุ่มตัวอย่าง: ผู้วิจัยใช้การคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยวิธีของ Taro Yamane ได้เสนอสูตรการคำนวณขนาดตัวอย่าง 1 กลุ่ม โดยสมมติค่าสัดส่วนเท่ากับ 0.5 และที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 65.27 หรือ 66 คน

โดย n = ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้

N = จำนวนประชากรที่ทราบค่า

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

กำหนดความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5% จะใช้ค่า 0.05 แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{78}{1 + 78\,(0.05)2}$$

$$n = 65.27$$

ดังนั้นจะได้ขนาดกลุ่มของตัวอย่างเท่ากับ 65.27 หรือ 66 ตัวอย่าง

2.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ทำบัญชี ที่มีต่อจรรยาบรรณทางการบัญชีในจังหวัดระยอง

แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้มาจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หนังสือ ตำรา วารสาร และเว็บไซต์ต่าง ๆ

2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถาม โดยสร้างแบบสอบถามมาจากข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี (ฉบับที่ 19) เรื่องจรรณยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2553 สอบถามความคิดเห็นของผู้ทำบัญชีที่มีต่อจรรยาบรรณทางการบัญชีในจังหวัดระยอง ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ ขอบเขตของการศึกษาและได้กำหนดแบบสอบถามความคิดเห็นออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 4 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับคุณวุฒิสูงสุด และระยะเวลาปฏิบัติงานทางการบัญชี

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ทำบัญชีที่ปฏิบัติงานในจังหวัดระยอง จำนวน 20 คำถาม

โดยผู้วิจัยใช้มาตรวัดการประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert's Scale ในการวัดผลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยให้คะตามลำดับความคิดเห็นดังนี้

ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	น้ำหนักคะแนนเท่ากับ	5
ไม่เห็นด้วยมาก	น้ำหนักคะแนนเท่ากับ	4
ไม่เห็นด้วยปานกลาง	น้ำหนักคะแนนเท่ากับ	3
ไม่เห็นด้วยน้อย	น้ำหนักคะแนนเท่ากับ	2
ไม่เห็นด้วยน้อยที่สุด	น้ำหนักคะแนนเท่ากับ	1

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิดเป็นข้อเสนอแนะและความเห็นเกี่ยวกับจรรณยาบรรณวิชาชีพบัญชี

3) ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

3.1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น กำหนดโครงสร้างและรูปแบบข้อคำถามเป็นการออกแบบลักษณะ สำนวนภาษาของข้อคำถาม โดยการศึกษาจากตำรา เอกสาร หรืองานที่เกี่ยวข้อง

3.2) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นฉบับร่าง

3.3) นำแบบสอบถามความคิดเห็น ไปเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้อง สำนวนภาษา แล้วนำคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไข ให้มีความเหมาะสม

3.4) สร้างแบบสอบถามฉบับจริง จัดพิมพ์แบบสอบถามความคิดเห็น หลังจากปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแล้ว

3.5) นำแบบสอบถาม ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญ ไปใช้จริงและเก็บรวบรวมคะแนนหาค่าทางสถิติ

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.5 การจัดทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นด้วยวิธีสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

นำเสนอข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาบรรยายถึงลักษณะของข้อมูลที่เก็บมาได้ ทั้งในรูปแบบของตาราง ข้อความ แผนภูมิ หรือกราฟต่าง ๆ และค่าสถิติที่วิเคราะห์ลักษณะของ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เช่น ค่าสูงสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2) การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inference Statistics) วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ผู้วิจัยใช้ Pearson's Correlation Coefficient เพื่อทดสอบดูว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์แบบมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

2.2) การวิเคราะห์การถดถอยของพหูคูณ (Multiple Regression Analysis) เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหลายตัวกับตัวแปรตาม 1 ตัว เพื่อศึกษาดูว่ามีตัวแปรอิสระด้านที่พยากรณ์ความผันแปรของตัวแปรตามได้

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ตารางที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม หรือกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	9	13.60
หญิง	57	86.40
รวม	**66**	**100.00**

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงร้อยละ 86.40 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 13.60

ตารางที่ 2 ข้อมูลคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม หรือกลุ่มตัวอย่างแยกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 30 ปี	45	68.20
30 - 39 ปี	15	22.70
40 - 49 ปี	5	7.60
50 ปี ขึ้นไป	1	1.50
รวม	**66**	**100.00**

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ น้อยกว่า 30 ปี ร้อยละ 68.20 อายุ 30 - 39 ปี ร้อยละ 22.70 อายุ 40 - 49 ปี ร้อยละ 7.60 และอายุ 50 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 1.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ข้อมูลคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม หรือกลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับคุณวุฒิสูงสุด

ระดับคุณวุฒิสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	20	30.30
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	44	66.70
ปริญญาโท	2	3.00
รวม	**66**	**100.00**

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับคุณวุฒิสูงสุด ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ร้อยละ 66.70 ต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 30.30 และปริญญาโท ร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ข้อมูลคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถามหรือกลุ่มตัวอย่างแยกตามระยะเวลาปฏิบัติงานทางการบัญชี

ระยะเวลาปฏิบัติงานทางการบัญชี	จำนวน	ร้อยละ
1 - 5 ปี	49	74.20
6 - 10 ปี	12	18.20
11 ปี ขึ้นไป	5	7.60
รวม	**66**	**100.00**

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระยะเวลาปฏิบัติงานทางการบัญชี 1-5 ปี ร้อยละ 74.20 6-10 ปี ร้อยละ 18.20 และ11 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 7.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ร้อยละของข้อมูลตามความคิดเห็นของนักบัญชีที่มีต่อจรรยาบรรณทางการบัญชีในจังหวัดระยอง

ความคิดเห็นของนักบัญชีที่มีต่อจรรยาบรรณทางการบัญชีในจังหวัดระยอง	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วยน้อยที่สุด	9	13.88
ระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วยน้อย	7	10.52
ระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วยปานกลาง	13	19.93
ระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วยมาก	17	25.16
ระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วยมากที่สุด	20	30.53
รวม	**66**	**100.00**

จากตารางที่ 5 พบว่า นักบัญชีผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อจรรยาบรรณทางการบัญชี ระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 30.53 ระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วยมาก ร้อยละ 25.16 ระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วยปานกลางร้อยละ 19.93 ระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วย น้อยที่สุด 13.88 และระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วยน้อยร้อยละ 10.52 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inference Statistics)

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับจรรยาบรรณทางการบัญชี

ปัจจัย	เพศ	อายุ	ระดับคุณวุฒิสูงสุด	ระยะเวลาปฏิบัติงานทางการบัญชี	การปฏิบัติงานตามจรรณยาบรรณวิชาชีพบัญชี
เพศ					
Pearson Correlation	1	-0.201	-0.039	-0.144	0.081
Sig.(2-tailed)		0.105	0.753	0.247	0.497
อายุ					
Pearson Correlation		1	0.283*	0.592**	-0.056
Sig.(2-tailed)			0.021	0	0.582
ระดับคุณวุฒิสูงสุด					
Pearson Correlation			1	0.292*	-0.010
Sig.(2-tailed)				0.017	0.728
ระยะเวลาปฏิบัติงานทางการบัญชี					
Pearson Correlation				1	0.097
Sig.(2-tailed)					0.443
จรรยาบรรณผู้ทำบัญชี					
Pearson Correlation					1
Sig.(2-tailed)					

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เพศ และจรรยาบรรณทางการบัญชี มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก (r=0.081)

อายุ และจรรยาบรรณทางการบัญชี มีความสัมพันธ์ในเชิงลบ (r=-0.056)

ระดับคุณวุฒิสูงสุด และจรรยาบรรณทางการบัญชี มีความสัมพันธ์ในเชิงลบ (r=-0.010)

ระยะเวลาปฏิบัติงานทางการบัญชี และจรรยาบรรณทางการบัญชี มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก (r=0.097)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจรรยาบรรณทางการบัญชี

ตัวแปรพยากรณ์	b	SE b	Beta	T	Sig
ค่าคงที่	2.815	1.197	-	2.363	0.049
เพศ	0.320	0.506	0.079	0.628	0.511
อายุ	-0.315	0.309	-0.157	-1.007	0.309
ระดับคุณวุฒิสูงสุด	-0.071	0.353	-0.024	-0.182	0.684
ระยะเวลาปฏิบัติงานทางการบัญชี	0.479	0.350	0.208	1.346	0.198

R	=	.059
R^2	=	.029
R^2 adj	=	- .031
F overall	=	.542
Sig	=	.267

สมมติฐานที่ 1: เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานตามจรรณยาบรรณวิชาชีพบัญชี

เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์แล้วพบว่า เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงาน ตามจรรณยาบรรณวิชาชีพบัญชี (Sig มีค่าเท่ากับ 0.511 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05)

สมมติฐานที่ 2: อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานตามจรรณยาบรรณวิชาชีพบัญชี

เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์แล้วพบว่า อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงาน ตามจรรณยาบรรณวิชาชีพบัญชี (Sig มีค่าเท่ากับ 0.309 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05)

สมมติฐานที่ 3: ระดับคุณวุฒิสูงสุด มีอิทธิพลในทางบวกต่อการปฏิบัติงาน ตามจรรณยาบรรณวิชาชีพบัญชี

เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์แล้วพบว่า ระดับคุณวุฒิสูงสุด ไม่มีอิทธิพล ต่อการปฏิบัติงานตามจรรณยาบรรณวิชาชีพบัญชี (Sig มีค่าเท่ากับ 0.684 มีค่ามากกว่า 0.05)

สมมติฐานที่ 4: ระยะเวลาปฏิบัติงานทางการบัญชี มีอิทธิพลในทางบวกต่อการปฏิบัติงานตามจรรณยาบรรณวิชาชีพบัญชี

เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์แล้วพบว่า ระยะเวลาปฏิบัติงานทางการบัญชี ไม่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานตามจรรณยาบรรณวิชาชีพบัญชี (Sig มีค่าเท่ากับ 0.198 มีค่ามากกว่า 0.05)

ตารางที่ 8 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	Sig.
1	เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อต่อการปฏิบัติงานตามจรรณยาบรรณวิชาชีพบัญชี	ไม่มีอิทธิพล	0.511
2	อายุ มีอิทธิพลในทางลบต่อการปฏิบัติงานตามจรรณยาบรรณวิชาชีพบัญชี	ไม่มีอิทธิพล	0.309
3	ระดับคุณวุฒิสูงสุด มีอิทธิพลในทางบวกต่อการปฏิบัติงานตามจรรณยาบรรณวิชาชีพบัญชี	ไม่มีอิทธิพล	0.684
4	ระยะเวลาปฏิบัติงานทางการบัญชี มีอิทธิพลในทางบวกต่อการปฏิบัติงานตามจรรณยาบรรณวิชาชีพบัญชี	ไม่มีอิทธิพล	0.198

สรุปผลการวิจัย

เพศ ผลของการศึกษาพบว่า เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของนักบัญชี ที่มีต่อจรรยาบรรณทางการบัญชีในจังหวัดระยอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ มัณฑนา แก้วดวงเล็ก และขนิฐา นิลรัตนานนท์ (2563) ที่ว่า เพศและประสบการณ์การทำงานด้านบัญชีไม่มีความสัมพันธ์ต่อระดับความรู้ความเข้าใจในจรรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีของนักบัญชี

อายุ ผลของการศึกษาพบว่า อายุไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของนักบัญชี ที่มีต่อจรรยาบรรณทางการบัญชีในจังหวัดระยอง ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชนีกร จันทิมี และฐิติรัตน์ มีมาก (2563) ที่ว่า นักบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงานบัญชีที่มีอายุแตกต่างกัน พนักงานที่มีอายุมากมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานที่สูงกว่าพนักงานที่อายุน้อยกว่าและพนักงานที่มี อายุมากอาจมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานที่สูงกว่าพนักงานที่อายุน้อยกว่า

ระดับคุณวุฒิสูงสุด ผลของการศึกษาพบว่า ระดับคุณวุฒิสูงสุด หรือระดับการศึกษา ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของนักบัญชีที่มีต่อจรรยาบรรณทางการบัญชีในจังหวัดระยอง ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ มัณฑนา แก้วดวงเล็ก และขนิฐา นิลรัตนานนท์ (2563) กล่าวว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อระดับความรู้ความเข้าใจในจรรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีของนักบัญชีไทย พบว่า นักบัญชีที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโท มีความรู้ความเข้าใจในจรรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีสูงกว่านักบัญชีที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับการศึกษาที่ต่างกัน ทั้งนี้ไม่มีผลต่อจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2553

ระยะเวลาปฏิบัติงานทางการบัญชี ผลของการศึกษาพบว่า ระยะเวลาปฏิบัติงานทางการบัญชี ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของนักบัญชีที่มีต่อจรรยาบรรณทางการบัญชีในจังหวัดระยอง สอดคล้องกับงานวิจัยของมัณฑนา แก้วดวงเล็ก และขนิฐา นิลรัตนานนท์ (2563) ที่ว่า ประสบการณ์การทำงานด้านบัญชีไม่มีความสัมพันธ์ ต่อระดับความรู้ความเข้าใจในจรรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีของนักบัญชีไทย

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

-นักบัญชีควรมีความรับผิดชอบและรอบครอบในการทำงานอย่างมาก

-งานบัญชีถือเป็นวิชาชีพที่ต้องมีความโปร่งใส่สุจริตในขณะที่ต้องรู้จักรักษาความลับ ซึ่งการปฏิบัติตามจรรยาบรรณถือเป็นแนวทางที่เป็นกลางและเหมาะสมที่สุดในการปฏิบัติงานบัญชี

-นักบัญชีควรมีจรรยาบรรณและซื่อสัตย์ในอาชีพของตัวเอง

-ผู้ทำบัญชีต้องมีการอบรมและอัพเดตข้อมูลใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบัญชีอยู่ตลอดเวลา

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

การอ้างอิง

ประดินันท์ ประดับศิลป์ และลักษณา เกตุเตียน. (2563). **จรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ทำบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครต่อการจัดทำบัญชีและนำเสนองบการเงินที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. สืบค้นจาก http://libdoc.dpu.ac.th /research/156604.pdf

มัณฑนา แก้วดวงเล็ก และขนิฐา นิลรัตนานนท์. (2563). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจในจรรยาบรรณวิชาชีพของนักบัญชีไทย.** สืบค้นจาก http://journal.nmc.ac.th/th/ admin/Journal/2560Vol11No3_803.pdf

รัชนีกร จันทิมี และ ดร.ฐิติรัตน์ มีมาก. (2563). **จรรยาบรรณของนักบัญชีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา.** สืบค้นจาก https://gsbooks.gs.kku.ac.th/59/ingrc2016/pdf/ HMP8.pdf

ACTIS&NCOBA-2021-1

Bangkok Suvarnabhumi University

Conference Proceedings

การจัดการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประยุกต์ และระบบสารสนเทศครั้งที่ 17 และการประชุมวิชาการระดับชาติด้านบริหารธุรกิจ

ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

วันศุกร์ที่ 5 มีนาคม 2564

การรับรู้ความเสี่ยงอันตรายจากกลุ่มอาการออฟฟิศซินโดรมของบุคลากรในโรงพยาบาล	ณัฐชฎา พิมพาภรณ์ รัชเมธี รชตวัฒนกุล เอกชัย แสงสว่าง	96
การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในการทำงานกับความสุขในการทำงานของพนักงานฝ่ายผลิต	ณัฐชฎา พิมพาภรณ์ เพียร โตท่าโรง พรทิพย์ อุดมศักดิ์	102
ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการการรับชมแอพพลิเคชั่นเน็ตฟิกของประชาชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	ทิพมาศ รัตนพิทักษ์ นงลักษณ์ ทองขวัญ	109
ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการชำระสินค้าผ่าน Mobile Banking ของประชาชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	ปุณิกา โทพิลา	118
ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการสั่งอาหารผ่านแอพพลิเคชั่นออนไลน์ในโทรศัพท์ของผู้บริโภคใน อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ	ปุณิกา โทพิลา ทัศวรรณ มหาเรือนขวัญ	125
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้ออาหารเพื่อสุขภาพของผู้บริโภคในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร	ทิพมาศ รัตนพิทักษ์ วีรวุธ รักเที่ยง	131
ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสั่งอาหารผ่าน Application food panda ของประชาชนในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร	ปุณิกา โทพิลา ธิดาวัลย์ สร้างธรรม	145
ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อสินค้ากระเป๋าแฟชั่น Brand Name ในเขตกรุงเทพมหานคร	นราวดี สมชาติ กนกวรรณ บูรณะกิติ ดร.ฉันทลักษณ์ ฮีสวัสดิ์	152
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ในสาขาการจัดการโลจิสติกส์ กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง	นราวดี สมชาติ พีร์ภูมิ รุ่งเรื่อง พิศุทธิ์ ตั้งเด่นชัย	158
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการร้านอาหาร สไตล์เกาหลี ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	ปณียา อินทกาศ	168
ทัศนคติของชุมชนต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระหว่างชุมชนหัวตะเข้และชุมชนหนองจอก	สุปัด ทองอินทร์ สนใจ รชตวัฒนกุล	174
ระบบจัดการการลงทะเบียนสอบเทียบโอน รายวิชาสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ	อนันต์พล ชื่นชม เทพพิทักษ์ อิ่มอาเทศ ชุติมา เกตุษา	180
การพัฒนาระบบอัตโนมัติเพื่อการกระจายสินค้า	พรพงศ ศิริสุขเจิริญพร นิตินัย โมทนา พิชิตชัย วงหัส	185
โครงสร้างทางการเงินของบริษัทกับค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	วฤดดา พิพัฒนกุล ดารารัตน สุริวงค์ ประทุม วงษ์วีระกุล	191

	จำนรรจ์ หลงกระจ่าง	
คุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผลบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	กัญญาวีร์ วงค์เสือ ดร.วฤดดา พิพัฒนกุล มาลี เต็มไป	200
การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง	รัชนีภรณ์ คล่องแคล่ว ธีรยุทธ แสงซื่อ	211
แรงจูงใจที่ก่อให้เกิดความเครียดในการปฏิบัติงานของพนักงาน กรณีศึกษาบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง	รัชนีภรณ์ คล่องแคล่ว สมศักดิ์ สุริยันอโณทัย	220
แรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในองค์กร กรณีศึกษาบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง	รัชนีภรณ์ คล่องแคล่ว วสุ ธรรมจินดา	229
องค์ประกอบของนักบัญชียุคไทยแลนด์ 4.0	พัทธ์ธีรา จิรอุดมสาโรจน์ สโรชา ศรีบุญ นิรัญชา ลิ่วเฉลิมวงศ์ วันเพ็ญ วศินารมณ์	238
แนวทางการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนริมคลองมอญเขตลาดกระบังให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ภณสิทธ์ อ้นยะ ณัฐมล หวังเป็น	245
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยวชาวไทยในตลาดหลวงแพ่ง เขตลาดกระบัง	ภณสิทธ์ อ้นยะ	254
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าออนไลน์ของผู้บริโภคกลุ่มวัยรุ่น ในเขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร	จตุพร ศรีผึ้ง ผศ. ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา ดร.ทรงศักดิ์ วิจัยธรรมฤทธิ์	261
ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการคาร์แคร์ในตำบลแพรกษา จังหวัดสมุทรปราการ	วรัญญา ควรประเสริฐ ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา ผศ.ดร.ศศิธร ง้วนพันธ์	266
ความพึงใจของผู้บริโภคร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในพื้นที่ชุมชนวัดคลอง เตย ใน 1 เขตคลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร	วชิรญาณ์ อ่อนฉวี ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา ดร.วิภา วงศ์พูลสิน	271
การศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อความคาดหวังของ เภสัชกรร้านขายยา จังหวัดกรุงเทพมหานคร	อินทิรา บาตสุวรรณ ดร.เฉลิมชัยผู้พัฒน์	275
แรงจูงใจที่มีผลต่อทัศนคติในการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายผลิตบริษัทผลิตสปริงในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ	พุชนาถ จารุภูมิ ผศ.วัลลภ นิมมานนท์	280
แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกเรียน สายอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเอกชน อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ	ณัฐวุฒิ จิตแหลม ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	284

โครงสร้างทางการเงินของบริษัทกับค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี

The Company's financial structure and audit fees

วฤดดา พิพัฒนกุล[1] ดารารัตน์ สุริวงค์[2] ประทุม วงษ์วีระกุล[3] จำนรรจ์ หลงกระจ่าง[4]
[1,2,3,4]อาจารย์ประจำหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

บทคัดย่อ

บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ถูกแบ่งประเภทตามโครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม ดังนั้นในแต่ละบริษัทที่มีกลุ่มอุตสาหกรรมต่างกันไปก็ย่อมมีรายการทางบัญชีที่แตกต่างกันออกไปด้วย ปัจจัยนี้เป็นองค์ประกอบที่จะแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการทำกำไรของบริษัทลูกค้า สินทรัพย์ที่มีตัวตนบริษัทลูกค้า รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจผู้บริหารในบริษัทลูกค้า รวมถึงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จตามมาตรฐานการบัญชีที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจมีลักษณะที่แตกต่างกันในแต่ละบริษัท อาจส่งผลต่อการทำการตรวจสอบ ความซ้ำซ้อนของงาน ความผิดพลาดในการตรวจสอบ คุณภาพในการตรวจสอบบัญชีที่ต่างกัน งานวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยโครงสร้างทางการเงินของบริษัทที่มีอิทธิพลกับค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากรายงานประจำปี รวมถึงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า เมื่อไม่มีตัวแปรควบคุม ไม่มีรายการใดที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี เมื่อมีตัวแปรควบคุม ประเภทของสำนักงานสอบบัญชีที่บริษัทลูกค้าใช้บริการ พบว่ามีรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจผู้บริหารมีอิทธิพลในทางบวกต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี

คำสำคัญ: ค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี

ABSTRACT

Companies listed on the Stock Exchange of Thailand Are categorized according to the industry group structure Therefore, in each company with different industry groups, there will be different accounting transactions as well. This is the element that will demonstrate the profitability of the client company, Tangible assets Client company, Accrual items subject to management judgment in the client company, including comprehensive income in accordance with the changing accounting standards. Which may have different characteristics for each company. May affect the inspection Work redundancy Check error Different audit qualities. The objective of this research was to study the financial structural factors of companies that influence audit fees of listed companies (SET). In this research using content analysis from the annual report, as well as analyzing the relationship between variables using multiple regression analysis. The study found that When there is no control variable no influence on the assignment of the auditing fees. When there is a control variable, It found that there were Accrual items subject to management judgment in the client company is positively influenced on the assignment of the auditing fees.

บทนำ

วิชาชีพหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทมากขึ้นในปัจจุบัน คือ การสอบบัญชี เนื่องจากผู้สอบบัญชีเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการบัญชี ต้องแสดงความคิดเห็นต่อรายงานทางการเงินที่ผู้ทำบัญชีได้จัดทำขึ้นนั้นมีความ

ถูกต้องตามมาตรฐานหรือไม่ อีกทั้งผู้สอบบัญชียังเป็นผู้ที่ได้รับการไว้วางใจในการตรวจสอบ เพราะมีความเป็นอิสระส่งผลให้รายงานทางการเงินที่ผู้สอบบัญชีได้รับรองแล้วนั้นมีความน่าเชื่อถือ

บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ถูกแบ่งประเภทตามโครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม ดังนั้นในแต่ละบริษัทที่มีกลุ่มอุตสาหกรรมต่างกันไปก็ย่อมมีรายการทางบัญชีที่แตกต่างกันออกไปด้วย ปัจจัยนี้เป็นองค์ประกอบที่จะแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการทำกำไรของบริษัทลูกค้า สินทรัพย์ที่มีตัวตนบริษัทลูกค้า รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจผู้บริหารในบริษัทลูกค้า รวมถึงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จตามมาตรฐานการบัญชีที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจมีลักษณะที่แตกต่างกันในแต่ละบริษัท อาจส่งผลต่อการทำการตรวจสอบ ความซ้ำซ้อนของงาน ความผิดพลาดในการตรวจสอบ คุณภาพในการตรวจสอบบัญชีที่ต่างกัน

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยด้านโครงสร้างทางการเงินของบริษัทลูกค้า ที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่ได้จากการศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อบริษัทสำนักงานสอบบัญชี รวมไปถึงผู้มีส่วนได้เสียต่างๆ ได้นำมุมมองที่ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างทางการเงินของบริษัทลูกค้า และเป็นแนวทางในการพิจารณาถึงความสอดคล้องกับค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของผู้สอบบัญชีให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ความสามารถในการทำกำไรของบริษัท

กำไรของบริษัทนั้นถูกมองว่าเป็นตัวบ่งชี้การปฏิบัติงานและการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีและการทำกำไรอาจจะเป็นบวกหรือลบก็เป็นได้ ทั้งรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นรวมถึงการตรวจสอบในรายละเอียดเพิ่มเติม นำมาซึ่งค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีที่สูงขึ้น(Naser and Nuseibeh, 2008) การทำกำไรเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของบริษัท การใช้งานสินทรัพย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้มีผลตอบแทนสูง ดังนั้นบริษัทที่ทำกำไรได้มาก ย่อมส่งผลต่อการจ่ายค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้น เนื่องจากกำไรที่สูงขึ้นอาจต้องใช้การตรวจสอบความถูกต้องอย่างเข้มงวด (Joshi and Al-Bastaki, 2000) รวมถึงงานวิจัยของ Gul, Chen and Tsui (2003) เขาศึกษาผลกำไรโดยวัดจากอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์ ซึ่งพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบกับค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี แต่กลับมีการค้นพบว่าความสามารถในการทำกำไรไม่มีนัยสำคัญต่อค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี (e.g., Francis & Simon, 1987 ; Chan, Ezzamel, & Gwilliam, 1993) และผลงานของ Mitra, Hossain, and Deis (2007) ที่พบว่าผลกำไรไม่มีความสัมพันธ์กับค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี

ตัวเลขของอัตราส่วนการทำกำไร คืออัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ถูกนำมาเป็นตัวบ่งชี้ของความสามารถในการทำกำไรในการศึกษานี้

จึงสรุปเป็นสมมติฐานการวิจัยดังนี้

สมมติฐานที่ 1 (H1) : ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทลูกค้า โดยใช้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) ส่งผลกระทบในทางบวกต่อค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี

สมมติฐานที่ 2 (H2) : ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทลูกค้า โดยใช้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ส่งผลกระทบในทางบวกต่อค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี

สินทรัพย์ถาวรที่มีตัวตน

อัตราส่วนของสินทรัพย์ถาวรเมื่อเทียบกับสินทรัพย์อื่น ๆ อาจแตกต่างกันตามลักษณะของบริษัท เช่น ในอุตสาหกรรมการผลิต อาจมีอัตราส่วนของสินทรัพย์ถาวรมากกว่าบริษัทที่ซื้อสินค้ามาเพื่อขายไปเป็นต้น ในบริษัทที่มีอัตราส่วนของสินทรัพย์ถาวรสูง อาจส่งผลให้มีการทุจริตในรายการสินทรัพย์ถาวร และเพื่อป้องกันการทุจริตเกี่ยวกับสินทรัพย์ถาวร เพื่อแก้ไขรายการบัญชีที่ผิดอันเกิดจากการไม่บันทึกรายการโอนหรือจำหน่ายสินทรัพย์ จึงควรมีการตรวจนับสินทรัพย์ถาวรที่มีอยู่จริงตรงกับที่บันทึกไว้ในบัญชีหรือไม่ การตรวจนับสินทรัพย์ถาวรอาจตรวจนับของจริงก่อนแล้วจึงทำรายการบัญชีสินทรัพย์ทั้งหมดที่ตรวจนับได้ หรือทำรายการบัญชีสินทรัพย์ถาวรที่มีอยู่ทั้งหมดก่อนแล้วจึงตรวจนับของจริง เมื่อได้มีการใช้งานสินทรัพย์มาแล้วระยะหนึ่งก็จะเข้าสู่การควบคุมในระยะที่สาม คือ การเลิกใช้ การจำหน่ายสินทรัพย์ จากเหตุผลข้างต้นจึงนำไปสู่ความคิดที่ว่าบริษัทที่มีสินทรัพย์ถาวรจำนวนแตกต่างกัน ผู้สอบบัญชีต้องทำหน้าที่ในการตรวจสอบรายการในบริษัทที่มีสินทรัพย์ถาวรมากกว่าบริษัทที่มีสินทรัพย์ถาวรจำนวนน้อย ซึ่งน่าจะส่งผลต่อค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งมีงานวิจัยของ Mitra, Hossain, and Deis (2007) ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของความเป็นเจ้าของกิจการกับค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี โดยใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์นิวยอร์ก กล่าวถึงอัตราส่วนสินค้าคงเหลือต่อสินทรัพย์รวม ว่ามีความสัมพันธ์กับค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี อย่างมีนัยสำคัญ รวมถึงงานของ Gul, Chen and Tsui (2003) เขาได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างตามดุลยพินิจของผู้บริหาร และค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นข้อมูลที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ออสเตรเลีย ซึ่งได้พบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนสินค้าคงเหลือต่อสินทรัพย์รวม กับค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีว่ามีความสัมพันธ์กัน

จึงสรุปเป็นสมมติฐานการวิจัยดังนี้

สมมติฐานที่ 3 (H3) : สินทรัพย์ถาวรที่มีตัวตนของบริษัทลูกค้า ส่งผลกระทบในทางบวกต่อค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี

อัตราส่วนวัดคุณภาพกำไร และรายการคงค้าง

แนวคิดคุณภาพกำไร เป็นเครื่องมือวัดการดำเนินงานของบริษัทอย่างหนึ่ง มีผลงานวิจัยระบุคุณภาพกำไรเป็นรายการคงค้างที่ควบคุมได้ ซึ่งงานวิจัยนี้เชื่อว่าคุณภาพกำไรเป็นปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับรายการคงค้าง (Cormier, Magnan, and Morard, 2000) และในผลการวิจัยอื่นๆพบว่า ระดับของรายการคงค้างรวมที่สูงขึ้น มีความสัมพันธ์กับการตกแต่งกำไรของบริษัท หากต้องการวัดการตกแต่งกำไรของบริษัทสามารถวัดได้จากรายการคงค้างที่ได้รับผลกระทบจากดุลยพินิจของผู้บริหาร ซึ่งเกิดจากรายการคงค้างรวม หักด้วย รายการคงค้างที่ไม่ได้รับผลกระทบจากดุลยพินิจของผู้บริหาร (Choi, Kim, Kim, and Zang, 2010) รวมถึงงานวิจัยของ Gul, Chen and Tsui (2003) เขาศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารกับค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี ซึ่งผลการศึกษาพบว่า รายการคงค้างมีอิทธิพลต่อค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีในทางบวก

งานวิจัยต่างๆในอดีตนิยมใช้ตัวแบบในการประมาณรายการคงค้าง ซึ่งตัวแบบที่นิยมมากที่สุดคือ The Jones Model (Jones, 1991) ศึกษาถึงตัวแบบเพื่อสร้างความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อรายการคงค้าง และต่อมาได้มีการพัฒนาตัวแบบเป็น The Modified Jones Model พัฒนาโดย Dechow, Sloan, and Sweeny (1995)

จึงสรุปเป็นสมมติฐานการวิจัยดังนี้

สมมติฐานที่ 4 (H4) : รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารของบริษัทลูกค้า ส่งผลกระทบในทางบวกต่อค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี

รายการของงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

จากการทบทวนวรรณกรรมเรื่องของความสามารถในการทำกำไรที่มีอิทธิพลต่อค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี พบว่ามีทั้งผลงานที่ความสามารถในการทำกำไรนั้นมีอิทธิพลต่อค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีในงาน

ของ Naser and Nuseibeh (2008) Joshi and Al-Bastaki (2000) Gul, Chen and Tsui (2003) และผลการวิจัยที่ว่าความสามารถในการทำกำไรไม่มีอิทธิพลต่อค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีในงานของ Chan, Ezzamel, & Gwilliam (1993) และ Mitra, Hossain, and Deis (2007) ซึ่งทางผู้วิจัยจึงต้องการทำการวิจัยเพิ่มเติมถึงตัวกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จและการแสดงรายงานของงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเพิ่มเติมว่ามีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีหรือไม่

"รายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ประกอบด้วยรายการรายได้และค่าใช้จ่าย (รวมถึง การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่) ซึ่งไม่อนุญาตให้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น องค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ประกอบด้วย

1) การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ (ดูในมาตรฐานการบัญชีฉบับที่16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้) และมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (เมื่อมีการประกาศใช้))

2) การวัดมูลค่าใหม่ของโครงการผลประโยชน์ที่กำหนดไว้ (ดูมาตรฐานการบัญชีฉบับที่19 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน (เมื่อมีการประกาศใช้))

3) ผลกำไรและขาดทุนจากการแปลงค่างบการเงินของการดำเนินงานในต่างประเทศ (ดูมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เมื่อมีการประกาศใช้))

4) ผลกำไรและขาดทุนจากการวัดมูลค่าเงินลงทุนเผื่อขาย (ดูมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 105
เรื่อง เงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน)

5) ส่วนของผลกำไรและขาดทุนที่มีประสิทธิผลจากเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงในการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด (ดูมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้))"

จากการเปลี่ยนแปลงในส่วนของงบกำไรขาดทุนเป็นงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จนี้ จึงเป็นที่น่าสนใจว่ารายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นส่งผลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีหรือไม่ จึงสรุปเป็นสมมติฐานการวิจัยดังนี้

สมมติฐานที่ 5 (H5) : รายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของบริษัทลูกค้า ส่งผลกระทบในทางบวกต่อค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี

ตัวแปรควบคุม (Control Variables)

ประเภทของสำนักงานสอบบัญชี

ค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีของสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 อันดับแรก (Big 4) โดยบริษัทที่เป็นลูกค้าของ Big 4 มีค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีสูงอย่างมีนัยสำคัญ (Gonthier-Besacier and Schatt, 2007) อีกทั้ง Big 4 ยังให้ความเชื่อมั่นแก่ผู้ถือหุ้น และสามารถลดต้นทุนการทำงานให้กับบริษัทที่เข้าทำการตรวจสอบได้ ดังนั้น Big 4 จึงเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการสอบ และค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมต่างๆได้มากกว่าสำนักงานสอบบัญชีอื่น (Hassan and Naser, 2013) รวมถึงผลการศึกษาของ Peel and Clatworthy (2001) เขาได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลไลการควบคุมภายในตามหลักการกำกับดูแลกิจการ โดยมีตัวแปรควบคุมคือ ประเภทของสำนักงานสอบบัญชี (Big6) พบว่ามีอิทธิพลเชิงบวกกับค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี

ดังนั้นจึงสรุปได้เป็นสมมติฐานการวิจัยดังนี้

สมมติฐานที่ 6 (H6) : ประเภทของสำนักงานสอบบัญชีที่บริษัทลูกค้าใช้บริการงาน สอบบัญชี (AFRM) มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี

กรอบแนวคิดการวิจัย

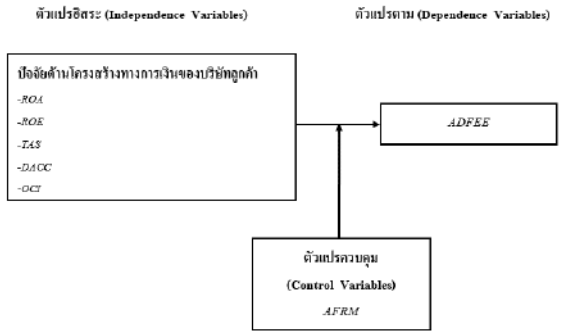

ตัวแปรตาม (Dependence Variables)

ADFEE = ค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีในกลุ่มตลาดหลักทรัพย์ SET

ตัวแปรอิสระ (Independence Variables)

ROA = ความสามารถในการทำกำไรของบริษัท (ROA)

ROE = ความสามารถในการทำกำไรของบริษัท (ROE)

TAS = อัตราส่วนสินทรัพย์ถาวรที่มีตัวตนต่อสินทรัพย์รวม

DACC = ค่าสัมบูรณ์ของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจผู้บริหาร

OCI = รายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

ตัวแปรควบคุม (Control Variables)

AFRM = ประเภทของสำนักงานสอบบัญชีที่บริษัทลูกค้าใช้บริการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยโครงสร้างทางการเงินของบริษัทลูกค้าที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Multiple Regression Analysis) แบบ Enter Mothod (ไม่มีตัวแปรควบคุม)

ตัวแปรพยากรณ์	b	SE b	Beta	T	Sig
ค่าคงที่	1.555	.331	-	4.695	.000
ROA	.006	.035	.037	.173	.863
ROE	.015	.013	.203	1.135	.259
TAS	.000	.007	.006	.058	.954
DACC	.011	.033	.040	.337	.737
OCI	-.014	.019	-.120	-.716	.476

R	= .186
R^2	= .034
R^2 adj	= -.009
F overall	= .791
Sig	= .558

จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรโครงสร้างทางการเงินของบริษัทลูกค้าที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี โดยไม่มีตัวแปรควบคุม พบว่า ตัวแบบนี้สามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 3.40 (R^2 = 0.034) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามร้อยละ 18.60 (R = .186) เมื่อพิจารณาตัวแปรแต่ละตัวแล้ว พบว่า ไม่มีตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยโครงสร้างทางการเงินของบริษัทลูกค้าที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Multiple Regression Analysis) แบบ Enter Mothod (มีตัวแปรควบคุม)

ตัวแปรพยากรณ์		b	SE b	Beta	T	Sig
ค่าคงที่		.524	.339	-	1.543	.126
ROA		-.041	.031	-.083	-.440	.661
ROE		.004	.011	.052	.326	.745
TAS		.001	.006	.011	.127	.899
DACC		.066	.031	.234	2.145	.034
OCI		.009	.017	.079	.524	.601
AFRM		1.889	.322	.531	5.861	.000
	R	= .514				
	R^2	= .264				
	R^2 adj	= .224				
	F overall	= 6.582				
	Sig	= .000				

จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรโครงสร้างทางการเงินของบริษัทลูกค้าที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี ซึ่งมีตัวแปรควบคุม พบว่า ตัวแบบนี้สามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 26.40 (R^2 = .264) สามารถพยากรณ์ได้มากกว่าตัวแบบในตารางที่ 3 (ไม่มีตัวแปรควบคุม) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามร้อยละ 51.40 (R = .514) เมื่อพิจารณาตัวแปรแต่ละตัวแล้วพบว่า รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารของบริษัทลูกค้า และประเภทของสำนักงานสอบบัญชีที่ลูกค้าใช้บริการมีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 ตัวแปรโครงสร้างทางการเงินของบริษัทลูกค้าที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี เมื่อมีตัวแปรควบคุม (ประเภทสำนักงานสอบบัญชีที่บริษัทลูกค้าใช้บริการ) พบว่า รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารของบริษัทลูกค้า และประเภทของสำนักงานสอบบัญชีที่ลูกค้าใช้บริการมีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นตัวแปรควบคุมทำให้รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารของบริษัทลูกค้า และประเภทของสำนักงานสอบบัญชีที่ลูกค้าใช้บริการ มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี และสามารถอธิบายรายละเอียดของแต่ละตัวแปรตามสมมติฐานได้ดังต่อไปนี้

<u>สมมติฐานที่ 1 (H_1)</u> : ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทลูกค้า โดยใช้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) มีอิทธิพลในทางบวกต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี

ซึ่งเมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์แล้วพบว่า ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทลูกค้า โดยใช้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม ไม่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig มีค่าเท่ากับ 0.661 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05)

<u>สมมติฐานที่ 2 (H_2)</u> : ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทลูกค้า โดยใช้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีอิทธิพลในทางบวกต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี

ซึ่งเมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์แล้วพบว่า ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทลูกค้า โดยใช้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ไม่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig มีค่าเท่ากับ 0.745 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05)

<u>สมมติฐานที่ 3 (H_3)</u> : สินทรัพย์ถาวรที่มีตัวตนของบริษัทลูกค้า (TAS) มีอิทธิพลในทางบวกต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี

ซึ่งเมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์แล้วพบว่า สินทรัพย์ถาวรที่มีตัวตนของบริษัทลูกค้า ไม่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.05 (Sig มีค่าเท่ากับ 0.899 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05)

สมมติฐานที่ 4 (H_4) : รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารของบริษัทลูกค้า (DACC) มีอิทธิพลในทางบวกต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี

ซึ่งเมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์แล้วพบว่า รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารของบริษัทลูกค้า มีอิทธิพลในทางบวกต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig มีค่าเท่ากับ 0.034 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05)

สมมติฐานที่ 5 (H_5) : รายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของบริษัทลูกค้า (OCI) มีอิทธิพลในทางบวกต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี

ซึ่งเมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์แล้วพบว่า รายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของบริษัทลูกค้า ไม่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig มีค่าเท่ากับ 0.601 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05)

สมมติฐานที่ 6 (H_6) : ประเภทของสำนักงานสอบบัญชีที่บริษัทลูกค้าใช้บริการงานสอบบัญชี (AFRM) มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี

ซึ่งเมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์แล้วพบว่า ประเภทของสำนักงานสอบบัญชีที่บริษัทลูกค้าใช้บริการ มีอิทธิพลในทางบวกต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05)

ตารางที่ 3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ตัวแปรด้านโครงสร้างทางการเงินของบริษัทลูกค้าที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET)

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	Sig.
1	ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทลูกค้า โดยใช้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) มีอิทธิพลในทางบวกต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	ไม่มีอิทธิพล	0.661
2	ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทลูกค้า โดยใช้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีอิทธิพลในทางบวกต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	ไม่มีอิทธิพล	0.745
3	สินทรัพย์ถาวรที่มีตัวตนของบริษัทลูกค้า (TAS) มีอิทธิพลในทางบวกต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	ไม่มีอิทธิพล	0.899
4	รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารของบริษัทลูกค้า (DACC) มีอิทธิพลในทางบวกต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	มีอิทธิพลในทางบวก	0.034
5	รายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของบริษัทลูกค้า (OCI) มีอิทธิพลในทางบวกต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	ไม่มีอิทธิพล	0.601
6	ประเภทของสำนักงานสอบบัญชีที่บริษัทลูกค้าใช้บริการ (AFRM) มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	มีอิทธิพลในทางบวก	0.000

อภิปรายผลการศึกษา

ตารางที่ 4 สรุปสมมติฐานการศึกษา ผลการวิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปร	สมมติฐาน	ผลการวิจัย	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ผล
ROA/ROE	ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทลูกค้าโดยใช้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม/อัตราส่วน	ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทลูกค้าโดยใช้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม/อัตราส่วน	Gul, Chen and Tsui (2003) มีอิทธิพลทางลบ Naser and Nuseibeh (2008) มีอิทธิพลทางบวก	ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัย

ตัวแปร	สมมติฐาน	ผลการวิจัย	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ผล
	ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีอิทธิพลในทางบวกต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ไม่มีอิทธิพล ต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	Joshi and Al-Bastaki (2000) มีอิทธิพลทางบวก	
			Francis & Simon (1987)\ ไม่มีอิทธิพล	สอดคล้องกันกับผลการวิจัย
			Chan, Ezzamel, & Gwilliam, (1993) ไม่มีอิทธิพล	
			Mitra, Hossain, and Deis (2007) ไม่มีอิทธิพล	
TAS	สินทรัพย์ถาวรที่มีตัวตนของบริษัทลูกค้ามีอิทธิพลในทางบวก ต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	สินทรัพย์ถาวรที่มีตัวตนของบริษัทลูกค้า ไม่มีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	Gul, Chen and Tsui (2003) มีอิทธิพลทางบวก	ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัย
			Mitra, Hossain, and Deis (2007) มีอิทธิพลทางบวก	
DACC	รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารของบริษัทลูกค้า มีอิทธิพลในทางบวกต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารของบริษัทลูกค้า มีอิทธิพลในทางบวก ต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	Cormier, Magnan, and Morard (2000) มีอิทธิพล	สอดคล้องกับผลการวิจัย
			Gul, Chen and Tsui (2003) มีอิทธิพลทางบวก	
OCI	รายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	รายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	Gul, Chen and Tsui (2003)	ไม่สอดคล้อง

ตัวแปร	สมมติฐาน	ผลการวิจัย	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ผล
	ของบริษัทลูกค้า มีอิทธิพลในทางบวกต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	ของบริษัทลูกค้า ไม่มีอิทธิพล ต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	มีอิทธิพลทางลบ	กับผลการวิจัย
			Naser and Nuseibeh (2008) มีอิทธิพลทางบวก	
			Joshi and Al-Bastaki (2000) มีอิทธิพลทางบวก	
			Francis & Simon (1987)\ ไม่มีอิทธิพล	สอดคล้องกันกับผลการวิจัย
			Chan, Ezzamel, & Gwilliam, (1993) ไม่มีอิทธิพล	
			Mitra, Hossain, and Deis (2007) ไม่มีอิทธิพล	
ตัวแปรควบคุม				
AFRM	ประเภทของสำนักงานสอบบัญชีที่บริษัทลูกค้าใช้บริการงานสอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	ประเภทสำนักงานสอบบัญชีที่บริษัทลูกค้าใช้บริการ มีอิทธิพลในทางบวก ต่อการกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	Gonthier-Besacier and Schatt (2007) มีอิทธิพลทางบวก	สอดคล้องกันกับผลการวิจัย
			Hassan and Naser (2013) มีอิทธิพลทางบวก	
			Peel and Clatworthy (2001)	

ตัวแปร	สมมติฐาน	ผลการวิจัย	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ผล
			มีอิทธิพลทางบวก	

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) เท่านั้น ซึ่งเป็นกลุ่มบริษัทที่มีขนาดใหญ่ แต่ไม่ได้ศึกษาในกลุ่มตลาดหลักทรัพย์ (MAI) ซึ่งเป็นกลุ่มบริษัทขนาดกลางและขนาดเล็ก ดังนั้นในการศึกษาครั้งถัดไปอาจศึกษาในกลุ่มตลาดหลักทรัพย์ (MAI) เพิ่มเติม เพื่อดูผลการศึกษาของทั้งหมดในประเทศไทย

เอกสารอ้างอิง

[1] Chan, P., Ezzamel, M., & Gwilliam, D. (1993). Determinants of audit fees for quoted UK companies. Journal of Business Finance & Accounting, 20(6), 765-786.

[2] Choi, J. H., Kim, C., Kim, J. B., & Zang, Y. (2010). Audit office size, audit quality, and audit pricing. Auditing: A Journal of Practice & Theory, 29(1), 73-97.

[3] Cormier, D., Magnan, M., & Morard, B. (2000). The contractual and value relevance of reported earnings in a dividend-focused environment. European Accounting Review, 9(3), 387-417.

[4] Dechow, P. M., Sloan, R. G., & Sweeney, A. P. (1995). Detecting earnings management. Accounting review, 193-225.

[5] Francis, J. R., & Simon, D. T. (1987). A test of audit pricing in the small-client segment of the US audit market. Accounting Review, 145-157.
86-297.

[6] Gonthier-Besacier, N., & Schatt, A. (2007). Determinants of audit fees for French quoted firms. Managerial Auditing Journal, 22(2), 139-160.

[7] Gul, F. A., C. J. P. Chen, and J. S. L. Tsui. (2003). Discretionary accounting accruals, managers' incentives, and audit fees. Contemporary Accounting Research, 20(3), 441-464.

[8] Hassan, Y. M., & Naser, K. (2013). Determinants of audit fees: Evidence from an emerging economy. International Business Research, 6(8), 13.

[9] Jones, J. J. (1991). Earnings management during import relief investigations.Journal of accounting research, 193-228.

[10] Joshi, P. L., & Al-Bastaki, H. (2000). Determinants of audit fees: evidence from the companies listed in Bahrain. International journal of auditing, 4(2), 129-138.

[11] Mitra, S., Hossain, M., & Deis, D. R. (2007). The empirical relationship between ownership characteristics and audit fees. Review of Quantitative Finance and Accounting, 28(3), 257-285.

[12] Naser, K., & Nuseibeh, R. (2008). Determinants of audit fees: empirical evidence from an emerging economy. International Journal of Commerce and Management, 17(3), 239-254.

[13] Peel, M. J., & Clatworthy, M. A. (2001). The relationship between governance structure and audit fees pre-Cadbury: some empirical findings. Corporate Governance: An International Review, 9(4), 2

คุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผล บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

EARNINGS QUALITY AND FIRM PERFORMANCE AND DIVIDEND PAYOUT RATIO OF THAI LISTED COMPANY

กัญญาวีร์ วงค์เสือ[1] ดร.วฤดดา พิพัฒนกุล[2] มาลี เต็มไป[3]
[1,2,3]อาจารย์ประจำหลักสูตร มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผลของ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่สนใจผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปแบบของอัตราการจ่ายเงินปันผล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในช่วงปี พ.ศ. 2558 – 2562 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิง พรรณนาได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมุติฐาน ประกอบด้วยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์ความทดถอยเชิงพหุ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการศึกษาคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผล บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค วิเคราะห์ความทดถอยเชิงพหุ พบว่า ขนาดของบริษัท อายุของบริษัท อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนคุณภาพกำไร อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตรากำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ พบว่าไม่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล

คำสำคัญ : คุณภาพกำไร ผลการดำเนินงาน อัตราการจ่ายเงินปันผล

ABSTRACT

This research has the objective to study the quality, profit and performance that influence the dividend payout rate of Companies listed on the Stock Exchange of Thailand Consumer products industry group as a guideline for those interested in the return on investment in the form of dividend payouts.

The sample groups used in the study were Listed companies in the Stock Exchange of Thailand in the Consumer Goods Industry during 2015 - 2019 analyzed data using descriptive statistics: mean, maximum, minimum, standard deviation. And inferential statistics to test the hypothesis. It consisted of the Pearson's correlation coefficient analysis and multiple regression analyzes at the statistical significance level of 0.05.

The results of the Study of Quality, Profit and Performance and Dividend Payout Rates Listed companies in the Stock Exchange of Thailand Consumer Goods Industry Multiple regression analysis revealed that the size of the company Age of the company Return on assets Had a significant influence on dividend payout at 0.05 level. Return on equity Net profit margin Return on assets It was found to have no influence on the dividend payout rate.

Keywords: Earning Quality , Firm Performance , dividend payout ratio

ความสำคัญของปัญหา

การลงทุนนับเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็นอย่างมากนับแต่อดีตที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนใน อสังหาริมทรัพย์ การลงทุนในทองคำ หรือการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ล้วนแต่สามารถสร้างผลตอบแทนที่คุ้มค่าและมีประโยชน์ต่อการวางแผนทางการเงินได้ สิ่งที่นักลงทุนคาดหวังคือต้องการผลตอบแทนสูงสุดภายใต้เงื่อนไขต่าง ๆ เช่น ระยะเวลาการคืนทุน ความเสี่ยง และปัจจัยอื่น ๆ จากการศึกษาเปรียบเทียบผลตอบแทนจากการลงทุนของสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ทั้งการถือหุ้นสามัญ พันธบัตร เงินฝากธนาคารและทองคำ ของประเทศไทยพบว่า หากผู้ลงทุนถือสินทรัพย์ในระยะยาวแล้วการลงทุนในหุ้นสามัญจะเป็นสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงที่สุดแม้ว่าหุ้นสามัญจะเป็นสินทรัพย์ที่ให้ผลตอนแทนในระยาวสูงที่สุด แต่ก็มีการผันผวนจากการตอบแทนสูงสุดเช่นกัน ซึ่งในปัจจุบันประชาชนเริ่มสนใจในเรื่องของการออมและการลงทุน เพื่อเตรียมไว้สำหรับวัยเกษียณเป็นจำนวนมากขึ้น เนื่องจากต้องเผชิญกับการขาดรายได้ประจำหลังเกษียณอายุการทำงาน ประชาชนส่วนใหญ่จึงเริ่มต้นการออมและการลงทุน เมื่อมีความพร้อมและก่อนถึงวัยเกษียณ เพื่อจะใช้เลี้ยงชีพในอนาคต นอกจากการฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ เพราะเชื่อว่าเป็นวิธีที่ปลอดภัยและได้รับอัตราดอกเบี้ยที่สูงมาก แต่ปัจจุบันการฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์ได้รับอัตราดอกเบี้ยค่อนข้างต่ำ จึงต้องมีการวางแผนการลงทุนควบคู่ไปด้วยเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่ดีในอนาคต นักลงทุนมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาหรือหาวิธีการลงทุนใหม่ ๆ เพื่อที่จะได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่า (นิกข์นิภา บุญช่วย,2561) ซึ่งนักลงทุนส่วนใหญ่มักนิยมเลือกที่จะลงทุนในหุ้นสามัญ เนื่องจากหุ้นสามัญเป็นตราสารทุนที่บ่งชี้ถึงการมีส่วนในการเป็นเจ้าของกิจการนั้นๆ การถือหุ้นสามัญเป็นการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของบริษัท มีสิทธิในการออกเสียงในที่ประชุม มีสิทธิในการได้รับเงินปันผล หรือประโยชน์ในรูปแบบอื่น ๆ ตามที่ประชุมของผู้ถือหุ้นอนุมัติ การลงทุนในหุ้นสามัญ ซึ่งหมายถึงผู้ลงทุนจะมีสถานะเป็นเจ้าของกิจการจะมีส่วนเสียหรือมีสิทธิในทรัพย์สินและรายได้ของกิจการที่เราเลือกลงทุนไปนั่นเอง และยังมีโอกาสที่จะได้รับกำไรจากส่วนต่างของราคา (Capital Gain) ผลตอบแทนที่ได้จากหุ้นก็คือเงินปันผล (Dividend)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้กำหนดให้บริษัทสามารถเลือกจ่ายเงินปันผลได้ 2 ลักษณะ คือ 1. การจ่ายเงินปันผลเป็นเงินสด หรือเรียกว่า เงินปันผล ซึ่งจะจ่ายเมื่อบริษัทได้กำไรหรือเงินสดส่วนเกิน และ 2. การจ่ายเงินปันผลในรูปหุ้นปันผล ในกรณีบริษัทมีความจำเป็นต้องรักษา

สภาพคล่องเพื่อใช้เงินทุนหมุเวียน หรือ มีความจำเป็นต้องเก็บเงินสำรองไว้ใช้สำหรับลงทุนในอนาคต เงินปันผล คือ ส่วนแบ่งกำไรที่ผู้ถือหุ้นได้รับจากบริษัทตามสัดส่วนของเงินลงทุน การจ่ายเงินเป็นผลเป็นการจูงใจผู้ถือหุ้นอย่างหนึ่ง ผู้ลงทุนจึงให้ความสนใจกับนโยบายการจ่ายเงินปันผลซึ่งอาจจ่ายเป็นเปอร์เซ็นของราคาตามูลค่าหรือเป็นจำนวนเงินต่อหุ้นก็ได้ ในแง่ของบริษัทการจ่ายเงินปันผลต้องคำนึงถึงสถานะทางการเงินของบริษัทว่ามีเงินสดเพียงพอ ที่จะจ่ายเงินปันผลได้หรือไม่ ผู้บริหารยังต้องพิจารณาว่าบริษัทมีเงินสดในอนาคตเพียงพอที่จะจ่ายเงินปันผลได้หรือไม่ ไม่ใช่พิจารณาเฉพาะเงินสดคงเหลือในปีปัจจุบันเท่านั้น หรือบริษัทอาจมีเงินสดได้มาหรือต้องใช้ไปในระยะใกล้นี้ ซึ่งสามารถประมาณได้โดยการจัดทำงบประมาณเงินสด บริษัทควรจ่ายเงินปันผลก็ต่อเมื่อการจ่ายเงินปันผลนั้นไม่กระทบฐานะทางการเงินในปัจจุบันและอนาคตเท่านั้น ดังนั้นการที่ผู้ลงทุนจะเลือกลงทุนกับบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ควรศึกษาข้อมูลการลงทุนให้ดีก่อนที่จะทำการลงทุน การตัดสินใจลงทุนธุรกิจจะต้องมีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน การติดตามผลการดำเนินงานของบริษัท วิเคราะห์ผลการดำเนินงานฐานะทางการเงินของบริษัทและการวิเคราะห์คุณภาพกำไรและเงินปันผลก็จะบ่งบอกถึงสถานะทางการเงินที่จะทำการลงทุน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนเพื่อป้องกันความเสียหายหรือป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการลงทุน การจ่ายเงินปันผลก็เช่นเดียวกันเป็นการตอบแทนชนิดหนึ่งซึ่งบอกได้ถึงความสามารถในการบริหารจัดการของธุรกิจได้เป็นอย่างดี

โดยถ้าพิจารณาถึงการบริหารกำไรแล้วก็น่าจะมีส่วนที่ส่งผลในการจ่ายเงินปันผลสำหรับผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่จะพิจารณาถึงผลตอบแทนที่จะได้รับจากการประเมินความเสียงของธุรกิจที่ผู้ลงทุนสนใจที่จะลงทุน (กนกพร ห้าวเจริญ,2559)

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทกลุ่มอุตสาหกรรม สินค้าอุปโภคบริโภคที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อีกทั้งผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษารายการคงค้างจากการดำเนินงาน อายุของบริษัท ขนาดของบริษัท อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม อัตรากำไรสุทธิ ว่ามีผลอย่างไรต่อคุณภาพกำไรกับผลการดำเนินงานและการจ่ายเงินปันผลของบริษัทกลุ่ม สินค้าอุปโภคบริโภคที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณภาพกำไรที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล
2. เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล

ขอบเขตของงานวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง คุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลต่อการจ่ายเงินปันผล บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคโดยทำการทบทวนศึกษาทางด้านแนวความคิดทฤษฎีจากเอกสารวิชาการ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยในการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ที่จดทะเบียนและมีการดำเนินงานในระหว่างปี พ.ศ. 2558 - 2562 จำนวน 176 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย, 2563)

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง คุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลต่อการจ่ายเงินปันผล บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2558 - 2562 รวมระยะเวลา 5 ปี

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่	รายละเอียดของสมมติฐาน
1	รายการคงค้างจากผลการดำเนินงานสุทธิมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล
2-1	อายุของบริษัทมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล
2-2	ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล
3-1	อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล
3-2	อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล
3-3	อัตรากำไรสุทธิมีอิทธิพลอัตราการจ่ายเงินปันผล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลต่อการจ่ายเงินปันผล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่ม

อุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคให้เห็นความสำคัญกับนโยบายเงินปันผลของบริษัท

2. นักลงทุนหรือผู้ที่สนใจ สามารถนำข้อมูลไปใช้เพื่อการศึกษาและตัดสินในลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค

3. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อบริษัทและผู้บริหารในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การบริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพ นำไปสู่การเจริญเติบโตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ถือหุ้นระยะยาว

4. เป็นแนวทางให้คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางพิจารณาเกี่ยวกับการกำกับดูแลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

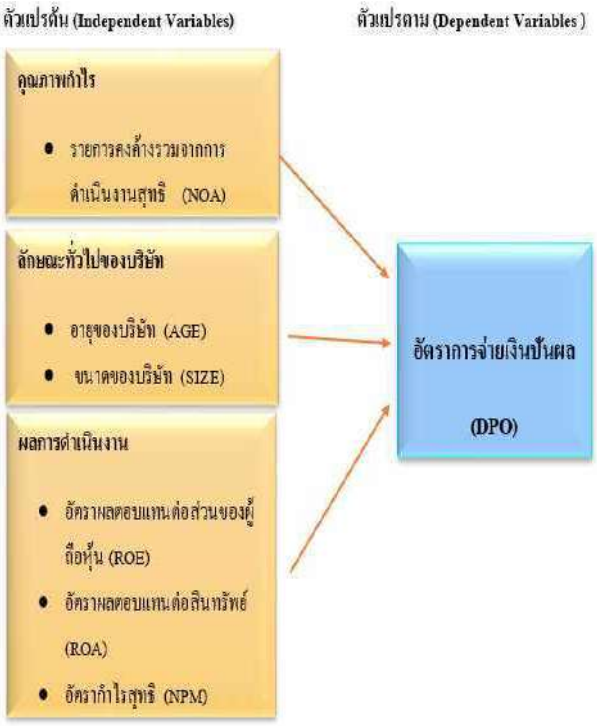

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค โดยอยู่ในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2558 - 2562 ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 41 บริษัท แต่ไม่รวมบริษัทที่มีข้อมูลรายงานทางการเงินไม่ครบ ซึ่งทำให้มีผลต่ออัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการวิเคราะห์

จำนวนบริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค 41 บริษัท

บริษัทที่มีข้อมูลรายงานทางการเงินไม่ครบ (7) บริษัท

ดังนั้น จำนวนบริษัทที่นำมาศึกษา 34 บริษัท

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดคุณภาพกำไร เกิดจากความจำเป็นที่ผู้วิเคราะห์จะต้องเปรียบเทียบกำไรของแต่ละ กิจการ และตระหนังถึงความมีคุณภาพกำไรของแต่ละกิจการ เมื่อมีการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ใน การวัดคุณภาพกำไร ผู้วิเคราะห์ไม่ควรพิจารณาเฉพาะตัวเลขในงบกำไรขาดทุนเท่านั้น แต่ควรให้ ความสำคัญโครงสร้างทางการเงิน สภาพคล่องทางการเงิน ความพร้อมของแหล่งเงินทุน ตลอดจน โครงสร้างค่าใช้จ่ายดำเนินงานของกิจการด้วย การวิเคราะห์คุณภาพกำไรทำขึ้นเพื่อตรวจสอบความ น่าเชื่อถือของงบการเงิน ตลอดจนประเมินงบการเงินนั้นได้มีการตกแต่งตัวเลขในงบการเงินหรือไม่ เพื่อป้องกันการตัดสินใจลงทุนอย่างผิดพลาดในกิจการที่มีการตกแต่งตัวเลขและข้อมูล

จากผู้วิเคราะห์หลายคนมองว่าคุณภาพกำไรอาจวัดจากความมีเสถียรภาพโดยรวมของกำไร ที่เกิดขึ้นนั้น คือกำไรที่มีคุณภาพซึ่งจะสะท้อนให้เห็นในแง่ของกำไรที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา ยาวนาน ในขณะที่ผู้วิเคราะห์บางคนมองว่าคุณภาพกำไรในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างกำไรกับ ผลตอบแทนของตลาด (Market Returns) ภายใต้

แนวคิดนี้ ยิ่งกำไรมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของ ตลาดไปในทางเดียวกันมากขึ้นเท่าไร กำไรก็ยิ่งมีคุณภาพมากขึ้นเท่านั้น (วรศักดิ์ ทุมมานนท์, 2549)

The Financial Accounting Standards Board (FASB) ได้ให้ความหมายของคุณภาพกำไรไว้ ว่า คุณภาพกำไร หมายถึง กำไรที่แท้จริง หรือกำไรที่เกิดจากการดำเนินงานปกติ สามารถกลับเปลี่ยน มาเป็นเงินสดที่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงแทนสินทรัพย์ที่เสื่อมค่าได้ และเป็นกำไรที่ได้มาจาก รายได้ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ รวมทั้งกิจกรรมที่มีนัยสำคัญที่ก่อให้เกิดกำไรได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว (วรศักดิ์ ทุมมานนท์, 2543, 105)

Stickney, Clyde.P. (1996) ได้ให้คำนิยามของคำว่า คุณภาพกำไร หมายถึง ความสามารถของกำไร ใน การสะท้อนกระแสเงินสดที่อยู่เบื้องหลังการเกิดกำไร (วรศักดิ์ ทุมมานนท์, 2543, น.103) คุณภาพกำไร หมายถึง กำไรที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติ สามารถเปลี่ยนกลับมาเป็นเงินสด ที่เพียงพอต่อการดำเนินงาน และเป็นกำไรที่ได้มาจากรายได้ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ (ธเนตร์ อัศวประเทืองกุล, 2550)

คุณภาพกำไร หมายถึง กำไรที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติ สามารถเปลี่ยนกลับมาเป็น เงินสดที่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแทนสินทรัพย์ที่เสื่อมค่าได้ และเป็นกำไรที่มาจากรายได้ที่เกิดขึ้นเป็น ประจำ รวมทั้งกิจกรรมที่มีนัยสำคัญที่ก่อให้เกิดกำไรหรือระดับความระมัดระวังที่อยู่เบื้องหลังการ จัดทำตัวเลขกำไรของบริษัท (ศิริมา แก้วเกิด, 2559)

ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (สภาวิชาชีพบัญชี ปรับปรุง 2560) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดผลการดำเนินงานโดยทั่วไปจะวัดจากกำไรเป็นเกณฑ์หรือมักใช้กำไรเป็นฐานสำหรับการวัดผลอื่น ๆ เช่น ผลตอบแทน จากการลงทุน หรือกำไรต่อหุ้น องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการวัดกำไร คือ รายได้และ ค่าใช้จ่าย การรับรู้และการวัดมูลค่าของรายได้และค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับแนวคิดเรื่องทุนและการรักษาระดับทุนที่กิจการใช้ในการจัดทำงบการเงิน คานิยามองค์ประกอบ ดังกล่าวกำหนดไว้ดังนี้

รายได้ (Revenues) หมายถึง การเพิ่มขึ้นของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชี ในรูปแบบกระแสเข้าหรือการเพิ่มค่าของสินทรัพย์ หรือการลดลงของหนี้สิน อันส่งผลให้ส่วนของ เจ้าของเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ

ค่าใช้จ่าย (Expensen) หมายถึง การลดลงของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชีในรูปกระแสออกหรือการลดค่าของสินทรัพย์ หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน อันส่งผลให้ส่วนของเจ้าของลดลง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการแบ่งปันให้กับผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ

อัตราส่วนเพื่อการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร (Profitability Raito) ใช้วัด ความสามารถในการทำกำไรของกิจการ กิจการที่มีกำไรสูงก็จะแสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้ แก่เจ้าหนี้ และตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ระยะยาวจะคำนึงถึงความสามารถในการชำระหนี้ทั้งเงิน ต้นและดอกเบี้ย และ อัตราส่วนนี้ก็ยังใช้วัดความสามารถในการบริหารของฝ่ายบริหารด้วย

การจ่ายเงินปันผล คือ การจ่ายกำไรตามสัดส่วนของผู้ถือหุ้นที่นำมาลงทุนในกิจการ หลังจากที่บริษัทได้รับเงินลงทุนจากผู้ถือหุ้น เพื่อนำมาลงทุนจนเกิดกำไรขึ้น โดยสามารถจ่ายใน ผลตอบแทนในรูปของเงินสด หรือหุ้นปันผล

พรพรหม ภักตร์เปี่ยม (2554) กล่าวว่า เงินปันผล หมายถึง ค่าตอบแทนที่บริษัทจ่ายให้แก่ผู้ ถือหุ้น ซึ่งมักเป็นการกระจายกำไร เมื่อบริษัทได้กำไรหรือส่วนเกิน บริษัทสามารถนำไปลงทุนในธุรกิจ ต่อ เรียก กำไรสะสม หรือสามารถจ่ายให้แก่ผู้ถือหุ้นก็ได้ บริษัทอาจสงวนกำไรหรือส่วนเกินส่วนหนึ่ง และจ่ายส่วนที่เหลือเป็นเงินปันผล การจ่ายแก่ผู้ถือหุ้นอาจเป็นรูปเงินสด (มักเป็นการฝากเข้าบัญชีธนาคาร) หรือ หากบริษัทมีแผนนำเงินปันผลไปลงทุนต่อ ปริมาณค่าตอบแทนอาจจ่ายเป็นรูปหุ้นเพิ่ม หรือการซื้อหุ้นคืนได้

นโยบายที่บริษัทใช้ตัดสินใจว่าจะจ่ายเงินปันผลให้กับผู้ถือหุ้นของบริษัทเป็นจำนวนเงินเท่าไร ต่อหุ้นในปีการดำเนินงานนั้นๆ จ่ายแบบใดซึ่งมีผลกระทบจากการ

คาดการณ์ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในอนาคต (อ.พีรณัฏฐ์ คณะบัญชี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์)

เงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) นอกจากจะใช้เปรียบเทียบอัตราผลตอบแทน จากเงิน ปันผลของหุ้น ที่มีราคาต่างกันแล้ว ยังสามารถใช้เป็นปัจจัยในการเปรียบเทียบหุ้นนั้นๆ กับการลงทุน ในหลักทรัพย์ประเภทอื่น เช่น หุ้นกู้ การฝากเงิน หรือพันธบัตร

ตัวแปรที่ศึกษา

ในการศึกษาคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม เพื่อนำไปสู่การสร้างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม (Dependence Variables)

DPO = อัตราการจ่ายเงินปันผล

ตัวแปรอิสระ (Independence Variables)

NOA = คุณภาพกำไร

AGE = อายุของบริษัท

RSIZE = ขนาดของบริษัท

ROE = อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

ROA = อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

NET = อัตรากำไรสุทธิ

ผลการวิจัย

Correlations

		NOA	AGE	SIZE	ROE	ROA	NPM	DPO
NOA	Pearson Correlation	1						
	Sig. (2-tailed)							
AGE	Pearson Correlation	-0.029	1					
	Sig. (2-tailed)	0.708						
SIZE	Pearson Correlation	-0.033	0.054	1				
	Sig. (2-tailed)	0.066	0.485					
ROE	Pearson Correlation	0.124	0.215**	-0.122	1			
	Sig. (2-tailed)	0.107	0.005	0.112				
ROA	Pearson Correlation	-0.006	-0.206**	-0.108	0.689**	1		
	Sig. (2-tailed)	0.933	0.007	0.162	0.000			
NPM	Pearson Correlation	0.023	-0.073	-0.139	0.143	0.255**	1	
	Sig. (2-tailed)	0.764	0.346	0.070	0.062	0.001		
DPO	Pearson Correlation	-0.110	-0.151	0.142	0.051	0.178*	0.007	1
	Sig. (2-tailed)	0.153	0.050	0.064	0.509	0.020	0.930	

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิจัยเรื่อง ของคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผล บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค มีวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาคุณภาพกำไรที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านคุณภาพกำไร
2. ด้านลักษณะทั่วไปของบริษัท
3. ด้านผลการดำเนินงา

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษากับอัตราการจ่ายเงินปันผล (DPO)

จากตารางที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา รายการคงค้างจากผลการดำเนินงานสุทธิ อายุ ขนาด อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตรากำไรสุทธิ กับอัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแต่ละคู่พบว่า

ลำดับที่	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	สัญลักษณ์ที่ใช้	ทิศทางความสัมพันธ์
1.	รายการคงค้างจากการดำเนินงาน	NOA	ทิศทางตรงกันข้าม (-)
2.	อายุของบริษัท	AGE	ทิศทางตรงกันข้าม (-)
3.	ขนาดของบริษัท	SIZE	ทิศทางเดียวกัน (+)
4.	อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	ROE	ทิศทางเดียวกัน (+)
5.	อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	ROA	ทิศทางเดียวกัน (+)
6.	อัตรากำไรสุทธิ	NPM	ทิศทางเดียวกัน (+)

ตารางที่ 2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติถดถอยของตัวแปรด้านคุณภาพกำไรที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล (DPO)

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	5.033	.838		6.005	.000
NOA	-.068	.047	-.110	-1.437	.153

หมายเหตุ: มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2.1 แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้น ตัวแปรด้านคุณภาพกำไรที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่า รายการคงค้างจากการดำเนินงาน ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลค่า sig 0.153

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติถดถอยของตัวแปรด้านลักษณะทั่วไปของบริษัท ที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล (DPO)

ตารางที่ 2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติถดถอยของตัวแปรด้านผลการดำเนินงาน ที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล (DPO)

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	1.719	1.944		.884	.378
AGE	-.427	.204	-.159	-2.095	.038
SIZE	.171	.086	.151	1.991	.048

หมายเหตุ: มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2.2 แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้น ตัวแปรด้านลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่า อายุของกิจการมีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยดูได้จากค่า Sig = 0.038 และขนาดของกิจการ มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยดูได้จากค่า Sig = 0.048

ตารางที่ 2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติถดถอยของตัวแปรด้านผลการดำเนินงาน ที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล (DPO)

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	3.541	.212		16.676	.000
ROE	-.140	.105	-.140	-1.335	.184
ROA	.359	.134	.287	2.671	.008
NPM	-.043	.073	-.046	-.589	.557

หมายเหตุ: มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2.3 แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้น ตัวแปรด้านคุณภาพกำไรที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยดูได้จากค่า Sig = 0.008 ส่วนอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตรากำไนสุทธิไม่มีมีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับการจ่ายเงินปันผล บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค พบว่าคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลและไม่มีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล ซึ่งแบ่งวิเคราะห์เป็นรายด้านคือด้านคุณภาพกำไร ด้านลักษณะทั่วไปของบริษัทและด้านลักษณะทั่วไปของบริษัท สามารถสรุปผลแต่ละประเด็นได้ดังนี้

ด้านคุณภาพกำไร

รายการคงค้างจากการดำเนินงาน ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค

ด้านลักษณะทั่วไปของบริษัท

อายุของบริษัท มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค

ขนาดของบริษัท มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล (DPO) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค

ด้านผลการดำเนินงาน

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล (DPO) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค

อัตรากำไรสุทธิ ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับการจ่ายเงินปันผล บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค พบว่าคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลและไม่มีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล ซึ่งแบ่งวิเคราะห์เป็นรายด้านคือด้านคุณภาพกำไร ด้านลักษณะทั่วไปของบริษัทและด้านลักษณะทั่วไปของบริษัท สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านคุณภาพกำไร

สมมติฐาน ที่ 1 รายการคงค้างจากผลการดำเนินงานสุทธิมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่า รายการคงค้างจากผลการดำเนินงานสุทธิไม่มีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานและไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพร ห้าวเจริญ (2559) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรกับการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่า คุณภาพกำไร อายุบริษัท ขนาดของบริษัท อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีอิทธิพล ต่อการจ่ายเงินปันผล ซึ่งอาจเป็น

เพราะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคนละกลุ่ม รวมถึงระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาต่างกันด้วย

ด้านลักษณะทั่วไปของบริษัท

สมมติฐาน ที่ 2-1 ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่า ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลกับการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานและงานวิจัยของ อรทิชา อินทาปัจ (2559) เรื่องปัจจัยที่กำหนดการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ จากการศึกษา จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่าอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ และอัตราส่วนกระแสเงินสดจากการ ดำเนินงาน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราเงินปันผลตอบแทนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับอัตราการจ่ายเงินปันผล พบว่า ขนาดของกิจการเป็นปัจจัยเดียวที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อ อัตราการจ่ายเงินปันผล โดยมีความสัมพันธ์ ในเชิงบวกต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐสิษฐ์ สวโรจน์กิจเตโช (2558) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : กรณีศึกษาบริษัทใน SET High Dividend ของประเทศไทย จากผลการศึกษาพบว่า อัตราความสามรถในการทำกำไร ขนาดขององค์กร มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลอย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐาน ที่ 2-2 อายุของบริษัทมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่า อายุของบริษัทมีอิทธิพลกับการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานและงานวิจัยของ กนกพร ห้าวเจริญ (2559) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรกับการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมี คุณภาพกำไร อายุบริษัท ขนาดของบริษัท อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีอิทธิพล ต่อการจ่ายเงินปันผล

ด้านผลการดำเนินงานของบริษัท

สมมติฐาน ที่ 3-1 อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่า อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีอิทธิพลกับการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานแต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาลิตา นิ่มมณี (2560) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษาบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มของประเทศไทย พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มูลค่าตามบัญชีผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราการเติบโต กระแสเงินสดจากการดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และมูลค่าการส่งออก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐาน ที่ 3-2 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีอิทธิพลกับการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานและสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยานี ภาคอัต,ชยงการ ภมรมาศ (2561) เรื่องเงินปันผลและผลตอบแทนหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษา พบว่า กำไรสะสม (LRE) ความสามารถทำกำไร อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์รวม (ROA) และขนาดของกิจการ (LMCAP) มีอิทธิพลต่อการจ่ายเงินปันผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพดล สังข์ลาย (2559) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างวงจรธุรกิจกับการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนผลตอบแทนจาก

สินทรัพย์รวม (ROA) และอัตราส่วนราคาตลาดต่อราคา ตามบัญชี (MTB) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในทิศทางตรงกันข้ามกับการจ่ายเงินปันผล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิกข์นิภา บุญช่วย , สุพรรณกา สันป่าแก้ว (2561) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการจ่ายเงินปันผลของกลุ่มหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษา กลุ่มหลักทรัพย์พลังงานและสาธารณูปโภค ผลการศึกษาพบว่า อัตรา ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการจ่ายเงินปันผล

สมมติฐาน ที่ 3-3 อัตรากำไรสุทธิมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่า อัตรากำไรสุทธิไม่มีอิทธิพลกับการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานและไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพร ห้าวเจริญ (2559) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรกับการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่า คุณภาพกำไร อายุบริษัท ขนาดของบริษัท อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีอิทธิพลต่อการจ่ายเงินปันผล ซึ่งอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคนละกลุ่ม รวมถึงระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาต่างกันด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ดังนั้น ครั้งถัดไปควรศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมอื่นเพื่อเปรียบดูผลของการศึกษา

2. การศึกษาครั้งต่อไปอาจจะขยายผลของการศึกษาเช่นทำการศึกษาเชิงเปรียบเทียบระหว่างอุตสาหกรรม

3. การศึกษาครั้งต่อไปอาจใช้แบบจำลองอื่นในการศึกษาคุณภาพกำไรของบริษัทซึ่งน่าจะทำให้ผลการวิจัยแตกต่างออกไปในอีกลักษณะหนึ่ง

เอกสารอ้างอิง

[1] กนกพร ห้าวเจริญ (2559) ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรกับการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

[2] กัลยานี ภาคอัต, ชยงการ ภมรมาศ (2561) เงินปันผลและผลตอบแทนหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

[3] คณิศร์ เจี๊ยมดี (2558) ปัจจัยที่มีผลต่อการจ่ายเงินปันผลอย่างต่อเนื่องของบริษัทจดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

[4] จุฑามาศ พวงสมบัติ (2558) การศึกษาลักษณะการจ่ายเงินปันผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

[5] ฐสิษฐ์ สวโรจน์กิจเตโช (2558) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : กรณีศึกษาบริษัทใน SET High Dividend ของประเทศไทย

[6] ดารานาถ พรหมอินทร์ (2560) ความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคา หลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี

[7] ธัญพร จ้อยถนอม (2562) ศึกษาผลตอบแทนจากการประกาศจ่ายเงินปันผลของบริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

[8] นิกข์นิภา บุญช่วย , สุพรรณกา สันป่าแก้ว (2561) ปัจจัยที่มีผลต่อการจ่ายเงินปันผลของกลุ่มหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษา กลุ่มหลักทรัพย์พลังงานและสาธารณูปโภค

[9] พรพรหม ภักตร์เปี่ยม (2554) การจ่ายปันผล. สืบค้นจาก http://www.panphol.com.

[10] นพดล สังข์ลาย (2559) ความสัมพันธ์ระหว่างวงจรธุรกิจกับการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

[11] ปาลิตา นิ่มมณี (2560) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย: กรณีศึกษาบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม ของประเทศไทย

[12] วรศักดิ์ ทุมมานนท์. (2543). คุณรู้จัก Creative Accounting และคุณภาพกำไรแล้วหรือยัง. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ไอโอนิคอินเตอร์เทรดรีซอสเซส.

[13] วรศักดิ์ ทุมมานนท์. (2549). มิติใหม่ของงบการเงินและการวิเคราะห์, กรุงเทพมหานคร : ธรรมนิติ เพรส

[14] ศิริมา แก้วเกิด (2559) การวัดคุณภาพกำไรจากการวิเคราะห์งบกระแสเงินสดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร

[15] ศิริวรรณ แก้วศรี (2557) ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับอัตราผลตอบแทนการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ 2558

[16] สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมป์. (2560). มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2560) (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคมคม 2563

[17] อรทิชา อินทาปัจ (2559) ปัจจัยที่กำหนดการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ

[19] Ayres, F. L. (1994). Perceptions of earnings quality: What managers need to know. Management Accounting, 75, 27-29.

[20] Chansarn, S., & Chansarn, T. (2016). Earnings Management and Dividend Policy ofSmall and Medium Enterprises in Thailand. International Journal of Businessand Society

[21] Sloan; Richard G. (1996) Do stock prices fully reflect information in accruals and cash flows about futureearnings. The Accounting Review 71

[22] Stickney, Clyde.P. (1996). Financial Statement Analysis a Strategic Perspective. Harcourt brace Jovanovich, Inc.

[21] King'wara, R. (2015). Determinants of Dividend Payout Ratios in Kenya. Research Journal of Finance and Accounting, 6(1)

[22] Barclay, M.J., Smith, C.W., & Watts, R.L. (1995). The Determinants of Corporate Leverage and Dividend Policies. Journal of Applied Corporate Finance. 7(4), 4- 19.

[23] Miller and Modigliani (1961) Relationship between dividend policy and Value of commonshares

[24] White et al. (1998) Asymmetric papilledema in idiopathic intracranial hypertension: prospective interocular comparison of sensory visual function.

รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ

เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11

Proceedings of the 11th BENJAMITRA Network National and International Conference

DISRUPTED WORLD
IN TRANSITION TO THE NEW NORMAL

การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่

วันพฤหัสบดีที่ 27 พฤษภาคม 2564 ณ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

ฉบับที่ 6 ด้านสังคมศาสตร์ (2)

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11

จัดโดย วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

ที่ปรึกษา

ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง	อธิการบดีวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

กองบรรณาธิการการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ

ศาสตราจารย์ พลเรือตรีหญิง ยุวดี เปรมวิชัย	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
รองศาสตราจารย์ ดร.พิธากรณ์ ธนิตเบญจสิทธิ์	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุไรรัตน์ แย้มชุติ	มหาวิทยาลัยธนบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร ประวัติรุ่งเรือง	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี สำเภาทอง	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรวิก พรนิมิต	วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง
ดร.นิวัติ น้อยมณี	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
ดร.นิทัศน์ บุญไพศาลสถิต	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
Professor Dr.Akihito Kamata	Southern Methodist University, USA.
Associate Professor Dr.Thai Tran Quang	Dong Thap University, Vietnam.
Assistant Professor Dr.Chaile Patarapichayatham	Southern Methodist University, USA.
Dr.Hongwei Li	Jiaotong University, China.
Dr.Youxin Lei	Chengdu University of Technology, China.
Dr.Watt Mong Kwan Jacky	Hong Kong Baptist University, China.

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

ด้านศึกษาศาสตร์

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล		สถาบัน
1	ศาสตราจารย์ พล.ร.ต.หญิงยุวดี	เปรมวิชัย	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
2	รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา	บุญภักดิ์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3	รองศาสตราจารย์ ดร.ชลาภรณ์	สุวรรณสัมฤทธิ์	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
4	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลยา	ชูประดิษฐ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
5	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รวมพร	ทองรัศมี โอเนส	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
6	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงยศ	แก้วมงคล	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
7	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำเริง	อ่อนสัมพันธุ์	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
8	ดร.ภูษิตย์	วงษ์เล็ก	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
9	ดร.รพีพัฒน์	โสอินทร์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
10	ดร.โศจิลักษณ์	กมลศักดาวิกุล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
11	ดร.วไลพร	ฉายา	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
12	ดร.ประทานพร	อุ่นออ	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
13	ดร.ชนินทร์	ยาระณะ	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
14	ดร.จำเนียร	ไตรมาตร	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
15	ดร.ปฐมพรณ์	อินทรางกูร ณ อยุธยา	มหาวิทยาลัยธนบุรี
16	ดร.กมลภพ	แก้วศรี	มหาวิทยาลัยธนบุรี
17	ดร.อัศวิน	เสนีชัย	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
18	ดร.ภูวเรศ	อับดุลสตา	สถาบันอาศรมศิลป์

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

ลำดับ	ชื่อ-สกุล		สถาบัน
1	ศาสตราจารย์ พล.ร.ต.หญิงยุวดี	เปรมวิชัย	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
2	รองศาสตราจารย์ ดร.พิธากรณ์	ธนิตเบญจสิทธิ์	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
3	รองศาสตราจารย์ สุนา	สุทธิเกียรติ	มหาวิทยาลัยธนบุรี
4	รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ	ผลดี	มหาวิทยาลัยธนบุรี
5	รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี	อินทร์จันทร์	มหาวิทยาลัยธนบุรี
6	รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงตา	สราญรมย์	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
7	รองศาสตราจารย์ ดร.โกสุม	สายใจ	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
8	รองศาสตราจารย์ ศิริ	ภู่พงษ์วัฒนา	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
9	รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย	จารุจิตติพันธ์	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
10	รองศาสตราจารย์ ดร.ปรียานุช	อภิบุณณโยภาส	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
11	รองศาสตราจารย์ ดร.ทองฟู	ศิริวงศ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
12	รองศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ชัย	คงจันทร์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
13	รองศาสตราจารย์ ดร.จารุวรรณ	ขำเพชร	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
14	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บงกช	สุทัศน์ ณ อยุธยา	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
15	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุชาดา	เมฆพัฒน์	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
16	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์	ตันตาศนี	มหาวิทยาลัยธนบุรี
17	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุพงษ์	อินฟ้าแสง	มหาวิทยาลัยธนบุรี
18	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วารุณี	มิลินทปัญญา	มหาวิทยาลัยธนบุรี
19	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล	สุ่นสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยธนบุรี
20	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรพิมล	สัมพันธ์พงศ์	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
21	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ	วิเศษ	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
22	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาภรณีน์	อินฟ้าแสง	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
23	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปวรรัตน	เลิศสุวรรณเสรี	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
24	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พนิดา	วัชระรังษี	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
25	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทิฆัมพร	สุวรรณประทีป	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
26	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรัณย์พัฒน์	อิ่มประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
27	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตยาพร	เสมอใจ	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
28	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชิต	รัชตพิบุลภพ	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
29	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำราญ	จูช่วย	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
30	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระพันธ์	อนันชัยธวัช	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
31	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สืบพงษ์	พงษ์สวัสดิ์	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล		สถาบัน
32	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จันทร์จิตร	เธียรสิริ	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
33	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลยา	ชูประดิษฐ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
34	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำพล	นววงศ์เสถียร	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
35	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณวัฒน์	พลอยเทศ	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
36	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระเสกข์	ตรีเมธสุนทร	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
37	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษยา	วงษ์ชวลิตกุล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
38	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาสวรรค์	งามมงคลวงศ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
39	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตรีวิทย์	อัศวศิริศิลป์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
40	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รวมพร	ทองรัศมี โอเนส	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
41	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยะ	พุ่มเฉลิม	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
42	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรพราวลัย	ถิระวณัฐพงศ์	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
43	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงยศ	แก้วมงคล	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
44	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมยศ	อวเกียรติ	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
45	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์	ธรรมชาลัย	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
46	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สานิต	ศิริวิศิษฐ์กุล	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
47	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตระกูล	จิตวัฒนากร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
48	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร	วัฒนบุตร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
49	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรวิก	พรนิมิตร	วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง
50	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวิทย์	นามบุญเรือง	วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง
51	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช	มณีนาค	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
52	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอุมา	ปราชญ์ปรีชา	มหาวิทยาลัยวษ์ชวลิตกุล
53	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉราพรรณ	ตั้งจาตุรโสภณ	มหาวิทยาลัยวษ์ชวลิตกุล
54	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรมิตร	กุลกาลยืนยง	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
55	ดร.พงศ์ศิริ	คำขันแก้ว	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
56	ดร.จตุพร	วงศ์มหาดเล็ก	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
57	ดร.ธีระภัทร	ประสมสุข	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
58	ดร.สุดา	เนตรสว่าง	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
59	ดร.ฐิติพร	กรัยวิเชียร	มหาวิทยาลัยธนบุรี
60	ดร.พนัส	อุณหบัณฑิต	มหาวิทยาลัยธนบุรี
61	ดร.นันธ์หทัย	อือนอก	มหาวิทยาลัยธนบุรี
62	ดร.ฉัตรธาร	ลิ้มอุปถัมภ์	มหาวิทยาลัยธนบุรี
63	ดร.พิสมัย	เหล่าไทย	มหาวิทยาลัยธนบุรี

ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล		สถาบัน
64	ดร.เสาวภา	เมืองแก่น	มหาวิทยาลัยธนบุรี
65	ดร.ฉัตรชัย	เหล่าเขตการณ์	มหาวิทยาลัยธนบุรี
66	ดร.ปริตภา	รุ่งเรืองกุล	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
67	ดร.เศรษฐพงศ์	วัฒนพลาชัยกูร	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
68	ดร.ธนวัฒน์	ทีปะปาล	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
69	ดร.พรรณเพ็ญ	สิทธิพัฒนา	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
70	ดร.ประภัสสร	กิตติมโนรม	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
71	ดร.ศิริเพชร	สุนทรวิภาต	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
72	ดร.ยุทธนาท	บุณยะชัย	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
73	ดร.พรนิภา	จันทร์น้อย	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
74	ดร.ภูษิตย์	วงษ์เล็ก	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
75	พล.ต.ดร.อนุชาติ	บุนนาค	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
76	ดร.โศจิลักษณ์	กมลศักดาวิกุล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
77	ดร.ณฐา	ธรเจริญกุล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
78	ดร.เอกนรี	ทุมพล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
79	ดร.ปฏิมา	รุ่งเรือง	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
80	ดร.นัทธีรา	พุมมาพันธุ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
81	ดร.ภัทรดา	รุ่งเรือง	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
82	ดร.รวมพล	จันทศาสตร์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
83	ดร.สุรัตน์	จันทองปาน	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
84	ดร.วไลพร	ฉายา	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
85	ดร.วิยะดา	วรานนท์วนิช	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
86	ดร.จริมจิต	เกิดบ้านชัน	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
87	ดร.พัทธ์ธีรา	จิรอุดมสาโรจน์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
88	ดร.อนงค์วรรณ	อุประดิษฐ์	วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง
89	ดร.วิชญุตร์	งามสะอาด	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
90	ดร.ธนกร	ลิ้มศรัณย์	มหาวิทยาลัยสยาม
91	ดร.พิเชษฐ์	มุสิกะโปดก	มหาวิทยาลัยสยาม
92	ดร.ธีติมา	ปิยะศิริศิลป์	มหาวิทยาลัยสยาม
93	ดร.เฉลิมพร	เย็นเยือก	มหาวิทยาลัยรังสิต
94	ดร.ธนกฤต	วงศ์มหาเศรษฐ์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
95	พ.อ.ดร.เสนีย์	พรหมวิวัฒน์	กรมพระธรรมนูญ

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ลำดับ	ชื่อ-สกุล		สถาบัน
1	รองศาสตราจารย์ ดร.กนก	เจนจิระพงศ์เวช	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
2	รองศาสตราจารย์ พรศักดิ์	อรรถวานิช	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
3	รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ	ฑีฆทรัพย์	มหาวิทยาลัยธนบุรี
4	รองศาสตราจารย์ สุรชัย	ธรรมทวีธิกุล	มหาวิทยาลัยธนบุรี
5	รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา	บุญภักดิ์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
6	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาสวรรค์	งามมงคลวงศ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
7	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยะ	พุ่มเฉลิม	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
8	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุโกศล	วโนทยาพิทักษ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
9	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา	ปาปัดถา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
10	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐณรงค์	จตุรัส	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
11	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมจินต์	อักษรธรรม	มหาวิทยาลัยธนบุรี
12	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนิต	แต่งศรี	มหาวิทยาลัยธนบุรี
13	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยอดนภา	เกษเมือง	มหาวิทยาลัยธนบุรี
14	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี	ศักดิ์ดุลยธรรม	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
15	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วลัยนุช	สกุลนุ้ย	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
16	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศ์กร	จันทราช	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
17	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรเดช	บุญลือ	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
18	ดร.วิชญุตร์	งามสะอาด	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
19	ดร.โสภิดา	ท้วมมี	มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
20	ดร.วรฤทัย	ชูเทียร	มหาวิทยาลัยศิลปากร
21	ดร.ปรัช	บุญแซม	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
22	ดร.ปริญ	วีรพงษ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
23	ดร.วฤต	ศิลป์ศรีกุล	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
24	ดร.มยุขพันธุ์	ไชยมั่นคง	มหาวิทยาลัยธนบุรี
25	ดร.รสสุคนธ์	ทับพร	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
26	ดร.สุพัฒนวรี	ทิพย์เจริญ	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
27	ดร.กุสุมาลย์	น้อยผา	มหาวิทยาลัยทักษิณ
28	ดร.พรวิชัย	เต็มบุตร	มหาวิทยาลัยทักษิณ
29	ดร.รวมพล	จันทศาสตร์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
30	ดร.สุรัตน์	จันทองปาน	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล		สถาบัน
31	ดร.ทรงพล	นคเรศเรืองศักดิ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
32	ดร.ธีระพล	ลิ้มศรัทธา	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
33	ดร.เอกนรี	ทุมพล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

คำกล่าวรายงาน
การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11
“การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่”

โดย
ศาสตราจารย์ พลเรือตรีหญิง ยุวดี เปรมวิชัย
ประธานคณะอนุกรรมการจัดการประชุมฯ

วันพฤหัสบดี ที่ 27 พฤษภาคม 2564
ณ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก วิทยาเขตบางนา กรุงเทพฯ (ออนไลน์)

เรียน อธิการบดีวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก และ ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวาณิชย์

ในนามของคณะกรรมการจัดงานการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11 ขอขอบพระคุณท่านที่ให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธีการเปิดงานประชุมและนำเสนอผลงานวิจัย ภายใต้กรอบ “การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่” ซึ่งในปีนี้วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เป็นเจ้าภาพในการจัดการประชุม

การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่ หมายถึง การเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากเดิม อันเนื่องจากมีบางสิ่งมากระทบ จนทำให้วิถีหรือแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่สังคมคุ้นเคยปกติและคาดหมายล่วงหน้าได้ ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่ไม่คุ้นเคย เกิดการปรับหาวิถีการดำรงชีวิตแบบใหม่เพื่อให้ชีวิตปลอดภัย ควบคู่ไปกับความพยายามรักษาและฟื้นฟูศักยภาพทางเศรษฐกิจและธุรกิจ นำไปสู่การสรรค์สร้างสิ่งใหม่ เทคโนโลยีใหม่ มีการปรับแนวคิด วิสัยทัศน์ วิธีการจัดการ พฤติกรรม ทั้งในด้านอาหาร การแต่งกาย การรักษาสุขอนามัย การศึกษาเล่าเรียน การทำธุรกิจ ฯลฯ จนในที่สุดเมื่อเวลาผ่านไปก็จะเกิดความคุ้นชินจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตปกติของผู้คนในสังคม

สถาบันอุดมศึกษาเป็นส่วนสำคัญของสังคม ที่ต้องปรับแบบแผนและแนวปฏิบัติเพื่อให้การศึกษา มีการพัฒนาสามารถเปลี่ยนผ่าน ได้อย่างเหมาะสมเพื่อสู่วิถีปกติใหม่พร้อมกับทุก ๆ ส่วนของสังคม การศึกษาวิจัยเพื่อการเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่ เป็นสิ่งจำเป็นต่อวงวิชาการอย่างยิ่ง

ดังนั้น การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11 ภายใต้กรอบ “การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่” จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักวิชาการ คณาจารย์ นักศึกษา และบุคคลทั่วไปที่สนใจ ได้มีเวทีในการนำเสนอผลงานวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ ครอบคลุมสาขาศึกษาศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีกทั้งยังเป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ด้านวิชาการและงานวิจัย รวมถึงเป็นการสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย อันจะนำไปสู่การเผยแพร่ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคม ในยุคของการเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่นี้

การประชุมครั้งนี้ ประกอบด้วยนักวิชาการ นักวิจัยนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งจากมหาวิทยาลัยเอกชนและมหาวิทยาลัยของรัฐ และบุคคลทั่วไป โดยมีบทความวิจัยที่เข้าร่วมการนำเสนอทั้งสิ้น จำนวน 430 บทความ แบ่งเป็น บทความวิจัยระดับชาติจำนวน 375 บทความ และบทความวิจัยระดับนานาชาติ จำนวน 55 บทความ

อนึ่ง การจัดการประชุมครั้งนี้ เป็นไปได้ด้วยดี เนื่องมาจากการร่วมมือและได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย มหาวิทยาลัยธนบุรี มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง และวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

ในโอกาสนี้ ขอเรียนเชิญท่านประธานในพิธี กรุณากล่าวเปิดการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11 เพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้ร่วมงานและคณะกรรมการจัดการประชุมต่อไป

คำกล่าวเปิดงาน
การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11
“การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่”

โดย
ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง อธิการบดีวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

วันพฤหัสบดีที่ 27 พฤษภาคม 2564
ณ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก วิทยาเขตบางนา กรุงเทพฯ (ออนไลน์)

ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านวิทยากร คณาจารย์ แขกผู้มีเกียรติและผู้เข้าร่วมงานทุกท่าน

กระผม ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง อธิการบดีวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก ซึ่งรับหน้าที่เป็นเจ้าภาพหลักในการจัดประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติเบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11 ณ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก วิทยาเขตบางนา ในวันนี้

จากการรายงานของรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา ท่านทั้งหลายคงมีความเข้าใจตรงกันว่าสถาบันอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการใช้งานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ เช่นเดียวกันกับประเด็นการประชุมในวันนี้ “การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่” ที่ทุกท่านจะได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และการขยายความรู้ในประเด็นต่าง ๆ ในการปาฐกถาพิเศษจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิเรื่อง “การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมสังคมสู่การปรับตัวที่ยั่งยืน” ที่จะทำให้ทุกท่านเกิดการพัฒนาวิทยาการให้เจริญก้าวหน้า มีความทันสมัยและสามารถบูรณาการองค์ความรู้ทางวิชาการ วิจัยและการบริการวิชาการ เพื่อให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

กระผมขอขอบคุณ ท่านวิทยากร คณะกรรมการจัดงาน บุคลากรและเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่มีส่วนทำให้การจัดประชุมในวันนี้ลุล่วงไปด้วยดี และขอเปิดการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการครั้งที่ 11 ณ บัดนี้ ขอบคุณครับ

กำหนดการ
การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11
“การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่”

วันพฤหัสบดีที่ 27 พฤษภาคม 2564

ณ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก วิทยาเขตบางนา กรุงเทพฯ (ออนไลน์)

08.00-08.50 น. ผู้เข้าร่วมการประชุมเข้าร่วมพิธีเปิด และชมวิดีทัศน์แนะนำวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

08.50-09.00 น. **กล่าวรายงาน** การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการครั้งที่ 11
โดย ศาสตราจารย์ พลเรือตรีหญิง ยุวดี เปรมวิชัย
รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

09.00-09.15 น. **พิธีเปิด** การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการครั้งที่ 11 และพิธีมอบรางวัลบทความวิจัยดีเด่น
โดย ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง
อธิการบดี วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

09.15-10.45 น. **ปาฐกถาพิเศษ** เรื่อง “การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมสังคมสู่การปรับตัวที่ยั่งยืน”
โดย ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์
ประธานสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ)

10.45-12.00 น. การนำเสนอผลงานวิจัยภาคบรรยาย (ช่วงที่ 1)
- ระดับชาติ (National)
  - กลุ่มที่ 1 ศึกษาศาสตร์
  - กลุ่มที่ 2 สังคมศาสตร์
  - กลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์
  - กลุ่มที่ 4 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

12.00- 13.00 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน

13.00-16.30 น. การนำเสนอผลงานวิจัยภาคบรรยาย (ช่วงที่ 2)
- ระดับชาติ (National)
  - กลุ่มที่ 1 ศึกษาศาสตร์
  - กลุ่มที่ 2 สังคมศาสตร์
  - กลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์
  - กลุ่มที่ 4 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ระดับนานาชาติ (International)

สารบัญ

ชื่อบทความ	ผู้เขียน	หน้า
ปัจจัยที่มีผลต่อการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางออนไลน์ในกรุงเทพมหานคร	รุจิรัตน์ ปาลีพัฒน์สกุล ปรียานุช กิจรุ่งโรจน์เจริญ ภูริภัทร จ่าอินทร์	1
คุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผล บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : กรณีศึกษากลุ่มตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI)	กัญญาวีร์ วงค์เสือ จุฑารัตน์ โกศิริ ปิยนุช บริพันธ์ พจมาลย์ คเนจร	11
ความเข้าใจเกี่ยวกับการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้เสียภาษีใน ตำบลมะขามเตี้ย เขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ภรณ์พิน คงทอง ประภาศรี เขียวคง จุฑามาศ เค้พวง	26
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันองค์กรของคนเก่งในระบบราชการผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์สูง กรณีศึกษา ส่วนราชการที่เข้าร่วมโครงการระบบราชการผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์สูง	พรภวิษย์ ดีใจ	40
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคขนมไทยของกลุ่มวัยรุ่น ในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร	ธนวรรณ แฉ่งขำโฉม พรทิพย์ สุขจำลอง	58
การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในการทำงานกับความเครียดของพนักงานฝ่ายผลิต	ณัฐชฎา พิมพาภรณ์ เพียร โตท่าโรง นิพล เติมทรัพย์	69
การศึกษาความเสี่ยงด้านสุขภาพจากการทำงานของพนักงานแม่บ้าน	ณัฐชฎา พิมพาภรณ์ รัชเมธี รชตวัฒนกุล จาฤก รอดพิมพ์	83
การปรับปรุงคลังสินค้าเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกรณีศึกษาบริษัท เอบีซี จำกัด	นตา เตชะบุญมาส ปีติคนธ์ วิเชียร เบญจมาศ รอดเจริญ	96
การประเมินคุณภาพการบริการของบริษัทผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายเฟอร์นิเจอร์ตกแต่งภายในด้วยแบบจำลอง SERVQUAL	ชัยยะเนตร ถาพินนา ณัฐชฎา พิมพาภรณ์ นราชัย ภารสำราญ	109

คุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผล บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : กรณีศึกษากลุ่มตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI)

Earings Quality and Firm Performance and Dividend Payout Ratio of Thai Listed Companies : A Case Study of Mai Industry Group

กัญญาวีร์ วงค์เสือ$_1$, จุฑารัตน์ โกศิริ$_2$, ปิยนุช บริพันธ์$_3$, พจมาลย์ คเนจร$_4$

1คณะบัญชี, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, kanyawee0313@gmail.com

2คณะบัญชี, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, kanyawee0313@gmail.com

3คณะบัญชี, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, kanyawee0313@gmail.com

4คณะบัญชี, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, kanyawee0313@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผลของ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : กรณีศึกษากลุ่มตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่สนใจผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปแบบของอัตราการจ่ายเงินปันผล

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ในระหว่างปี พ.ศ. 2558 – 2562 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิง พรรณนาได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมุติฐาน ประกอบด้วยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการศึกษาคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผล บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย: กรณีศึกษากลุ่มตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) วิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่า อายุของบริษัทและอัตรากำไรสุทธิ มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนคุณภาพกำไร ขนาดของบริษัท อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ พบว่าไม่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล

คำหลัก: คุณภาพกำไร ผลการดำเนินงาน อัตราการจ่ายเงินปันผล

Abstract

This research has the objective to study the quality, profit and performance that influence the dividend payout rate of Companies Listed on the stock exchange of Thailand: case study of the Market for Alternative Investment (MAI) as a guideline for those interested in the return on investment in the form of dividend payout rates.

The study population were: companies listed on the Stock Exchange of Thailand on the Market for Alternative Investment (MAI) during 2015 - 2019 analyzed data using descriptive statistics: mean, maximum, minimum, standard deviation. And inferential statistics to test the hypothesis. Consists of Pearson's correlation coefficient analysis and multiple regression analyzes at the statistical significance level of 0.05.

Results of the study of Quality, Profit and Performance and Dividend Payout Rates Listed companies in the Stock Exchange of Thailand: Case Study of the Market for Alternative Investment (MAI) multiple regression analyzes revealed that the age of the company and the net profit margin Had a significant influence on dividend payout at 0.05 level. Company size Return on equity and the rate of return on assets It was found that there was no influence on the dividend payout rate.

***Keywords**:* Earning Quality, Firm Performance, dividend payout ratio

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การลงทุนนับเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็นอย่างมากนับแต่อดีตที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ การลงทุนในทองคำ หรือการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ล้วนแต่สามารถสร้างผลตอบแทนที่คุ้มค่าและมีประโยชน์ต่อการวางแผนทางการเงินได้ สิ่งที่นักลงทุนคาดหวังคือต้องการผลตอบแทนสูงสุดภายใต้เงื่อนไขต่าง ๆ เช่น ระยะเวลาการคืนทุน ความเสี่ยง และปัจจัยอื่น ๆ จากการศึกษาเปรียบเทียบผลตอบแทนจากการลงทุนของสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ทั้งการถือหุ้นสามัญ พันธบัตร เงินฝากธนาคารและทองคำ ของประเทศไทย พบว่า หากผู้ลงทุนถือสินทรัพย์ในระยะยาวแล้วการลงทุนในหุ้นสามัญจะเป็นสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงที่สุด แม้ว่าหุ้นสามัญจะเป็นสินทรัพย์ที่ให้ผลตอนแทนในระยาวสูงที่สุด แต่ก็มีการผันผวนจากการตอบแทนสูงสุดเช่นกัน ซึ่งในปัจจุบันประชาชนเริ่มสนใจในเรื่องของการออมและการลงทุน เพื่อเตรียมไว้สำหรับวัยเกษียณเป็นจำนวนมากขึ้น เนื่องจากต้องเผชิญกับการขาดรายได้ประจำหลังเกษียณอายุการทำงาน ประชาชนส่วนใหญ่จึงเริ่มต้นการออมและการลงทุน เมื่อมีความพร้อมและก่อนถึงวัยเกษียณ เพื่อจะใช้เลี้ยงชีพในอนาคต นอกจากการฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ เพราะเชื่อว่าเป็นวิธีที่ปลอดภัยและได้รับอัตราดอกเบี้ยที่สูงมาก แต่ปัจจุบันการฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์ได้รับอัตราดอกเบี้ยค่อนข้างต่ำ จึงต้องมีการวางแผนการลงทุนควบคู่ไปด้วยเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่ดีในอนาคต นักลงทุนมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาหรือหาวิธีการลงทุนใหม่ๆ เพื่อที่จะได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่า [1] ซึ่งนักลงทุนส่วนใหญ่มักนิยมเลือกที่จะลงทุนในหุ้นสามัญ เนื่องจากหุ้นสามัญเป็นตราสารทุนที่บ่งชี้ถึงการมีส่วนในการเป็นเจ้าของกิจการนั้นๆ การถือหุ้นสามัญเป็นการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของบริษัท มีสิทธิในการออกเสียงในที่ประชุม มีสิทธิในการได้รับเงินปันผล หรือประโยชน์ในรูปแบบอื่นๆ ตามที่ประชุมของผู้ถือหุ้นอนุมัติ การลงทุนในหุ้นสามัญ ซึ่งหมายถึงผู้ลงทุนจะมีสถานะเป็นเจ้าของกิจการจะมีส่วนเสียหรือมีสิทธิในทรัพย์สิน

และรายได้ของกิจการที่เราเลือกลงทุนไปนั่นเอง และยังมีโอกาสที่จะได้รับกำไรจากส่วนต่างของราคา (Capital Gain) ผลตอบแทนที่ได้จากหุ้นก็คือเงินปันผล (Dividend)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้กำหนดให้บริษัทสามารถเลือกจ่ายเงินปันผลได้ 2 ลักษณะ คือ 1. อัตราการจ่ายเงินปันผลเป็นเงินสด หรือเรียกว่า เงินปันผล ซึ่งจะจ่ายเมื่อบริษัทได้กำไรหรือเงินสดส่วนเกิน และ 2. อัตราการจ่ายเงินปันผลในรูปหุ้นปันผล ในกรณีบริษัทมีความจำเป็นต้องรักษา

สภาพคล่องเพื่อใช้เงินทุนหมุนเวียน หรือ มีความจำเป็นต้องเก็บเงินสำรองไว้ใช้สำหรับลงทุนในอนาคต เงินปันผล คือ ส่วนแบ่งกำไรที่ผู้ถือหุ้นได้รับจากบริษัทตามสัดส่วนของเงินลงทุน การจ่ายเงินเป็นผลเป็นการจูงใจผู้ถือหุ้นอย่างหนึ่งผู้ลงทุนจึงให้ความสนใจกับนโยบายอัตราการจ่ายเงินปันผลซึ่งอาจจ่ายเป็นเปอร์เซ็นของราคาตามมูลค่าหรือเป็นจำนวนเงินต่อหุ้นก็ได้ ในแง่ของบริษัทอัตราการจ่ายเงินปันผลต้องคำนึงถึงสถานะทางการเงินของบริษัทว่ามีเงินสดเพียงพอ ที่จะจ่ายเงินปันผลได้หรือไม่ ผู้บริหารยังต้องพิจารณาว่าบริษัทมีเงินสดในอนาคตเพียงพอที่จะจ่ายเงินปันผลได้หรือไม่ ไม่ใช่พิจารณาเฉพาะเงินสดคงเหลือในปีปัจจุบันเท่านั้น หรือบริษัทอาจมีเงินสดได้มาหรือต้องใช้ไปในระยะใกล้นี้ ซึ่งสามารถประมาณได้โดยการจัดทำงบประมาณเงินสด บริษัทควรจ่ายเงินปันผลก็ต่อเมื่ออัตราการจ่ายเงินปันผลนั้นไม่กระทบฐานะทางการเงินในปัจจุบันและอนาคตเท่านั้น ดังนั้นการที่ผู้ลงทุนจะเลือกลงทุนกับบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ควรศึกษาข้อมูลการลงทุนให้ดีก่อนที่จะทำการลงทุน การตัดสินใจลงทุนธุรกิจจะต้องมีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน การติดตามผลการดำเนินงานของบริษัท วิเคราะห์ผลการดำเนินงานฐานะทางการเงินของบริษัทและการวิเคราะห์คุณภาพกำไรและเงินปันผลก็จะบ่งบอกถึงสถานะทางการเงินที่จะทำการลงทุน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนเพื่อป้องกันความเสียหายหรือป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการลงทุน อัตราการจ่ายเงินปันผลก็เช่นเดียวกันเป็นการตอบแทนชนิดหนึ่งซึ่งบอกได้ถึงความสามารถในการบริหารจัดการของธุรกิจได้เป็นอย่างดี โดยถ้าพิจารณาถึงการบริหารกำไรแล้วก็น่าจะมีส่วนที่ส่งผลในอัตราการจ่ายเงินปันผลสำหรับผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่จะพิจารณาถึงผลตอบแทนที่จะได้รับจากการประเมินความเสี่ยงของธุรกิจที่ผู้ลงทุนสนใจที่จะลงทุน [2]

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อีกทั้งผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษารายการคงค้างจากการดำเนินงาน อายุของบริษัท ขนาดของบริษัท อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม อัตรากำไรสุทธิ ว่ามีผลอย่างไรต่อคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาคุณภาพกำไรที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล
2. เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของบริษัทที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล
3. เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง คุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ โดยทำการทบทวนศึกษาทางด้านแนวความคิดทฤษฎีจากเอกสารวิชาการ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยในการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ที่จดทะเบียนและมีการดำเนินงานในระหว่างปี พ.ศ. 2558 - 2562 จำนวน 176 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย, 2563)

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง คุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2558 - 2562 รวมระยะเวลา 5 ปี

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่	รายละเอียดของสมมติฐาน
1	รายการคงค้างจากผลการดำเนินงานสุทธิมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล
2-1	อายุของบริษัทมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล
2-2	ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล
3-1	อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล
3-2	อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล
3-3	อัตรากำไรสุทธิมีอิทธิพลอัตราการจ่ายเงินปันผล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ให้เห็นความสำคัญกับนโยบายเงินปันผลของบริษัท

2. นักลงทุนหรือผู้ที่สนใจ สามารถนำข้อมูลไปใช้เพื่อการศึกษาและตัดสินในลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

3. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อบริษัทและผู้บริหารในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การบริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพ นำไปสู่การเจริญเติบโตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ถือหุ้นระยะยาว

4. เป็นแนวทางให้คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางพิจารณาเกี่ยวกับการกำกับดูแลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น (Independent Variables) **ตัวแปรตาม (Dependent Variables)**

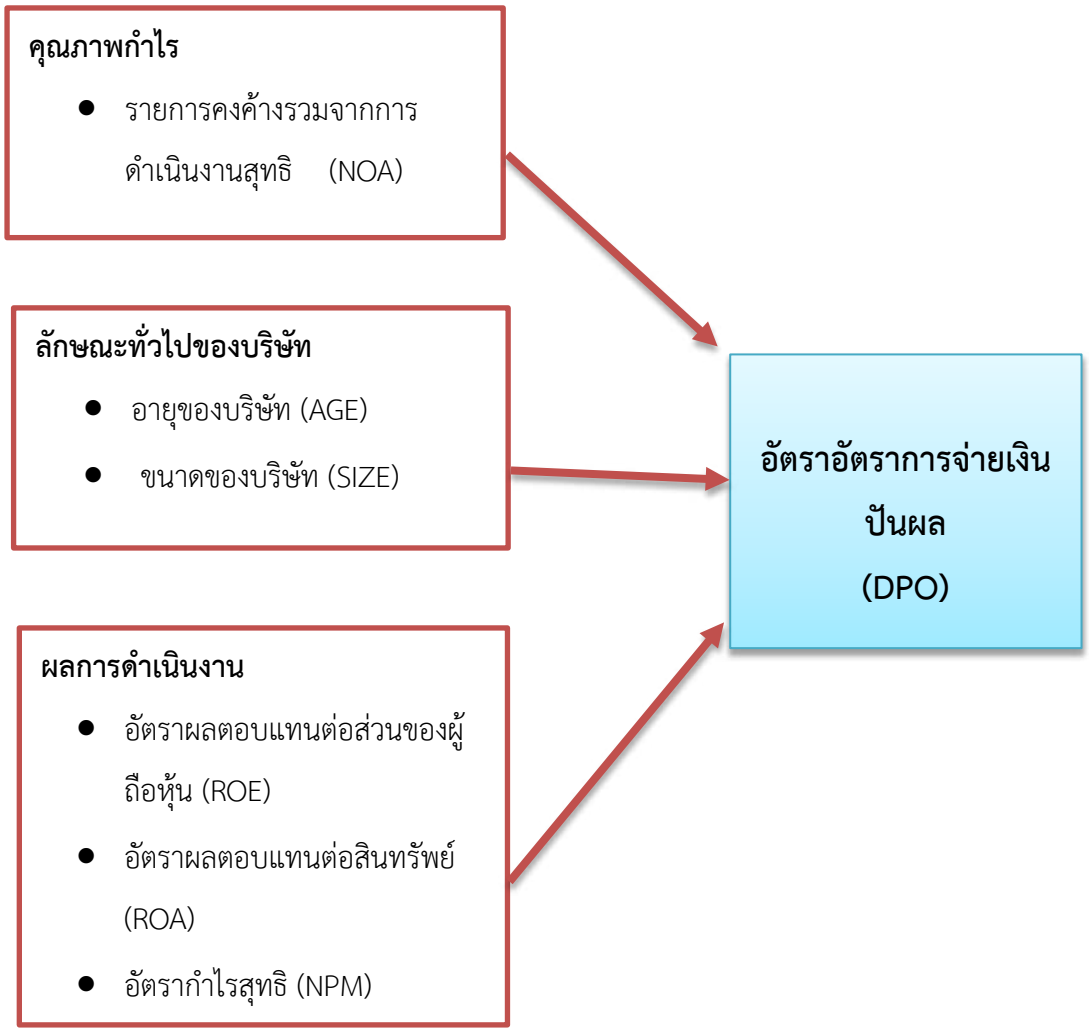

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดคุณภาพกำไร เกิดจากความจำเป็นที่ผู้วิเคราะห์จะต้องเปรียบเทียบกำไรของแต่ละ กิจการ และตระหนักถึงความมีคุณภาพกำไรของแต่ละกิจการ เมื่อมีการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ใน การวัดคุณภาพกำไร ผู้วิเคราะห์ไม่ควรพิจารณาเฉพาะตัวเลขในงบกำไรขาดทุนเท่านั้น แต่ควรให้ ความสำคัญโครงสร้างทางการเงิน สภาพคล่องทางการเงิน ความพร้อมของแหล่งเงินทุน ตลอดจน โครงสร้างค่าใช้จ่ายดำเนินงานของกิจการด้วย การวิเคราะห์คุณภาพกำไรทำขึ้นเพื่อตรวจสอบความ น่าเชื่อถือของงบการเงินตลอดจนประเมินงบการเงินนั้นได้มีการตกแต่งตัวเลขในงบการเงินหรือไม่ เพื่อป้องกันการตัดสินใจลงทุนอย่างผิดพลาดในกิจการที่มีการตกแต่งตัวเลขและข้อมูล

จากผู้วิเคราะห์หลายคนมองว่าคุณภาพกำไรอาจวัดจากความมีเสถียรภาพโดยรวมของกำไร ที่เกิดขึ้นนั้น คือ กำไรที่มีคุณภาพซึ่งจะสะท้อนให้เห็นในแง่ของกำไรที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา ยาวนาน ในขณะที่ผู้วิเคราะห์บางคนมองว่าคุณภาพกำไรในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างกำไรกับ ผลตอบแทนของตลาด (Market Returns) ภายใต้แนวคิดนี้ ยิ่งกำไรมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของ ตลาดไปในทางเดียวกันมากขึ้นเท่าไร กำไรก็ยิ่งมีคุณภาพมากขึ้นเท่านั้น [3]

The Financial Accounting Standards Board (FASB) ได้ให้ความหมายของคุณภาพกำไรไว้ ว่า คุณภาพกำไร หมายถึง กำไรที่แท้จริง หรือกำไรที่เกิดจากการดำเนินงานปกติ สามารถกลับเปลี่ยน มาเป็นเงินสดที่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงแทนสินทรัพย์ที่เสื่อมค่าได้ และเป็นกำไรที่ได้มาจาก รายได้ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ รวมทั้งกิจกรรมที่มีนัยสำคัญที่ก่อให้เกิดกำไรได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว [4]

Stickney, Clyde.P. [5] ได้ให้คำนิยามของคำว่า คุณภาพกำไร หมายถึง ความสามารถของกำไร ใน การสะท้อนกระแสเงินสดที่อยู่เบื้องหลังการเกิดกำไร [4] คุณภาพกำไร หมายถึง กำไรที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติ สามารถเปลี่ยนกลับมาเป็นเงินสด ที่เพียงพอต่อการดำเนินงาน และเป็นกำไรที่ได้มาจากรายได้ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ

คุณภาพกำไร หมายถึง กำไรที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติ สามารถเปลี่ยนกลับมาเป็น เงินสดที่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแทนสินทรัพย์ที่เสื่อมค่าได้ และเป็นกำไรที่มาจากรายได้ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ รวมทั้งกิจกรรมที่มีนัยสำคัญที่ก่อให้เกิดกำไรหรือระดับความระมัดระวังที่อยู่เบื้องหลังการ จัดทำตัวเลขกำไรของบริษัท [6]

ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (สภาวิชาชีพบัญชีปรับปรุง 2560) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดผลการดำเนินงาน โดยทั่วไปจะวัดจากกำไรเป็นเกณฑ์หรือมักใช้กำไรเป็นฐานสำหรับการวัดผลอื่น ๆ เช่น ผลตอบแทนจากการลงทุน หรือกำไรต่อหุ้น องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการวัดกำไร คือ รายได้และค่าใช้จ่าย การรับรู้และการวัดมูลค่าของรายได้และค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับแนวคิดเรื่องทุนและ การรักษาระดับทุนที่กิจการใช้ในการจัดทำงบการเงิน คำนิยามองค์ประกอบ ดังกล่าวกำหนดไว้ดังนี้

รายได้ (Revenues) หมายถึง การเพิ่มขึ้นของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชี ในรูปแบบกระแสเข้าหรือการเพิ่มค่าของสินทรัพย์ หรือการลดลงของหนี้สิน อันส่งผลให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ

ค่าใช้จ่าย (Expenses) หมายถึง การลดลงของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชีในรูปกระแสออกหรือการลดค่าของสินทรัพย์ หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน อันส่งผลให้ส่วนของเจ้าของลดลง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการแบ่งปันให้กับผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ

อัตราส่วนเพื่อการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร (Profitability Raito) ใช้วัด ความสามารถในการทำกำไรของกิจการ กิจการที่มีกำไรสูงก็จะแสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ และตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ระยะยาวจะคำนึงถึงความสามารถในการชำระหนี้ทั้งเงิน ต้นและดอกเบี้ย และ อัตราส่วนนี้ก็ยังใช้วัดความสามารถในการบริหารของฝ่ายบริหารด้วย

อัตราการจ่ายเงินปันผล คือ การจ่ายกำไรตามสัดส่วนของผู้ถือหุ้นที่นำมาลงทุนในกิจการหลังจากที่บริษัทได้รับเงินลงทุนจากผู้ถือหุ้นเพื่อนำมาลงทุนจนเกิดกำไรขึ้น โดยสามารถจ่ายใน ผลตอบแทนในรูปของเงินสดหรือหุ้นปันผล

พรพรหม ภักตร์เปี่ยม [7] กล่าวว่า เงินปันผล หมายถึง ค่าตอบแทนที่บริษัทจ่ายให้แก่ผู้ ถือหุ้น ซึ่งมักเป็นการกระจายกำไร เมื่อบริษัทได้กำไรหรือส่วนเกิน บริษัทสามารถนำไปลงทุนในธุรกิจ ต่อ เรียก กำไรสะสม หรือสามารถจ่ายให้แก่ผู้ถือหุ้นก็ได้ บริษัทอาจสงวนกำไรหรือส่วนเกินส่วนหนึ่ง และจ่ายส่วนที่เหลือเป็นเงินปันผล การจ่ายแก่ผู้ถือหุ้นอาจเป็นรูปเงินสด (มักเป็นการฝากเข้าบัญชี ธนาคาร) หรือ หากบริษัทมีแผนนำเงินปันผลไปลงทุนต่อ ปริมาณค่าตอบแทนอาจจ่ายเป็นรูปหุ้นเพิ่ม หรือการซื้อหุ้นคืนได้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ โดยอยู่ในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2558 - 2562 ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 176 บริษัท แต่ไม่รวมธุรกิจการเงินและบริษัทที่มีข้อมูลรายงานทางการเงินไม่ครบ ซึ่งทำให้มีผลต่ออัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการวิเคราะห์

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่ม MAI	**176**
หัก ธุรกิจการเงิน	**10**
หัก บริษัทที่มีข้อมูลรายงานทางการเงินไม่ครบ	**63**
คงเหลือ	**103**

ตัวแปรที่ศึกษา

ในการศึกษาคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม เพื่อนำไปสู่การสร้างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม (Dependence Variables)

DPO = อัตราการจ่ายเงินปันผล

ตัวแปรอิสระ (Independence Variables)

NOA = คุณภาพกำไร

AGE = อายุของบริษัท

RSIZE = ขนาดของบริษัท

ROE = อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

ROA = อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

NET = อัตรากำไรสุทธิ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การศึกษาวิจัยนี้ใช้ข้อมูลมาจาก 2 แหล่งดังนี้

แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) รวบรวมมาจาก ข้อมูลบริษัทจดทะเบียนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งรวบรวมมาจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อนำข้อมูลจากรายงานทางการเงิน และแบบแสดงรายงานประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2558 - 2562

แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้มาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หนังสือ ตำรา วารสารและเว็บไซต์ต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย และพัฒนากรอบแนวคิด โดยลักษณะของข้อมูลเป็นข้อมูลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดของตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษามีดังต่อไปนี้

1. ด้านคุณภาพกำไร ได้แก่ กำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษ กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน รวบรวมข้อมูลจากรายงานทางการเงินและแบบแสดงรายงานประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัท

2. ด้านลักษณะทั่วไปของบริษัท ได้แก่ อายุของบริษัท และขนาดของบริษัท โดยวัดจากสินทรัพย์รวมของบริษัท รวบรวมข้อมูลจากรายงานทางการเงินและแบบแสดงรายงานประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัท

3. ด้านผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม อัตรากำไรสุทธิ รวบรวมข้อมูลจากแบบแสดงรายงานประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัท

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยเรื่องคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์คุณภาพกำไร ลักษณะทั่วไปของบริษัท และผลการดำเนินงานของบริษัท ระหว่างการอัตราจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และเพื่อตรวจสอบวัตถุประสงค์ดังกล่าวจึงจำเป็นต้องใช้วิธีการสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) นำเสนอข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาบรรยายถึงลักษณะของข้อมูลที่เก็บมาได้ ค่าสถิติที่วิเคราะห์ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เช่น ค่าต่ำสุด(Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เป็นต้น

การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inference statistics) ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยผู้วิจัยใช้ Pearson's Correlation Co-effcient เพื่อทดสอบดูว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์แบบมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ พิจารณาจากค่า r ที่อยู่ระหว่าง -1 ถึง 1 และเพื่อดูทิศทางของความสัมพันธ์ดังนี้

- สหสัมพันธ์ทางบวก (Positive Correlation) หมายถึง การมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน (เมื่อตัวแปรตัวหนึ่งมีค่าสูง อีกตัวหนึ่งจะมีค่าสูงไปด้วย)

- สหสัมพันธ์ทางลบ (Negative Correlation) หมายถึง การมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางตรงข้าม (เมื่อตัวแปรตัวหนึ่งมีค่าสูง อีกตัวหนึ่งจะมีค่าต่ำ)

- สหสัมพันธ์เป็นศูนย์ (Zero Correlation) หมายถึง ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้น

2. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหลายตัวกับตัวแปรตาม 1 ตัว เพื่อศึกษาดูว่ามีตัวแปรอิสระใดบ้างที่พยากรณ์ความผันแปรของตัวแปรตามได้ ซึ่งงานวิจัยนี้ผู้วิจัยดูความสัมพันธ์ทั้ง 3 ด้านที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ของคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผล บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ มีวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาคุณภาพกำไรที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านคุณภาพกำไร
2. ด้านลักษณะทั่วไปของบริษัท
3. ด้านผลการดำเนินงาน

ตาราง 1 ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษากับอัตราการจ่ายเงินปันผล (DPO)

Correlations

		NOA	AGE	SIZE	ROE	ROA	NPM	DPO
NOA	Pearson Correlation	1						
	Sig. (2-tailed)							
AGE	Pearson Correlation	.052	1					
	Sig. (2-tailed)	.227						
SIZE	Pearson Correlation	.213**	-.118**	1				
	Sig. (2-tailed)	.000	.006					
ROE	Pearson Correlation	-.205**	-.103*	.691**	1			
	Sig. (2-tailed)	.000	.018	.000				
ROA	Pearson Correlation	-.079	-.104*	.141**	.251**	1		
	Sig. (2-tailed)	.068	.016	.001	.000			
NPM	Pearson Correlation	-.147**	.133**	.055	.183**	.012	1	
	Sig. (2-tailed)	.001	.002	.205	.000	.790		
DPO	Pearson Correlation	-.026	-.034	.122**	-.008	.013	-.109*	1
	Sig. (2-tailed)	.552	.439	.005	.845	.764	.012	

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 1 เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา รายการคงค้างจากผลการดำเนินงานสุทธิ อายุ ขนาด **อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตรากำไรสุทธิ** กับอัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแต่ละคู่พบว่า

ลำดับที่	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	สัญลักษณ์ที่ใช้	ทิศทางความสัมพันธ์
1.	รายการคงค้างจากการดำเนินงาน	NOA	ทิศทางตรงกันข้าม (-)
2.	อายุของบริษัท	AGE	ทิศทางตรงกันข้าม (-)
3.	ขนาดของบริษัท	SIZE	ทิศทางเดียวกัน (+)
4.	อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	ROE	ทิศทางตรงกันข้าม (-)
5.	อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	ROA	ทิศทางเดียวกัน (+)
6.	อัตรากำไรสุทธิ	NPM	ทิศทางตรงกันข้าม (-)

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติถดถอยของตัวแปรด้านคุณภาพกำไรที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล (DPO)

Model		Unstandardized Coefficients B	Unstandardized Coefficients Std. Error	Standardized Coefficients Beta	t	Sig.
	(Constant)	17.982	.687		26.182	.000
	NOA	-.112	.188	-.026	-.596	.552

หมายเหตุ: มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้น ตัวแปรด้านคุณภาพกำไรที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่า รายการคงค้างจากการดำเนินงาน ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล ค่า sig 0.552

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติถดถอยของตัวแปรด้านลักษณะทั่วไปของบริษัท ที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล (DPO)

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
(Constant)	17.966	1.683		10.674	.000
AGE	-.035	.078	-.019	-.447	.655
SIZE	.195	.070	.120	2.764	.006

หมายเหตุ: มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้น ตัวแปรด้านลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่าขนาดของกิจการ มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05โดยดูได้จากค่า Sig = 0.006 และอายุของกิจการ ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล โดยดูได้จากค่า Sig = 0.655

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติถดถอยของตัวแปรด้านผลการดำเนินงาน ที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล (DPO)

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
(Constant)	18.200	.311		58.599	.000
ROE	.018	.092	.009	.193	.847
ROA	.018	.065	.012	.271	.786
NPM	-.179	.071	-.111	-2.526	.012

หมายเหตุ: มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้น ตัวแปรด้านคุณภาพกำไรที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่า อัตราอัตรากำไนสุทธิ มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05โดยดูได้จากค่า Sig = 0.012 ส่วนอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม ไม่มีมีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผล บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ พบว่าคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลและไม่มีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล ซึ่งแบ่งวิเคราะห์เป็นรายด้านคือด้านคุณภาพกำไร ด้านลักษณะทั่วไปของบริษัท และด้านผลการดำเนินงานของบริษัท สามารถสรุปผลแต่ละประเด็นได้ดังนี้

ด้านคุณภาพกำไร

รายการคงค้างจากการดำเนินงาน ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

ด้านลักษณะทั่วไปของบริษัท

อายุของบริษัท ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

ขนาดของบริษัท มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล (DPO) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

ด้านผลการดำเนินงานของบริษัท

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล (DPO) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

อัตรากำไรสุทธิ มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผล บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ พบว่าคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลและไม่มีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล ซึ่งแบ่งวิเคราะห์เป็นรายด้านคือด้านคุณภาพกำไร ด้านลักษณะทั่วไปของบริษัท และด้านลักษณะทั่วไปของบริษัท สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านคุณภาพกำไร

สมมติฐาน ที่ 1 รายการคงค้างจากผลการดำเนินงานสุทธิมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่า รายการคงค้างจากผลการดำเนินงานสุทธิไม่มีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานและไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพร ห้าวเจริญ [2] เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรกับอัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ผล

การศึกษาพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่า คุณภาพกำไร อายุบริษัท ขนาดของบริษัท อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีอิทธิพล ต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล ซึ่งอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคนละกลุ่ม รวมถึงระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาต่างกันด้วย

ด้านลักษณะทั่วไปของบริษัท

สมมติฐาน ที่ 2-1 ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่า ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ซึ่งไม่แต่สอดคล้องกับสมมติฐานแต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพดล สังข์ลาย [8] เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างวงจรธุรกิจกับอัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (REIA) และกระแสเงินสดอิสระ (FCF) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในทิศทางเดียวกันกับอัตราการจ่ายเงินปันผล (DIVPAY) ของบริษัท ในขณะที่อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (ROA) และอัตราส่วนราคาตลาดต่อราคา ตามบัญชี (MTB) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราการจ่ายเงินปันผล (DTVPAY) ของบริษัท สำหรับตัวแปรที่เหลือคือ ขนาดของบริษัท (SIZE) และอัตราส่วนหนี้สิน ต่อสินทรัพย์รวม (LE) ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับอัตราการจ่ายเงินปันผล (DIVPAY) ของบริษัท

สมมติฐาน ที่ 2-2 อายุของบริษัทมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่า อายุของบริษัทมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานและงานวิจัยของ กนกพร ห้าวเจริญ [2] เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรกับอัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีคุณภาพกำไร อายุบริษัท ขนาดของบริษัท อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีอิทธิพล ต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล

ด้านผลการดำเนินงานของบริษัท

สมมติฐาน ที่ 3-1 อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่า อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานแต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาลิตา นิ่มมณี [9] ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษาบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มของประเทศไทย พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มูลค่าตามบัญชีผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น อัตราการเติบโต กระแสเงิน สดจากการดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และมูลค่าการส่งออก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐาน ที่ 3-2 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ไม่มีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาด

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานแต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพดล สังข์ลาย [8] เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างวงจรธุรกิจกับอัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (REIA) และกระแสเงินสดอิสระ (FCF) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในทิศทางเดียวกันกับอัตราการจ่ายเงินปันผล (DIVPAY) ของบริษัท ในขณะที่อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (ROA) และอัตราส่วนราคาตลาดต่อราคา ตามบัญชี (MTB) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราการจ่ายเงินปันผล (DTVPAY) ของบริษัท สำหรับตัวแปรที่เหลือคือ ขนาดของบริษัท (SIZE) และอัตราส่วนหนี้สิน ต่อสินทรัพย์รวม (LE) ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับอัตราการจ่ายเงินปันผล (DIVPAY) ของบริษัท

สมมติฐาน ที่ 3-3 อัตรากำไรสุทธิมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล จากการศึกษาพบว่า อัตรากำไรสุทธิมีอิทธิพลกับอัตราการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานและสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพร ห้าวเจริญ [2] เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรกับอัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่า คุณภาพกำไร อายุบริษัท ขนาดของบริษัท อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีอิทธิพล ต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล ซึ่งอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคนละกลุ่ม รวมถึงระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาต่างกันด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1.การศึกษาครั้งต่อไปอาจจะขยายผลของการศึกษาเช่นทำการศึกษาเชิงเปรียบเทียบระหว่างอุตสาหกรรม

2.การศึกษาครั้งต่อไปอาจใช้แบบจำลองอื่นในการศึกษาคุณภาพกำไรของบริษัทซึ่งน่าจะทำให้ผลการวิจัยแตกต่างออกไปในอีกลักษณะหนึ่ง

เอกสารอ้างอิง

[1] นิกข์นิภา บุญช่วย และสุพรรณกา สันป่าแก้ว, “ ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลของกลุ่มหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษา กลุ่มหลักทรัพย์พลังงานและสาธารณูปโภค,” 2561.

[2] กนกพร ห้าวเจริญ, “ ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรกับอัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง,” 2559.

[3] วรศักดิ์ ทุมมานนท์, “ มิติใหม่ของงบการเงินและการวิเคราะห์,” ธรรมนิติ เพรส, กรุงเทพมหานคร, 2549.

[4] วรศักดิ์ ทุมมานนท์, “ คุณรู้จัก Creative Accounting และคุณภาพกำไรแล้วหรือยัง,” ไอโอนิคอินเตอร์เทรดรีซอสเซส, กรุงเทพมหานคร, 2543.

[5] Stickney, Clyde.P., “Financial Statement Analysis a Strategic Perspective,” Harcourt brace Jovanovich, Inc., 1996.

[6] ศิริมา แก้วเกิด, “การวัดคุณภาพกำไรจากการวิเคราะห์งบกระแสเงินสดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร,” 2559.

[7] พรพรหม ภักตร์เปี่ยม. (2554). *การจ่ายปันผล* [Online]. แหล่งที่มา: http://www.panphol.com.

[8] นพดล สังข์ลาย, “ความสัมพันธ์ระหว่างวงจรธุรกิจกับอัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย,” 2559.

[9] ปาลิตา นิ่มมณี, “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย: กรณีศึกษาบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มของประเทศไทย,” 2560.

รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ

เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11

Proceedings of the 11th BENJAMITRA Network National and International Conference

DISRUPTED WORLD
IN TRANSITION TO THE NEW NORMAL

การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่

วันพฤหัสบดีที่ 27 พฤษภาคม 2564 ณ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

ฉบับที่ 7 ด้านสังคมศาสตร์ (3)

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11

จัดโดย วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

ที่ปรึกษา

ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง	อธิการบดีวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

กองบรรณาธิการการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ

ศาสตราจารย์ พลเรือตรีหญิง ยุวดี เปรมวิชัย	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
รองศาสตราจารย์ ดร.พิธากรณ์ ธนิตเบญจสิทธิ์	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุไรรัตน์ แย้มชุติ	มหาวิทยาลัยธนบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร ประวัติรุ่งเรือง	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี สำเภาทอง	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรวิก พรนิมิต	วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง
ดร.นิวัติ น้อยมณี	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
ดร.นิทัศน์ บุญไพศาลสถิต	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
Professor Dr.Akihito Kamata	Southern Methodist University, USA.
Associate Professor Dr.Thai Tran Quang	Dong Thap University, Vietnam.
Assistant Professor Dr.Chaile Patarapichayatham	Southern Methodist University, USA.
Dr.Hongwei Li	Jiaotong University, China.
Dr.Youxin Lei	Chengdu University of Technology, China.
Dr.Watt Mong Kwan Jacky	Hong Kong Baptist University, China.

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

ด้านศึกษาศาสตร์

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล		สถาบัน
1	ศาสตราจารย์ พล.ร.ต.หญิงยุวดี	เปรมวิชัย	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
2	รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา	บุญภักดิ์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3	รองศาสตราจารย์ ดร.ชลาภรณ์	สุวรรณสัมฤทธิ์	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
4	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลยา	ชูประดิษฐ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
5	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รวมพร	ทองรัศมี โอเนส	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
6	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงยศ	แก้วมงคล	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
7	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำเริง	อ่อนสัมพันธุ์	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
8	ดร.ภูษิตย์	วงษ์เล็ก	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
9	ดร.รพีพัฒน์	โสอินทร์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
10	ดร.โศจิลักษณ์	กมลศักดาวิกุล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
11	ดร.วไลพร	ฉายา	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
12	ดร.ประทานพร	อุ่นออ	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
13	ดร.ชนินทร์	ยาระณะ	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
14	ดร.จำเนียร	ไตรมาตร	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
15	ดร.ปฐมพรณ์	อินทรางกูร ณ อยุธยา	มหาวิทยาลัยธนบุรี
16	ดร.กมลภพ	แก้วศรี	มหาวิทยาลัยธนบุรี
17	ดร.อัศวิน	เสนีชัย	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
18	ดร.ภูวเรศ	อับดุลสตา	สถาบันอาศรมศิลป์

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

ลำดับ	ชื่อ-สกุล		สถาบัน
1	ศาสตราจารย์ พล.ร.ต.หญิงยุวดี	เปรมวิชัย	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
2	รองศาสตราจารย์ ดร.พิธากรณ์	ธนิตเบญจสิทธิ์	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
3	รองศาสตราจารย์ สุนา	สุทธิเกียรติ	มหาวิทยาลัยธนบุรี
4	รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ	ผลดี	มหาวิทยาลัยธนบุรี
5	รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี	อินทร์จันทร์	มหาวิทยาลัยธนบุรี
6	รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงตา	สราญรมย์	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
7	รองศาสตราจารย์ ดร.โกสุม	สายใจ	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
8	รองศาสตราจารย์ ศิริ	ภู่พงษ์วัฒนา	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
9	รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย	จารุจิตติพันธ์	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
10	รองศาสตราจารย์ ดร.ปรียานุช	อภิบุณณโยภาส	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
11	รองศาสตราจารย์ ดร.ทองฟู	ศิริวงศ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
12	รองศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ชัย	คงจันทร์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
13	รองศาสตราจารย์ ดร.จารุวรรณ	ขำเพชร	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
14	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บงกช	สุทัศน์ ณ อยุธยา	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
15	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุชาดา	เมฆพัฒน์	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
16	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์	ตันตาศนี	มหาวิทยาลัยธนบุรี
17	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุพงษ์	อินฟ้าแสง	มหาวิทยาลัยธนบุรี
18	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วารุณี	มิลินทปัญญา	มหาวิทยาลัยธนบุรี
19	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล	สุ่นสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยธนบุรี
20	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรพิมล	สัมพันธ์พงศ์	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
21	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ	วิเศษ	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
22	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาภรณีน์	อินฟ้าแสง	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
23	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปวรรัตน	เลิศสุวรรณเสรี	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
24	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พนิดา	วัชระรังษี	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
25	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทิฆัมพร	สุวรรณประทีป	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
26	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรัณย์พัฒน์	อิ่มประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
27	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตยาพร	เสมอใจ	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
28	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชิต	รัชตพิบุลภพ	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
29	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำราญ	จูช่วย	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
30	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระพันธ์	อนันชัยธวัช	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
31	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สืบพงษ์	พงษ์สวัสดิ์	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล		สถาบัน
32	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จันทร์จิตร	เธียรสิริ	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
33	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลยา	ชูประดิษฐ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
34	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำพล	นววงศ์เสถียร	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
35	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณวัฒน์	พลอยเทศ	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
36	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระเสกข์	ตรีเมธสุนทร	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
37	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษยา	วงษ์ชวลิตกุล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
38	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาสวรรค์	งามมงคลวงศ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
39	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตรีวิทย์	อัศวศิริศิลป์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
40	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รวมพร	ทองรัศมี โอเนส	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
41	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยะ	พุ่มเฉลิม	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
42	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรพราวลัย	ถิระวณัฐพงศ์	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
43	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงยศ	แก้วมงคล	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
44	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมยศ	อวเกียรติ	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
45	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์	ธรรมชาลัย	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
46	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สานิต	ศิริวิศิษฐ์กุล	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
47	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตระกูล	จิตวัฒนากร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
48	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร	วัฒนบุตร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
49	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรวิก	พรนิมิตร	วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง
50	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวิทย์	นามบุญเรือง	วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง
51	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช	มณีนาค	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
52	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอุมา	ปราชญ์ปรีชา	มหาวิทยาลัยวษ์ชวลิตกุล
53	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉราพรรณ	ตั้งจาตุรโสภณ	มหาวิทยาลัยวษ์ชวลิตกุล
54	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรมิตร	กุลกาลยืนยง	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
55	ดร.พงศ์ศิริ	คำขันแก้ว	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
56	ดร.จตุพร	วงศ์มหาดเล็ก	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
57	ดร.ธีระภัทร	ประสมสุข	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
58	ดร.สุดา	เนตรสว่าง	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
59	ดร.ฐิติพร	กรัยวิเชียร	มหาวิทยาลัยธนบุรี
60	ดร.พนัส	อุณหบัณฑิต	มหาวิทยาลัยธนบุรี
61	ดร.นันธ์หทัย	อือนอก	มหาวิทยาลัยธนบุรี
62	ดร.ฉัตรธาร	ลิ้มอุปถัมภ์	มหาวิทยาลัยธนบุรี
63	ดร.พิสมัย	เหล่าไทย	มหาวิทยาลัยธนบุรี

ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล		สถาบัน
64	ดร.เสาวภา	เมืองแก่น	มหาวิทยาลัยธนบุรี
65	ดร.ฉัตรชัย	เหล่าเขตการณ์	มหาวิทยาลัยธนบุรี
66	ดร.ปริตภา	รุ่งเรืองกุล	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
67	ดร.เศรษฐพงศ์	วัฒนพลาชัยกูร	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
68	ดร.ธนวัฒน์	ทีปะปาล	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
69	ดร.พรรณเพ็ญ	สิทธิพัฒนา	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
70	ดร.ประภัสสร	กิตติมโนรม	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
71	ดร.ศิริเพชร	สุนทรวิภาต	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
72	ดร.ยุทธนาท	บุณยะชัย	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
73	ดร.พรนิภา	จันทร์น้อย	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
74	ดร.ภูษิตย์	วงษ์เล็ก	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
75	พล.ต.ดร.อนุชาติ	บุนนาค	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
76	ดร.โศจิลักษณ์	กมลศักดาวิกุล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
77	ดร.ณฐา	ธรเจริญกุล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
78	ดร.เอกนรี	ทุมพล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
79	ดร.ปฏิมา	รุ่งเรือง	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
80	ดร.นัทธีรา	พุมมาพันธุ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
81	ดร.ภัทรดา	รุ่งเรือง	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
82	ดร.รวมพล	จันทศาสตร์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
83	ดร.สุรัตน์	จันทองปาน	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
84	ดร.วไลพร	ฉายา	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
85	ดร.วิยะดา	วรานนท์วนิช	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
86	ดร.จริมจิต	เกิดบ้านชัน	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
87	ดร.พัทธ์ธีรา	จิรอุดมสาโรจน์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
88	ดร.อนงค์วรรณ	อุประดิษฐ์	วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง
89	ดร.วิชญุตร์	งามสะอาด	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
90	ดร.ธนกร	ลิ้มศรัณย์	มหาวิทยาลัยสยาม
91	ดร.พิเชษฐ์	มุสิกะโปดก	มหาวิทยาลัยสยาม
92	ดร.ธีติมา	ปิยะศิริศิลป์	มหาวิทยาลัยสยาม
93	ดร.เฉลิมพร	เย็นเยือก	มหาวิทยาลัยรังสิต
94	ดร.ธนกฤต	วงศ์มหาเศรษฐ์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
95	พ.อ.ดร.เสนีย์	พรหมวิวัฒน์	กรมพระธรรมนูญ

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ลำดับ	ชื่อ-สกุล		สถาบัน
1	รองศาสตราจารย์ ดร.กนก	เจนจิระพงศ์เวช	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
2	รองศาสตราจารย์ พรศักดิ์	อรรถวานิช	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
3	รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ	ฑีฆทรัพย์	มหาวิทยาลัยธนบุรี
4	รองศาสตราจารย์ สุรชัย	ธรรมทวีธิกุล	มหาวิทยาลัยธนบุรี
5	รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา	บุญภักดิ์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
6	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาสวรรค์	งามมงคลวงศ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
7	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยะ	พุ่มเฉลิม	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
8	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุโกศล	วโนทยาพิทักษ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
9	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา	ปาปัดถา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
10	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐณรงค์	จตุรัส	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
11	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมจินต์	อักษรธรรม	มหาวิทยาลัยธนบุรี
12	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนิต	แต่งศรี	มหาวิทยาลัยธนบุรี
13	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยอดนภา	เกษเมือง	มหาวิทยาลัยธนบุรี
14	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี	ศักดิ์ดุลยธรรม	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
15	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วลัยนุช	สกุลนุ้ย	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
16	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศ์กร	จันทราช	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
17	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรเดช	บุญลือ	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
18	ดร.วิชญุตร์	งามสะอาด	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
19	ดร.โสภิดา	ท้วมมี	มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
20	ดร.วรฤทัย	ชูเทียร	มหาวิทยาลัยศิลปากร
21	ดร.ปรัช	บุญแซม	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
22	ดร.ปริญ	วีรพงษ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
23	ดร.วฤต	ศิลป์ศรีกุล	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
24	ดร.มยุขพันธุ์	ไชยมั่นคง	มหาวิทยาลัยธนบุรี
25	ดร.รสสุคนธ์	ทับพร	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
26	ดร.สุพัฒนวรี	ทิพย์เจริญ	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
27	ดร.กุสุมาลย์	น้อยผา	มหาวิทยาลัยทักษิณ
28	ดร.พรวิชัย	เต็มบุตร	มหาวิทยาลัยทักษิณ
29	ดร.รวมพล	จันทศาสตร์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
30	ดร.สุรัตน์	จันทองปาน	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล		สถาบัน
31	ดร.ทรงพล	นคเรศเรืองศักดิ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
32	ดร.ธีระพล	ลิ้มศรัทธา	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
33	ดร.เอกนรี	ทุมพล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

คำกล่าวรายงาน
การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11
“การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่”

โดย
ศาสตราจารย์ พลเรือตรีหญิง ยุวดี เปรมวิชัย
ประธานคณะอนุกรรมการจัดการประชุมฯ

วันพฤหัสบดี ที่ 27 พฤษภาคม 2564
ณ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก วิทยาเขตบางนา กรุงเทพฯ (ออนไลน์)

เรียน อธิการบดีวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก และ ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวาณิชย์

ในนามของคณะกรรมการจัดงานการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11 ขอขอบพระคุณท่านที่ให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธีการเปิดงานประชุมและนำเสนอผลงานวิจัย ภายใต้กรอบ “การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่” ซึ่งในปีนี้วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เป็นเจ้าภาพในการจัดการประชุม

การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่ หมายถึง การเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากเดิม อันเนื่องจากมีบางสิ่งมากระทบ จนทำให้วิถีหรือแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่สังคมคุ้นเคยปกติและคาดหมายล่วงหน้าได้ ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่ไม่คุ้นเคย เกิดการปรับหาวิถีการดำรงชีวิตแบบใหม่เพื่อให้ชีวิตปลอดภัย ควบคู่ไปกับความพยายามรักษาและฟื้นฟูศักยภาพทางเศรษฐกิจและธุรกิจ นำไปสู่การสรรค์สร้างสิ่งใหม่ เทคโนโลยีใหม่ มีการปรับแนวคิด วิสัยทัศน์ วิธีการจัดการ พฤติกรรม ทั้งในด้านอาหาร การแต่งกาย การรักษาสุขอนามัย การศึกษาเล่าเรียน การทำธุรกิจ ฯลฯ จนในที่สุดเมื่อเวลาผ่านไปก็จะเกิดความคุ้นชินจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตปกติของผู้คนในสังคม

สถาบันอุดมศึกษาเป็นส่วนสำคัญของสังคม ที่ต้องปรับแบบแผนและแนวปฏิบัติเพื่อให้การศึกษา มีการพัฒนาสามารถเปลี่ยนผ่าน ได้อย่างเหมาะสมเพื่อสู่วิถีปกติใหม่พร้อมกับทุก ๆ ส่วนของสังคม การศึกษาวิจัยเพื่อการเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่ เป็นสิ่งจำเป็นต่อวงวิชาการอย่างยิ่ง

ดังนั้น การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11 ภายใต้กรอบ “การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่” จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักวิชาการ คณาจารย์ นักศึกษา และบุคคลทั่วไปที่สนใจ ได้มีเวทีในการนำเสนอผลงานวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ ครอบคลุมสาขาศึกษาศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีกทั้งยังเป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ด้านวิชาการและงานวิจัย รวมถึงเป็นการสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย อันจะนำไปสู่การเผยแพร่ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคม ในยุคของการเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่นี้

การประชุมครั้งนี้ ประกอบด้วยนักวิชาการ นักวิจัยนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งจากมหาวิทยาลัยเอกชนและมหาวิทยาลัยของรัฐ และบุคคลทั่วไป โดยมีบทความวิจัยที่เข้าร่วมการนำเสนอทั้งสิ้น จำนวน 430 บทความ แบ่งเป็น บทความวิจัยระดับชาติจำนวน 375 บทความ และบทความวิจัยระดับนานาชาติ จำนวน 55 บทความ

อนึ่ง การจัดการประชุมครั้งนี้ เป็นไปได้ด้วยดี เนื่องมาจากการร่วมมือและได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย มหาวิทยาลัยธนบุรี มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง และวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

ในโอกาสนี้ ขอเรียนเชิญท่านประธานในพิธี กรุณากล่าวเปิดการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11 เพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้ร่วมงานและคณะกรรมการจัดการประชุมต่อไป

คำกล่าวเปิดงาน
การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11
“การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่”

โดย
ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง อธิการบดีวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

วันพฤหัสบดีที่ 27 พฤษภาคม 2564
ณ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก วิทยาเขตบางนา กรุงเทพฯ (ออนไลน์)

ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านวิทยากร คณาจารย์ แขกผู้มีเกียรติและผู้เข้าร่วมงานทุกท่าน

กระผม ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง อธิการบดีวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก ซึ่งรับหน้าที่เป็นเจ้าภาพหลักในการจัดประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติเบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11 ณ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก วิทยาเขตบางนา ในวันนี้

จากการรายงานของรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา ท่านทั้งหลายคงมีความเข้าใจตรงกันว่าสถาบันอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการใช้งานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ เช่นเดียวกันกับประเด็นการประชุมในวันนี้ “การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่” ที่ทุกท่านจะได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และการขยายความรู้ในประเด็นต่าง ๆ ในการปาฐกถาพิเศษจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิเรื่อง “การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมสังคมสู่การปรับตัวที่ยั่งยืน” ที่จะทำให้ทุกท่านเกิดการพัฒนาวิทยาการให้เจริญก้าวหน้า มีความทันสมัยและสามารถบูรณาการองค์ความรู้ทางวิชาการ วิจัยและการบริการวิชาการ เพื่อให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

กระผมขอขอบคุณ ท่านวิทยากร คณะกรรมการจัดงาน บุคลากรและเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่มีส่วนทำให้การจัดประชุมในวันนี้ลุล่วงไปด้วยดี และขอเปิดการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการครั้งที่ 11 ณ บัดนี้ ขอบคุณครับ

กำหนดการ
การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11
“การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่”

วันพฤหัสบดีที่ 27 พฤษภาคม 2564

ณ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก วิทยาเขตบางนา กรุงเทพฯ (ออนไลน์)

08.00-08.50 น. ผู้เข้าร่วมการประชุมเข้าร่วมพิธีเปิด และชมวิดีทัศน์แนะนำวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

08.50-09.00 น. **กล่าวรายงาน** การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการครั้งที่ 11
โดย ศาสตราจารย์ พลเรือตรีหญิง ยุวดี เปรมวิชัย
รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

09.00-09.15 น. **พิธีเปิด** การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการครั้งที่ 11 และพิธีมอบรางวัลบทความวิจัยดีเด่น
โดย ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง
อธิการบดี วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

09.15-10.45 น. **ปาฐกถาพิเศษ** เรื่อง “การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมสังคมสู่การปรับตัวที่ยั่งยืน”
โดย ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์
ประธานสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ)

10.45-12.00 น. การนำเสนอผลงานวิจัยภาคบรรยาย (ช่วงที่ 1)
- ระดับชาติ (National)
  - กลุ่มที่ 1 ศึกษาศาสตร์
  - กลุ่มที่ 2 สังคมศาสตร์
  - กลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์
  - กลุ่มที่ 4 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

12.00- 13.00 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน

13.00-16.30 น. การนำเสนอผลงานวิจัยภาคบรรยาย (ช่วงที่ 2)
- ระดับชาติ (National)
  - กลุ่มที่ 1 ศึกษาศาสตร์
  - กลุ่มที่ 2 สังคมศาสตร์
  - กลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์
  - กลุ่มที่ 4 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ระดับนานาชาติ (International)

สารบัญ

ชื่อบทความ	ผู้เขียน	หน้า
การให้บริการของอาคารผู้โดยสารภายในประเทศ ท่าอากาศยานดอนเมืองภายใต้สถานการณ์โควิด 19	นันทพันธ์ วิเศษแก้ว ชัยพจน์ เมฆสุข	1
พฤติกรรมการซื้อสินค้าแฟชั่นผ่านทางออนไลน์ของประชาชน ในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร	ฌาวีรัชญ์ พรศิยาวรัญญ์ นฤทธิ์ตา สุดสงวน	15
การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองแม่เหียะอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	อรอุมา ปรีชาพานิช พัชรีวรรณ กิจมี สุกัญญา นิมานันท์	25
ปัญหากฎหมายในการจัดทำผังเมืองรวมตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562	นิสิตา สุขสถิตย์	36
ปัญหาและอุปสรรคในการตรวจสอบบัญชีของผู้สอบบัญชีในกรุงเทพมหานคร	วรรณภา อิมะไชย์	48
แนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศภายหลังสถานการณ์โควิด 19	กัญญาพัชร วุฒิยา	58
ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100	ศศิณา สมเดช พรทิพย์ บุญประเสริฐ ธิดารัตน์ ทรัพย์สำเร็จ ชัยรัตน์ พรมนาง	71
ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานทั่วไปของผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษในสหวิทยาเขตวิทยปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ	จตุพล จาตุรนต์ นิวัตต์ น้อยมณี	84
ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ชัยรัตน์ พรมนาง ศศิณา สมเดช วัสสรา หัตถะกิจ ภคมน เจริญสุข	97
คะแนนการกำกับดูแลกิจการและปัจจัยที่มีบทบาทต่อมูลค่าของธุรกิจบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 และ SET 100	ศศิณา สมเดช ชัยรัตน์ พรมนาง ธิดารัตน์ ทรัพย์สำเร็จ	110

คะแนนการกำกับดูแลกิจการและปัจจัยที่มีบทบาทต่อมูลค่าของธุรกิจบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 และ SET 100

Corporate Governance Scores and Roles of Determinants In Firm Values of the Companies Listed in Thailand Set 50 and set 100

ศศิณา สมเดช1, ชัยรัตน์ พรมนาง/, ธิดารัตน์ ทรัพย์สำเร็จ3

1คณะบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, sasina987@gmail.com

2คณะบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, sasina987@gmail.com

3คณะบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, sasina987@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและศึกษาเปรียบเทียบคะแนนกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจ โดยใช้ฐานข้อมูลประชากรบริษัทจดทะเบียน ปี พ.ศ. 2563 เป็นเกณฑ์ รวมจำนวน 635 บริษัท และรวบรวมข้อมูลย้อนหลังถึง ปี พ.ศ. 2561 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ พิจารณาจากข้อมูลรายบริษัทที่มีข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์ ที่ได้รับการประเมินคะแนนด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีจากผลสำรวจของสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย จำนวน 399 บริษัท โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descripive Statistics) ผลจากการศึกษาพบว่า ในภาพรวมบริษัทจดทะเบียนได้รับการประเมินคะแนนด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดี ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง รองลงมาคือกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี และกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน ตามลำดับ หากจำนวนตามกลุ่มดัชนี SET 50 บริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรได้รับคะแนนประเมินมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี ในขณะที่จำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 100 บริษัทจดทะเบียนที่ได้รับการประเมินคะแนนด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีมากที่สุด คือ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี ตามลำดับ 2) การทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจผ่านปัจจัยตัวแปรควบคุม โดยการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้นตรงอย่างง่าย (Simple Linear Regression) พบว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการสามารถอธิบายมูลค่าธุรกิจได้ 11.30% ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า ทุนจดทะเบียนเป็นปัจจัยที่มีบทบาทต่อมูลค่าธุรกิจมากกว่าสัดส่วนการถือหุ้นรายใหญ่ และสัดส่วนกรรมการอิสระ ในขณะที่การทดสอบความแตกต่างของกลุ่มอุตสาหกรรม โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square) ทดสอบหาความแตกต่างของกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100 ว่าส่งผลต่อคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจหรือไม่ พบว่า ไม่พบความแตกต่างของกลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจ ยกเว้น กลุ่ม

อุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคและกลุ่มหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ไม่ปรากฏบริษัทจดทะเบียนที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100

คำสำคัญ: คะแนนการกำกับดูแลกิจการ , มูลค่าธุรกิจ, บริษัทจดทะเบียน

Abstract

This research's objectives were to survey and compare corporate govemance scores with firm values of companies by using the 2020 companies listed database, which included the data of 635 companies between 2018 and 2020 Based on their compiete data and a good corporate govemance score as assessed by the Thai Institute of Directors Association's survey, 399 companies were selected as a sample group. The analyses included descriptive statistics and hypothesis testing. With regard to descriptive statistics, the findings revealed that overall, the listed companies that received a good corporate govemance score belonged to the property and Construction Group while the Technology Group and the Financial Group received a lower score, respectively. Howeveer, according to the SET 50 Index Group category, the Resources Group was found to receive the highest corporate governance score while the Property and Construction Group and the Technology Group received a lower score, repectively. In addition, according to the SET 100 Index Group category, the companies that received the best corporate governance score belonged to the property and Construction Group, Services Group and Technology Group, respectively. To study the relation between corporate govemance scores and firn values through comtrolled variables through controlled variables determinants, a hypothesis test was launched and an analysis was made according to simple linear regression. A finding revealed that corporate govemance scores could 11.30% describe firm values at the 95% confidence level with statistical significance, Another finding revealed that authorized capital was found ot play a greater role in firm values than the number of major shareholders and independent directors. Moreover, by using Chi-Square, another test was launched to find out whether or not differences between and among the SET 50 and SET 100 Index Groups had any influences on corporate governance score and firm values. The finding pointed out that no differences were found to influence corporate govemance scores and firm values. However, the listed companies in the Consumer Producth Group and Market for Alternative Investment Group (MAI) were excluded from the test because no companies in the groups have been classified into the SET 50 and SET 100 Index Groups.

Keywords: Corporate Govemance Scores, Firm Values, Companies Listed

บทนำ

การกำกับดูแลกิจการที่ดี แสดงให้เห็นถึงระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใสตรวจสอบได้ ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ถือหุ้น นักลงทุน ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รณรงค์และส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยเสนอหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อให้แก่บริษัทจดทะเบียนเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในขั้นเริ่มแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 ได้มีการปรับปรุงโดยเทียบเคียงกับหลักการกำกับดูแลกิจการขององค์การเพื่อการพัฒนาและความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และตามข้อเสนอแนะของธนาคารโลกจากการเข้าร่วมโครงการ Corporate Govemance Reports on the Observance of Standards and Codes (CG-ROSC) เพื่อประโยชน์ต่อบริษัทจดทะเบียนในการเติบโต และการพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน ดังนั้นในปี พ.ศ. 2555 ตลาดหลักทรัพย์ จึงได้ปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการอีกครั้ง โดยแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของแนวปฏิบัติที่ดีทั้ง 5 หมวด ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ASEAN Corporate Govemance Scorecard (ASEAN CG SOOrecard) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดระดับ “การกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียน” สำหรับประเทศในกลุ่มอาเซียน อันจะทำให้หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี สำหรับบริษัทจดทะเบียน มีความทันสมัย และสอดคล้องกับภาวการณ์เปลี่ยนแปลงในตลาดทุน และยกระดับมาตรฐานการปฏิบัติด้านการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มประเทศอาเซียนให้สูงขึ้น (ภัทรพงศ์. 2556)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาคะแนนการกำกับดูแลกิจการและปัจจัยที่มีบทบาทต่อมูลค่าธุรกิจบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย ด้วยเห็นว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดีจะช่วยพัฒนาองค์กรและเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างยั่งยืน จึงได้ทำการสำรวจและเปรียบเทียบคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจผ่านตัวแปรควบคุม รวมถึงการวิเคราะห์ความแตกต่างของกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100 ที่ส่งผลต่อคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลตค่าธุรกิจ อันเป็นการส่งเสริมการกำกับดูแลกิจการในประเทศไทยให้สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานสากลและพัฒนาให้สอดคล้องกับมาตรฐานของ ASEAN CG Scorecard

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อสำรวจคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการกับกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจ โดยมีปัจจัยด้านตัวแปรควบคุมเพื่อศึกษาความแตกต่างของกลุ่มอุตสาหกรรม ที่อาจส่งผลต่อคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจ
4. เพื่อศึกษาความแตกต่างของกลุ่มอุตสาหกรรม ที่อาจส่งผลต่อคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบผลคะแนนการกำกับดูแลกิจการและปัจจัยที่มีบทบาทต่อมูลค่าธุรกิจบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย อันจะนำผลคะแนนการกำกับดูแลกิจการทั้ง 5 ด้าน มาปรับปรุงแก้ไขให้มีผลคะแนนที่สูงขึ้น ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงภาพรวมการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียน

2. ได้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการกำกับดูแลกิจการมูลค่าธุรกิจ ผ่านปัจจัยด้านตัวแปรควบคุม และความแตกต่างของกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100 ที่ส่งผลต่อคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมาลค่าธุรกิจ

3. ได้ทราบถึงความแตกต่างของคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100 โดยนำหลักการกำกับดูแลกิจการทั้ง 5 ด้านมาส่งเสริมและพัฒนาบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมต่างให้ดได้เล็งเห็นถึงความสำคัญอันส่งผลต่อมูลค่าธุรกิจ

4. เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย ได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการตามมาตรฐานสากล ซึ่งจะช่วยพัฒนาองค์กรและเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

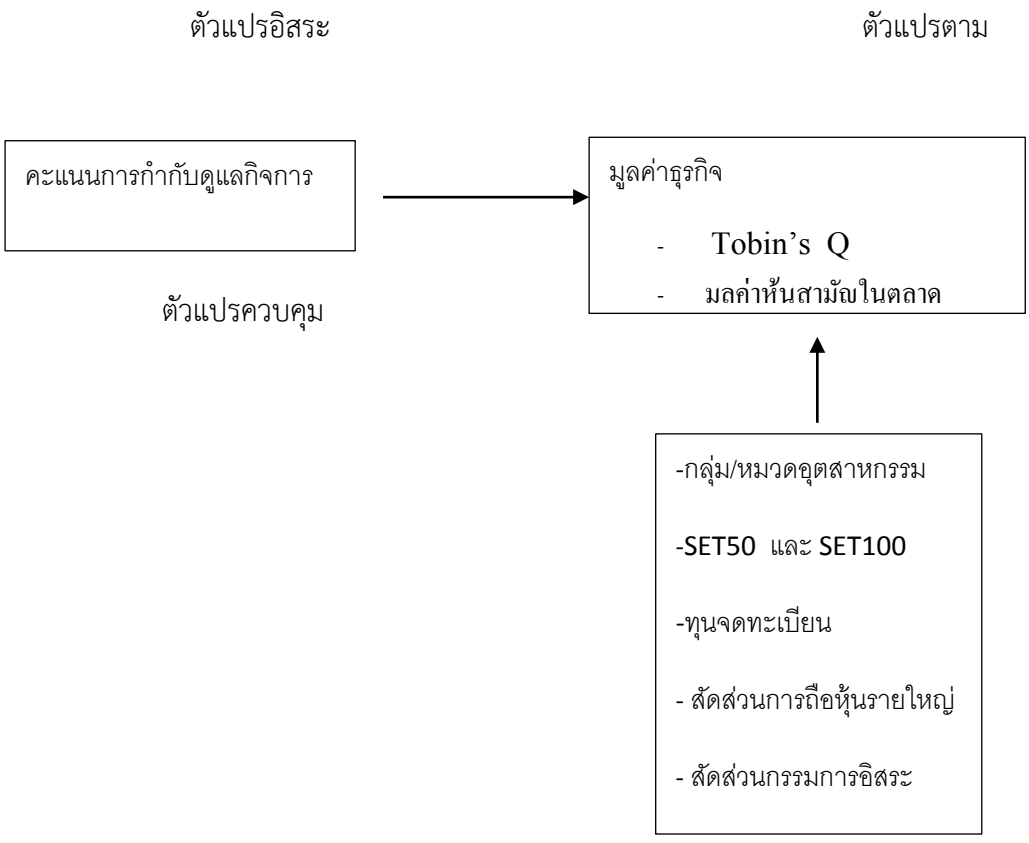

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ โดยมีขอบเขตและวิธีการศึกษาดังนี้

1. **ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง**

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ยกเว้นบริษัทจดทะเบียนอยู่ระหว่างการฟื้นฟูการดำเนินงาน กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ โดยใช้ฐานข้อมูล ปี พ.ศ. 2561 เป็นเกณฑ์และรวบรวมข้อมูลย้อนหลังถึงปี พ.ศ. 2563 รวมจำนวน 635 บริษัท (ข้อมูล ณ วันที่ 10 เมษายน 2563ป (สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย, 2563) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ พิจารณาจากข้อมูลรายบริษัทหรือหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนที่มีข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์ ที่ได้รับการประเมินคะแนนด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีจากผลสำรวจของสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย โดยรายชื่อหลักทรัพยีที่ใช้คำนวณดัชนี SET 50 และ SET 100 อยู่ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2561 ถึง 31 ธันวาคม 2563 เพื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนการกำกับดูแลกิจการจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100 การศึกษาความสัมพันธ์และความแตกต่างของคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจผ่านตัวแปรควบคุมที่ส่งผลต่อคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2563) แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1: แสดงข้อมูลประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

บริษัทจดทะเบียน	**ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย (จำนวนบริษัท)**		
	2561	**2562**	**2563**
ประชากร (N)	**631**	**596**	**560**
บริษัทที่ได้รับการประเมินด้านการกำกับดูแลกิจการ	**588**	**550**	**528**
กลุ่มตัวอย่าง (n)	**399**	**298**	**318**

*ไม่นับรวมบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูการดำเนินงานกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และกอบทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย,2559

ดังนั้น บริษัทจดทะเบียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้ฐานข้อมูลจากปี พ.ศ. 2561 เป็นเกณฑ์ จำนวน 399 บริษัท และเก็บรวบรวมข้อมูลย้อนหลัง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 จำนวน 298 บริษัท และพ.ศ. 2562 จำนวน 318 บริษัท ตามลำดับ โดยเน้นบริษัทจดทะเบียนที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการกำกับดูแลกิจการเท่านั้น เพื่อนำข้อมูลมาทำการศึกษาเปรียบเทียบและวิเคราะห์ทางสถิติ

2.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย โดยมุ่งสำรวจคะแนนการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100 หลังจากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจผ่านปัจจัยด้านตัวแปรควบคุม และการศึกษาความแตกต่างของกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100 ที่ส่งผลต่อคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้กำหนดขึ้นตามกรอบแนวคิดในการวิจัย แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คะแนนการกำกับดูแลกิจการรวบรวมข้อมูลจากผลการประเมินด้านการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรายบริษัท ที่จัดทำขึ้นตามหลักการขององค์การเพื่อการพัฒนาและความร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย ซึ่งผลคะแนนการกำกับดูแลกิจการ จะใช้เฉพาะรายชื่อบริษัทใน 3 กลุ่มที่มีการเผยแพร่ข้อมูลคือ 1. กลุ่มบริษัทที่ได้ระดับ 5 ดาว หรือ 5 คะแนน คือ บริษัทที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ “ดีเลิศ” มีช่วงคะแนนระหว่าง 90-100 2. กลุ่มบริษัทที่ได้ระดับ 4 ดาว หรือ 4 คะแนน คือ บริษัทที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ “ดีมาก” มีช่วงคะแนนระหว่าง 80-89 และ 3. กลุ่มบริษัทที่ได้ระดับ 3 ดาว หรือ 3 คะแนนคือ บริษัทที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ “ดี” มีช่วงคะแนนระหว่าง 70-79 โดยบริษัทที่ได้ผลคะแนนต่ำกว่าระดับดี คือ มีคะแนนน้อยกว่า 70 จะไม่มีการเปิดเผยข้อมูล (สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย,2559X

ส่วนที่ 2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ประกอบด้วย มูลค่าธุรกิจ ที่วัดจากค่า Tobin’s Q และมูลค่าหุ้นสามัญในตลาด

ส่วนที่ 3 ตัวแปรควบคุม (Control Variables) ได้แก่ กลุ่มหรือหมวดอุตสาหกรรม ทุนจดทะเบียน สัดส่วนการถือหุ้นรายใหญ่ และสัดส่วนกรรมการอิสระ รวบรวมข้อมูลจากระบบบริการข้อมูลตลาดหลักทรัพย์และตลาดอนุพันธ์บนอินเทอร์เน็ต (SET SMART) และสรุปข้อสนเทศบริษัทจดทะเบียนจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรายบริษัทหรือหลักทรัพย์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยนี้ วิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาประกอบด้วย ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมกลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100 คะแนนการกำกับดูแลกิจการ มูลค่าธุรกิจที่วัดจากค่า Tobin’s Q และมูลค่าหุ้นสามัญในตลาด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ในปี พ.ศ. 2563 ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ จำนวน 68 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 17.04 รองลงมาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 64 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 16.04 และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี จำนวน

48 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 12.03 ตามลำดับ ในปี พ.ศ. 2562 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 47 บริษัท คิดแป็นร้อยละ 15.77 รองลงมาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี จำนวน 43 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 14.43 และกลุ่มหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ จำนวน 38 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 12.75 ตามลำดับ ในขณะที่ ปี พ.ศ. 2561 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อนสร้าง จำนวน 52 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 16.35 รองลงมาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีและกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน มีจำนวนกลุ่มละ 44 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 13.84 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามกลุ่มดัชนี set 50 ในปี พ.ศ. 2563 ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร จำนวนกลุ่มละ 10 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 20.00 รองลงมาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมบริการและกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีจำนวนกลุ่มละ 8 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 16.00 ตามลำดับ ในปีพ.ศ. 2562 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร จำนวน 10 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 23.81 รองลงมาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี จำนวน 8 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 16.67 ตามลำดับ ในขณะที่ปี พ.ศ. 2561 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร จำนวน 10 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 23.26 รองลงมาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี จำนวน 8 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 18.60 กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีจำนวนกลุ่มละ 7 บรัษัท คิดเป็นร้อยละ 16.28 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 50 กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคและกลุ่มหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ไม่พบบริษัทจดทะเบียนที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มดัชนี SET 50

เมื่อจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 100 ในปี พ.ศ. 2562 ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 24 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 24.74 รองลงมาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ จำนวน 20 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 20.62 และกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร จำนวน 16 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 16.49 ตามลำดับ ในปี พ.ศ. 2561 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 22 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 26.19 รองลงมาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ จำนวน 16 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 19.05 และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี จำนวน 15 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 17.86 ตามลำดับ ในขณะที่ปี พ.ศ. 2556 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 19 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 23.75 รองลงมาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ จำนวน 16 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 20.00 กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรและกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี มีจำนวนกลุ่มละ 14 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 17.50 ตามลำดับ นอกจากนี้ยัง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 100 กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคและกลุ่มหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ไม่พบบริษัทจดทะเบียนที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มดัชนี SET 100

ตารางที่ 2 ตารางแสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการกำกับดูแลกิจการ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100

กลุ่มอุตสาหกรรม	Mean (คะแนน)			S.D.		
	รวม	SET 50	SET 100	รวม	SET 50	SET 100
AGRO & FOOD	3.74	4.09	4.00	0.572	0.831	0.730
FINANCIALS	3.89	4.68	4.53	0.745	0.582	0.662
INDUSTRIALS	3.65	5.00	5.00	0.724	0.000	0.000
PROPERTY	3.67	4.13	3.92	0.721	0.797	0.777
RESOURCES	3.99	4.67	4.25	0.845	0.606	0.839
SERVICES	3.79	4.19	3.96	0.685	0.680	0.713
TEHNOLOGY	3.92	4.50	4.41	0.820	0.659	0.693
CONSUMER	3.72	-	-	0.640	-	-
MAI	3.40	-	-	0.559	-	-

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยมูลค่าธุรกิจที่วัดจากค่า Tobin's Q และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100

กลุ่มอุตสาหกรรม	Mean (ล้านบาท)			S.D.		
	รวม	SET 50	SET 100	รวม	SET 50	SET 100
AGRO & FOOD	1,705.85	914.69	870.11	1,990.05	721.24	694.68
FINANCIALS	439.69	129.37	219.13	473.06	62.80	252.99
INDUSTRIALS	832.91	582.91	582.91	514.18	56.71	56.71
PROPERTY	1,072.29	1,475.67	1,180.44	1,292.10	2,420.27	1,623.81
RESOURCES	1,563.24	710.26	1,023.00	2,628.21	392.29	837.97
SERVICES	1,364.25	2,803.60	1,420.94	1,362.42	1,380.93	1,526.85
TEHNOLOGY	1,686.82	3,115.89	2,353.06	1,576.92	2,251.31	1,995.84
CONSUMER	835.10	-	-	709.45	-	-
MAI	1,299.62	-	-	3,234.50	-	-

2. การทดสอบสมมติฐาน เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรประเภทช่วงมาตรา (Interval Scale) โดยการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Linear Regression) ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ คะแนนการกำกับดูแล

กิจการ กับตัวแปรตาม คือมูลค่าธุรกิจ และการทดสอบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่อาจส่งผลต่อคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจ ซึ่งมีสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 คะแนนการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับมูลค่าธุรกิจ

H_1 : คะแนนการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับมูลค่าธุรกิจ

H_2 : คะแนนการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์มูลค่าธุรกิจ

สมมติฐานที่ 2 กลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันส่งผลต่อคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจที่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจที่แตกต่างกัน

H_2 : กลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันส่งผลต่อคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจที่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สรุปผลดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณา ประกอบด้วย

1.1 ข้อมูลจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จากฐานข้อมูล ปี พ.ศ. 2563 จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง คิดเป็นร้อยละ 16.04 รองลงมาเป็นกลุ่มอุตสหกรรมเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 12.03 และกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน คิดเป็นร้อยละ 11.78 ตามลำดับ หากจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 50 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 16.00 ในขณะที่เมื่อจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 100 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง คิดเป็นร้อยละ 24.74 รองลงมาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ คิดเป็นร้อยละ 20.62 และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 15.46 ตามลำดับ

1.2 ค่าเฉลี่ยทุนจดทะเบียน พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน มีค่าเฉลี่ยทุนจดทะเบียนมากที่สุด คือ 8,273,160,154 ล้านบาท รองลงมา คือ กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร 5,685,898,624 ล้านบาท และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ 4,362,807,993 ล้านบาทตามลำดับ หากจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 50 พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน มีค่าเฉลี่ยทุนจดทะเบียนมากที่สุด คือ 33,197,487,007 ล้านบาท รองลงมา คือ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม 25,377,250,809 ล้านบาท และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี 19,743,691,377 ล้านบาท ในขณะที่เมื่อจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 100 พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยทุนจดทะเบียนมากที่สุด คือ 25,377,250,809 ล้านบาท รองลงมา คือ กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน 22,299,652,404 ล้านบาทและกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี 11,020,280,589 ล้านบาท ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคและกลุ่มหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ไม่พบบริษัทจดทะเบียนที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100

1.3 ค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นรายใหญ่ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นรายใหญ่มากที่สุด คือ ร้อยละ 67.66 รองลงมาคือ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคร้อยละ 67.38 และกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ร้อยละ 66.87 ตามลำดับ หากจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 50 พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นรายใหญ่มากที่สุด คือ ร้อยละ 58.95 รองลงมา คือ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรมและกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารเท่ากัน คือ ร้อยละ 58.26 ในขณะที่เมื่อจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 100 พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมอาหาร มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นรายใหญ่มากที่สุด คือ ร้อยละ 60.89 รองลงมา คือกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรมร้อยละ 58.26 และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีร้อยละ 56.34 ตามลำดับ นอกจากนี้ยัง พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคและกลุ่มหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ไม่พบบริษัทจดทะเบียนที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100

1.4 ค่าเฉลี่ยสัดส่วนกรรมการอิสระของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ มี ค่าเฉลี่ยสัดส่วนกรรมการอิสระมากที่สุด คือ ร้อยละ 42.38 รองลงมา คือ กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร ร้อยละ 42.09 และกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างร้อยละ 40.88 ตามลำดับ หากจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 50 พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยสัดส่วนกรรมการอิสระมากที่สุด คือ ร้อยละ 55.00 รองลงมาคือ กลุ่มอุตสาหกรรมร้อยละ 47.28 และกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน ร้อยละ 42.43 ในขณะที่เมื่อจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 100 พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยสัดส่วนกรรมการอิสระมากที่สุด คือ ร้อยละ 55.00 รองลงมา คือ กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรร้อยละ 43.86 และกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินร้อยละ 42.21 ตามลำดับ

1.5 ค่าเฉลี่ยคะแนนการกำกับดูแลกิจการของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรมีค่าเฉลี่ยคะแนนการกำกับดูแลกิจการสูงที่สุด คือ 3.99 จากคะแนนเต็ม 5 รองลงมาคือ กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีได้ 3.92 คะแนน และกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการได้ 3.89 คะแนนตามลำดับ หากจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 50 พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ย คะแนนการกำกับดูแลกิจการสูงที่สุด คือ 5.00 คะแนนเต็ม รองลงมาคือ กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินได้ 4.68 คะแนน และกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรได้ 4.67 คะแนน ในขณะที่เมื่อจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 100 พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยคะแนนการกำกับดูแลกิจการสูงที่สุด คือ 5.00 คะแนนเต็ม รองลงมาคือ กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินได้ 4.53 คะแนน และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีได้ 4.41 คะแนน ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคและกลุ่มหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ไม่พบบริษัทจดทะเบียนที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100

1.6 ค่าเฉลี่ยมูลค่าธุรกิจที่วัดจากค่า Tobin’s Q ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีค่าเฉลี่ยมูลค่าธุรกิจที่วัดจากค่า Tobin’s Q มากที่สุด คือ 1,705.85 ล้านบาท รองลงมา คือ กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี 1,686.82 ล้านบาท และกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร 1,563.24 ล้านบาท ตามลำดับ หากจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 50 พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยมูลค่าธุรกิจที่วัดจากค่า Tobin’s Q มากที่สุด คือ 3,115.89 ล้านบาท รองลงมา คือ กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ 2,803.60 ล้านบาท และกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง 1,475.67 ล้านบาท ในขณะที่เมื่อจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 100 พบว่า

กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยมูลค่าธุรกิจที่วัดจากค่า Tobin's Q มากที่สุด คือ 2,353.06 ล้านบาท รองลงมาคือ กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ 1,420.94 ล้านบาท และกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง 1,180.44 ล้านบาท ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคและกลุ่มหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ไม่พบบริษัทจดทะเบียนที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100

1.7 ค่าเฉลี่ยมูลค่าธุรกิจที่วัดจากมูลค่าหุ้นสามัญในตลาดของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยมูลค่าธุรกิจที่วัดจากมูลค่าหุ้นสามัญในตลาดมากที่สุด คือ 77,697.23 ล้านบาท รองลงมา คือ กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน 54,344.00 ล้านบาท และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ 48,325.60 ล้านบาท ตามลำดับ หากจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 50 พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน มีค่าเฉลี่ยมูลค่าธุรกิจที่วัดจากมูลค่าหุ้นสามัญในตลาดมากที่สุด คือ 267,760.95 ล้านบาท รองลงมา คือ กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี 185,800.67 ล้านบาท และกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร 185,244.00 ล้านบาท ในขณะที่เมื่อจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 100 พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยมูลค่าธุรกิจที่วัดจากมูลค่าหุ้นสามัญในตลาดมากที่สุด คือ 184,022.61 ล้านบาท รองลงมา คือ กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน 159,128.24 ล้านบาท และกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร 131,011.25 ล้านบาท ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคและกลุ่มหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ไม่พบบริษัทจดทะเบียนที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100.

2. การทดสอบสมมติฐาน

2.1 การหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการ สามารถอธิบายมูลค่าธุรกิจได้ 11.30 % ณ ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าคะแนนการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับมูลค่าธุรกิจ นอกจากนี้ได้มีการทดสอบสมมติฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 50 แลt SET 100 ไม่พบความแตกต่างในการอธิบายค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร และจากการทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจโดยมีตัวแปรควบคุม พบว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการ สามารถอธิบายมูลค่าธุรกิจได้ 11.90 % อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับมูลค่าธุรกิจ ซึ่งเมื่อทดสอบสมมติฐาน จำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100 ในกรณีที่มีตัวแปรควบคุมก็ไม่พบความแตกต่างในการอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรเช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Brown and Caylor (2004) ที่ศึกษาการกกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงาน และชนิศา (2546) ศึกษามูลค่าของบริษัทกับการกำกับดูแลกิจการจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ชี้ให้เห็นว่าบริษัทที่จัดให้มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะมีแนวโน้มผลการดำเนินงาน มูลค่ากิจการที่ดีขึ้น และผลตอบแทนที่สูงขึ้นด้วย ในขณะที่ Klapper and Love (2002) ได้ศึกษาการจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการของ Credit Lyonnais Securities Asia บริษัทใน 14 ประเทศ พบว่า การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานเช่นเดียวกัน และเมื่อวิเคราะห์แยกตัวแปรควบคุม ประกอบด้วย ทุนจดทะเบียน สัดส่วนการถือหุ้นรายใหญ่ และสัดส่วนกรรมการอิสระ พบ่า ทุนจดทะเบียนเป็นปัจจัยที่มีบทบาทส่งผลต่อมูลค่าธุรกิจมากกว่าสัดส่วนการถือหุ้นรายใหญ่และสัดส่วนกรรมการอิสระ ซึ่งสัดส่วนการถือหุ้นรายใหญ่และสัดส่วนกรรมการอิสระไม่พบความแตกต่างในการอธิบายค่าความสัมพันธ์ระหว่าง

คะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจ ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของ Thomsen, Pedersen, และ Kvist (2006) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายใหญ่และมูลค่ากิจการ โดยใช้ค่า Tobin's Q ไม่พบว่าผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการ หากแต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของ Omran,Bolbol and Fatheldin (2008) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายใหญ่และมูลค่ากิจการในกลุ่มประเทศอาหรับ โดยใช้ค่า Tobin's Q เช่นเดียวกัน แต่พบว่าสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าของธุรกิจ

2.2 การทดสอบหาความแตกต่างของกลุ่มอุตสาหกรรมว่าส่งผลต่อคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจหรือไม่ในภาพรวมพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อคะแนนการกำกับดูแลมูลค่าธุรกิจหรือไม่ในภาพรวมพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่ากันไม่ส่งผลต่อคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ เมื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มอุตสาหกรรม จำแนกตามกลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100 ไม่พบความแตกต่างของกลุ่มอุตสาหกรรมที่ส่งผลต่อคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจเช่นเดียวกัน ยกเว้น กลุ่มอุตสาหกรรมลินค้าอุปโภคบริโภคและกลุ่มหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ซึ่งไม่ปรากฏบริษัทจดทะเบียนที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มดัชนี SET 50 และ SET 100 จึงไม่สามารถทดสอบหาความแตกต่างของกลุ่มอุตสาหกรรมที่ส่งผลต่อคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจได้ นอกจากนี้ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า พรพิชยา และคณะ (2555) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างผู้ถือหุ้นความน่าจะเป็นของการล้มละลาย และมูลค่ากิจการในประเทศไทย พบว่า โครงสร้างผู้ถือหุ้น การถือหุ้นจำนวนมากของผู้ถือหุ้น มีผลต่อมูลค่ากิจการ และโครงสร้างผู้ถือหุ้นจะกระทบต่อความน่าจะเป็นของการล้มละลายและผลการดำเนินงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการศึกษา พบว่า ยังมีบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ยังไม่เข้าร่วมรับการประเมินคะแนนด้านการกำกับดูแลกิจการ หรือเข้ารับการประเมิน แต่ผลการประเมินคะแนนด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่ผ่านเกณฑ์ ซึ่งไม่ได้มีการเปิดเผย ทำให้ทราบว่าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งเป็นหน่วยงานกำกับดูแล มิได้บังคับให้บริษัทจดทะเบียนบางรายที่ยังไม่เห็นความสำคัญในการดำเนินการเพื่อให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดี หรือเพื่อพัฒนาการกำกับดูแลให้เป็นมาตรฐานสากล

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากระบบบริการข้อมูลตลาดหลักทรัพย์และตลาดอนุพันธ์บนอินเตอร์เน็ต (SET SMART) และสรุปข้อสนเทศบริษัทจดทะเบียนจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรายบริษัทหรือหลักทรัพย์ บางครั้งอาจได้ข้อมูลไม่ตรงกัน เนื่องจากบริษัทจดทะเบียนมีการปรับปรุงข้อมูลตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยจึงควรได้มีการตรวจสอบแต่ละรายบริษัท หรือสอบถามข้อมูลที่เป็นปัจจุบันที่สุด

รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ

เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11

Proceedings of the 11th BENJAMITRA Network National and International Conference

DISRUPTED WORLD
IN TRANSITION TO THE NEW NORMAL

การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่

วันพฤหัสบดีที่ 27 พฤษภาคม 2564 ณ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

ฉบับที่ 7 ด้านสังคมศาสตร์ (3)

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11

จัดโดย วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

ที่ปรึกษา

ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง	อธิการบดีวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

กองบรรณาธิการการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ

ศาสตราจารย์ พลเรือตรีหญิง ยุวดี เปรมวิชัย	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
รองศาสตราจารย์ ดร.พิธากรณ์ ธนิตเบญจสิทธิ์	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุไรรัตน์ แย้มชุติ	มหาวิทยาลัยธนบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร ประวัติรุ่งเรือง	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี สำเภาทอง	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรวิก พรนิมิต	วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง
ดร.นิวัติ น้อยมณี	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
ดร.นิทัศน์ บุญไพศาลสถิต	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
Professor Dr.Akihito Kamata	Southern Methodist University, USA.
Associate Professor Dr.Thai Tran Quang	Dong Thap University, Vietnam.
Assistant Professor Dr.Chaile Patarapichayatham	Southern Methodist University, USA.
Dr.Hongwei Li	Jiaotong University, China.
Dr.Youxin Lei	Chengdu University of Technology, China.
Dr.Watt Mong Kwan Jacky	Hong Kong Baptist University, China.

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

ด้านศึกษาศาสตร์

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล		สถาบัน
1	ศาสตราจารย์ พล.ร.ต.หญิงยุวดี	เปรมวิชัย	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
2	รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา	บุญภักดิ์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3	รองศาสตราจารย์ ดร.ชลาภรณ์	สุวรรณสัมฤทธิ์	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
4	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลยา	ชูประดิษฐ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
5	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รวมพร	ทองรัศมี โอเนส	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
6	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงยศ	แก้วมงคล	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
7	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำเริง	อ่อนสัมพันธุ์	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
8	ดร.ภูษิตย์	วงษ์เล็ก	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
9	ดร.รพีพัฒน์	โสอินทร์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
10	ดร.โศจิลักษณ์	กมลศักดาวิกุล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
11	ดร.วไลพร	ฉายา	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
12	ดร.ประทานพร	อุ่นออ	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
13	ดร.ชนินทร์	ยาระณะ	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
14	ดร.จำเนียร	ไตรมาตร	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
15	ดร.ปฐมพรณ์	อินทรางกูร ณ อยุธยา	มหาวิทยาลัยธนบุรี
16	ดร.กมลภพ	แก้วศรี	มหาวิทยาลัยธนบุรี
17	ดร.อัศวิน	เสนีชัย	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
18	ดร.ภูวเรศ	อับดุลสตา	สถาบันอาศรมศิลป์

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

ลำดับ	ชื่อ-สกุล		สถาบัน
1	ศาสตราจารย์ พล.ร.ต.หญิงยุวดี	เปรมวิชัย	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
2	รองศาสตราจารย์ ดร.พิธากรณ์	ธนิตเบญจสิทธิ์	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
3	รองศาสตราจารย์ สุนา	สุทธิเกียรติ	มหาวิทยาลัยธนบุรี
4	รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ	ผลดี	มหาวิทยาลัยธนบุรี
5	รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี	อินทร์จันทร์	มหาวิทยาลัยธนบุรี
6	รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงตา	สราญรมย์	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
7	รองศาสตราจารย์ ดร.โกสุม	สายใจ	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
8	รองศาสตราจารย์ ศิริ	ภู่พงษ์วัฒนา	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
9	รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย	จารุจิตติพันธ์	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
10	รองศาสตราจารย์ ดร.ปรียานุช	อภิบุณณโยภาส	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
11	รองศาสตราจารย์ ดร.ทองฟู	ศิริวงศ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
12	รองศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ชัย	คงจันทร์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
13	รองศาสตราจารย์ ดร.จารุวรรณ	ขำเพชร	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
14	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บงกช	สุทัศน์ ณ อยุธยา	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
15	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุชาดา	เมฆพัฒน์	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
16	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์	ตันตาศนี	มหาวิทยาลัยธนบุรี
17	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุพงษ์	อินฟ้าแสง	มหาวิทยาลัยธนบุรี
18	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วารุณี	มิลินทปัญญา	มหาวิทยาลัยธนบุรี
19	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล	สุ่นสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยธนบุรี
20	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรพิมล	สัมพันธ์พงศ์	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
21	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ	วิเศษ	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
22	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาภรณีน์	อินฟ้าแสง	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
23	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปวรรัตน	เลิศสุวรรณเสรี	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
24	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พนิดา	วัชระรังษี	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
25	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทิฆัมพร	สุวรรณประทีป	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
26	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรัณย์พัฒน์	อิ่มประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
27	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตยาพร	เสมอใจ	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
28	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชิต	รัชตพิบุลภพ	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
29	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำราญ	จูช่วย	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
30	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระพันธ์	อนันชัยธวัช	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
31	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สืบพงษ์	พงษ์สวัสดิ์	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล		สถาบัน
32	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จันทร์จิตร	เธียรสิริ	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
33	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลยา	ชูประดิษฐ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
34	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำพล	นววงศ์เสถียร	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
35	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณวัฒน์	พลอยเทศ	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
36	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระเสกข์	ตรีเมธสุนทร	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
37	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษยา	วงษ์ชวลิตกุล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
38	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาสวรรค์	งามมงคลวงศ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
39	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตรีวิทย์	อัศวศิริศิลป์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
40	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รวมพร	ทองรัศมี โอเนส	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
41	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยะ	พุ่มเฉลิม	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
42	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรพราวลัย	ถิระวณัฐพงศ์	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
43	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงยศ	แก้วมงคล	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
44	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมยศ	อวเกียรติ	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
45	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์	ธรรมชาลัย	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
46	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สานิต	ศิริวิศิษฐ์กุล	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
47	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตระกูล	จิตวัฒนากร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
48	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร	วัฒนบุตร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
49	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรวิก	พรนิมิตร	วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง
50	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวิทย์	นามบุญเรือง	วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง
51	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช	มณีนาค	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
52	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอุมา	ปราชญ์ปรีชา	มหาวิทยาลัยวษ์ชวลิตกุล
53	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉราพรรณ	ตั้งจาตุรโสภณ	มหาวิทยาลัยวษ์ชวลิตกุล
54	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรมิตร	กุลกาลยืนยง	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
55	ดร.พงศ์ศิริ	คำขันแก้ว	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
56	ดร.จตุพร	วงศ์มหาดเล็ก	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
57	ดร.ธีระภัทร	ประสมสุข	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
58	ดร.สุดา	เนตรสว่าง	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
59	ดร.ฐิติพร	กรัยวิเชียร	มหาวิทยาลัยธนบุรี
60	ดร.พนัส	อุณหบัณฑิต	มหาวิทยาลัยธนบุรี
61	ดร.นันธ์หทัย	อือนอก	มหาวิทยาลัยธนบุรี
62	ดร.ฉัตรธาร	ลิ้มอุปถัมภ์	มหาวิทยาลัยธนบุรี
63	ดร.พิสมัย	เหล่าไทย	มหาวิทยาลัยธนบุรี

ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล		สถาบัน
64	ดร.เสาวภา	เมืองแก่น	มหาวิทยาลัยธนบุรี
65	ดร.ฉัตรชัย	เหล่าเขตการณ์	มหาวิทยาลัยธนบุรี
66	ดร.ปริตภา	รุ่งเรืองกุล	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
67	ดร.เศรษฐพงศ์	วัฒนพลาชัยกูร	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
68	ดร.ธนวัฒน์	ทีปะปาล	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
69	ดร.พรรณเพ็ญ	สิทธิพัฒนา	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
70	ดร.ประภัสสร	กิตติมโนรม	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
71	ดร.ศิริเพชร	สุนทรวิภาต	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
72	ดร.ยุทธนาท	บุณยะชัย	มหาวิทยาลัยราชพฤษ์
73	ดร.พรนิภา	จันทร์น้อย	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
74	ดร.ภูษิตย์	วงษ์เล็ก	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
75	พล.ต.ดร.อนุชาติ	บุนนาค	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
76	ดร.โศจิลักษณ์	กมลศักดาวิกุล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
77	ดร.ณฐา	ธรเจริญกุล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
78	ดร.เอกนรี	ทุมพล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
79	ดร.ปฏิมา	รุ่งเรือง	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
80	ดร.นัทธีรา	พุมมาพันธุ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
81	ดร.ภัทรดา	รุ่งเรือง	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
82	ดร.รวมพล	จันทศาสตร์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
83	ดร.สุรัตน์	จันทองปาน	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
84	ดร.วไลพร	ฉายา	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
85	ดร.วิยะดา	วรานนท์วนิช	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
86	ดร.จริมจิต	เกิดบ้านชัน	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
87	ดร.พัทธ์ธีรา	จิรอุดมสาโรจน์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
88	ดร.อนงค์วรรณ	อุประดิษฐ์	วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง
89	ดร.วิชญุตร์	งามสะอาด	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
90	ดร.ธนกร	ลิ้มศรัณย์	มหาวิทยาลัยสยาม
91	ดร.พิเชษฐ์	มุสิกะโปดก	มหาวิทยาลัยสยาม
92	ดร.ธีติมา	ปิยะศิริศิลป์	มหาวิทยาลัยสยาม
93	ดร.เฉลิมพร	เย็นเยือก	มหาวิทยาลัยรังสิต
94	ดร.ธนกฤต	วงศ์มหาเศรษฐ์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
95	พ.อ.ดร.เสนีย์	พรหมวิวัฒน์	กรมพระธรรมนูญ

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ลำดับ	ชื่อ-สกุล		สถาบัน
1	รองศาสตราจารย์ ดร.กนก	เจนจิระพงศ์เวช	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
2	รองศาสตราจารย์ พรศักดิ์	อรรถวานิช	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
3	รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ	ฑีฆทรัพย์	มหาวิทยาลัยธนบุรี
4	รองศาสตราจารย์ สุรชัย	ธรรมทวีธิกุล	มหาวิทยาลัยธนบุรี
5	รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา	บุญภักดิ์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
6	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาสวรรค์	งามมงคลวงศ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
7	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยะ	พุ่มเฉลิม	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
8	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุโกศล	วโนทยาพิทักษ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
9	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา	ปาปัดถา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
10	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐณรงค์	จตุรัส	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
11	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมจินต์	อักษรธรรม	มหาวิทยาลัยธนบุรี
12	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนิต	แต่งศรี	มหาวิทยาลัยธนบุรี
13	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยอดนภา	เกษเมือง	มหาวิทยาลัยธนบุรี
14	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี	ศักดิ์ดุลยธรรม	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
15	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วลัยนุช	สกุลนุ้ย	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
16	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศ์กร	จันทราช	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
17	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรเดช	บุญลือ	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
18	ดร.วิชญุตร์	งามสะอาด	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
19	ดร.โสภิดา	ท้วมมี	มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
20	ดร.วรฤทัย	ชูเทียร	มหาวิทยาลัยศิลปากร
21	ดร.ปรัช	บุญแซม	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
22	ดร.ปริญ	วีรพงษ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
23	ดร.วฤต	ศิลป์ศรีกุล	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
24	ดร.มยุขพันธุ์	ไชยมั่นคง	มหาวิทยาลัยธนบุรี
25	ดร.รสสุคนธ์	ทับพร	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
26	ดร.สุพัฒนวรี	ทิพย์เจริญ	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
27	ดร.กุสุมาลย์	น้อยผา	มหาวิทยาลัยทักษิณ
28	ดร.พรวิชัย	เต็มบุตร	มหาวิทยาลัยทักษิณ
29	ดร.รวมพล	จันทศาสตร์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
30	ดร.สุรัตน์	จันทองปาน	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล		สถาบัน
31	ดร.ทรงพล	นคเรศเรืองศักดิ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
32	ดร.ธีระพล	ลิ้มศรัทธา	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
33	ดร.เอกนรี	ทุมพล	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

คำกล่าวรายงาน
การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11
“การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่”

โดย
ศาสตราจารย์ พลเรือตรีหญิง ยุวดี เปรมวิชัย
ประธานคณะอนุกรรมการจัดการประชุมฯ

วันพฤหัสบดี ที่ 27 พฤษภาคม 2564
ณ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก วิทยาเขตบางนา กรุงเทพฯ (ออนไลน์)

เรียน อธิการบดีวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก และ ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวาณิชย์

ในนามของคณะกรรมการจัดงานการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11 ขอขอบพระคุณท่านที่ให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธีการเปิดงานประชุมและนำเสนอผลงานวิจัย ภายใต้กรอบ “การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่” ซึ่งในปีนี้วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เป็นเจ้าภาพในการจัดการประชุม

การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่ หมายถึง การเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากเดิม อันเนื่องจากมีบางสิ่งมากระทบ จนทำให้วิถีหรือแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่สังคมคุ้นเคยปกติและคาดหมายล่วงหน้าได้ ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่ไม่คุ้นเคย เกิดการปรับหาวิถีการดำรงชีวิตแบบใหม่เพื่อให้ชีวิตปลอดภัย ควบคู่ไปกับความพยายามรักษาและฟื้นฟูศักยภาพทางเศรษฐกิจและธุรกิจ นำไปสู่การสรรค์สร้างสิ่งใหม่ เทคโนโลยีใหม่ มีการปรับแนวคิด วิสัยทัศน์ วิธีการจัดการ พฤติกรรม ทั้งในด้านอาหาร การแต่งกาย การรักษาสุขอนามัย การศึกษาเล่าเรียน การทำธุรกิจ ฯลฯ จนในที่สุดเมื่อเวลาผ่านไปก็จะเกิดความคุ้นชินจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตปกติของผู้คนในสังคม

สถาบันอุดมศึกษาเป็นส่วนสำคัญของสังคม ที่ต้องปรับแบบแผนและแนวปฏิบัติเพื่อให้การศึกษา มีการพัฒนาสามารถเปลี่ยนผ่าน ได้อย่างเหมาะสมเพื่อสู่วิถีปกติใหม่พร้อมกับทุก ๆ ส่วนของสังคม การศึกษาวิจัยเพื่อการเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่ เป็นสิ่งจำเป็นต่อวงวิชาการอย่างยิ่ง

ดังนั้น การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11 ภายใต้กรอบ “การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่” จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักวิชาการ คณาจารย์ นักศึกษา และบุคคลทั่วไปที่สนใจ ได้มีเวทีในการนำเสนอผลงานวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ ครอบคลุมสาขาศึกษาศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีกทั้งยังเป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ด้านวิชาการและงานวิจัย รวมถึงเป็นการสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย อันจะนำไปสู่การเผยแพร่ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคม ในยุคของการเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่นี้

การประชุมครั้งนี้ ประกอบด้วยนักวิชาการ นักวิจัยนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งจากมหาวิทยาลัยเอกชนและมหาวิทยาลัยของรัฐ และบุคคลทั่วไป โดยมีบทความวิจัยที่เข้าร่วมการนำเสนอทั้งสิ้น จำนวน 430 บทความ แบ่งเป็น บทความวิจัยระดับชาติจำนวน 375 บทความ และบทความวิจัยระดับนานาชาติ จำนวน 55 บทความ

อนึ่ง การจัดการประชุมครั้งนี้ เป็นไปได้ด้วยดี เนื่องมาจากการร่วมมือและได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย มหาวิทยาลัยธนบุรี มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง และวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

ในโอกาสนี้ ขอเรียนเชิญท่านประธานในพิธี กรุณากล่าวเปิดการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11 เพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้ร่วมงานและคณะกรรมการจัดการประชุมต่อไป

คำกล่าวเปิดงาน
การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11
“การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่”

โดย
ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง อธิการบดีวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

วันพฤหัสบดีที่ 27 พฤษภาคม 2564
ณ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก วิทยาเขตบางนา กรุงเทพฯ (ออนไลน์)

ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านวิทยากร คณาจารย์ แขกผู้มีเกียรติและผู้เข้าร่วมงานทุกท่าน

กระผม ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง อธิการบดีวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก ซึ่งรับหน้าที่เป็นเจ้าภาพหลักในการจัดประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติเบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11 ณ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก วิทยาเขตบางนา ในวันนี้

จากการรายงานของรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา ท่านทั้งหลายคงมีความเข้าใจตรงกันว่าสถาบันอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการใช้งานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ เช่นเดียวกันกับประเด็นการประชุมในวันนี้ “การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่” ที่ทุกท่านจะได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และการขยายความรู้ในประเด็นต่าง ๆ ในการปาฐกถาพิเศษจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิเรื่อง “การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมสังคมสู่การปรับตัวที่ยั่งยืน” ที่จะทำให้ทุกท่านเกิดการพัฒนาวิทยาการให้เจริญก้าวหน้า มีความทันสมัยและสามารถบูรณาการองค์ความรู้ทางวิชาการ วิจัยและการบริการวิชาการ เพื่อให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

กระผมขอขอบคุณ ท่านวิทยากร คณะกรรมการจัดงาน บุคลากรและเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่มีส่วนทำให้การจัดประชุมในวันนี้ลุล่วงไปด้วยดี และขอเปิดการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการครั้งที่ 11 ณ บัดนี้ ขอบคุณครับ

กำหนดการ
การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11
“การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่”

วันพฤหัสบดีที่ 27 พฤษภาคม 2564

ณ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก วิทยาเขตบางนา กรุงเทพฯ (ออนไลน์)

08.00-08.50 น. ผู้เข้าร่วมการประชุมเข้าร่วมพิธีเปิด และชมวิดีทัศน์แนะนำวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

08.50-09.00 น. **กล่าวรายงาน** การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการครั้งที่ 11
โดย ศาสตราจารย์ พลเรือตรีหญิง ยุวดี เปรมวิชัย
รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

09.00-09.15 น. **พิธีเปิด** การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการครั้งที่ 11 และพิธีมอบรางวัลบทความวิจัยดีเด่น
โดย ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง
อธิการบดี วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

09.15-10.45 น. **ปาฐกถาพิเศษ** เรื่อง “การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมสังคมสู่การปรับตัวที่ยั่งยืน”
โดย ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์
ประธานสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ)

10.45-12.00 น. การนำเสนอผลงานวิจัยภาคบรรยาย (ช่วงที่ 1)
- ระดับชาติ (National)
  - กลุ่มที่ 1 ศึกษาศาสตร์
  - กลุ่มที่ 2 สังคมศาสตร์
  - กลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์
  - กลุ่มที่ 4 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

12.00- 13.00 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน

13.00-16.30 น. การนำเสนอผลงานวิจัยภาคบรรยาย (ช่วงที่ 2)
- ระดับชาติ (National)
  - กลุ่มที่ 1 ศึกษาศาสตร์
  - กลุ่มที่ 2 สังคมศาสตร์
  - กลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์
  - กลุ่มที่ 4 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ระดับนานาชาติ (International)

สารบัญ

ชื่อบทความ	ผู้เขียน	หน้า
การให้บริการของอาคารผู้โดยสารภายในประเทศ ท่าอากาศยานดอนเมืองภายใต้สถานการณ์โควิด 19	นันทพันธ์ วิเศษแก้ว ชัยพจน์ เมฆสุข	1
พฤติกรรมการซื้อสินค้าแฟชั่นผ่านทางออนไลน์ของประชาชน ในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร	ฌาวีรัชญ์ พรศิยาวรัญญ์ นฤทธิ์ตา สุดสงวน	15
การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองแม่เหียะอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	อรอุมา ปรีชาพานิช พัชรีวรรณ กิจมี สุกัญญา นิมานันท์	25
ปัญหากฎหมายในการจัดทำผังเมืองรวมตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562	นิสิตา สุขสถิตย์	36
ปัญหาและอุปสรรคในการตรวจสอบบัญชีของผู้สอบบัญชีในกรุงเทพมหานคร	วรรณภา อิมะไชย์	48
แนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศภายหลังสถานการณ์โควิด 19	กัญญาพัชร วุฒิยา	58
ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100	ศศิณา สมเดช พรทิพย์ บุญประเสริฐ ธิดารัตน์ ทรัพย์สำเร็จ ชัยรัตน์ พรมนาง	71
ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานทั่วไปของผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษในสหวิทยาเขตวิทยปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ	จตุพล จาตุรนต์ นิวัตต์ น้อยมณี	84
ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ชัยรัตน์ พรมนาง ศศิณา สมเดช วัสสรา หัตถะกิจ ภคมน เจริญสุข	97
คะแนนการกำกับดูแลกิจการและปัจจัยที่มีบทบาทต่อมูลค่าของธุรกิจบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 และ SET 100	ศศิณา สมเดช ชัยรัตน์ พรมนาง ธิดารัตน์ ทรัพย์สำเร็จ	110

ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อผลการดำเนินงาน ของบริษัทในกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย

Relationship between good corporate governance and performance

Of the company in Consumer Products Listed on the Stock Exchange Of Thailand

ชัยรัตน์ พรมนาง1, ศศิณา สมเดช2,วัสสรา หัตถะกิจ3,ภคมน เจริญสุข4

1คณะบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, sasina987@gmail.com

2คณะบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, sasina987@gmail.com

3คณะบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, sasina987@gmail.com

4คณะบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, sasina987@gmail.com

บทคัดย่อ:

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการอิสระ และการควบตำแหน่งของกรรมการบริหาร ที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 36 บริษัท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 ถึงปี พ.ศ. 2562 โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อทดสอบความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ที่สะท้อนถึงมูลค่าของกิจการ (Tobin's Q)

ผลการวิจัยพบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าของกิจการ (Tobin's Q) ในขณะที่คะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่าของกิจการ (Tobin 's Q) อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบ และการควบตำแหน่งกรรมการบริหารกลับพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าของกิจการ (Tobin 's Q) อย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: การกำกับดูแลกิจการที่ดี, ผลการดำเนินงาน, มูลค่าของกิจการ

Abstract

The purpose of this research is 1) To study the relationship between good corporate governance Affect the performance of companies listed on the Stock Exchange of Thailand. Consumer Products

2) to study the relationship of the Board of Directors Audit Committee Independent board And the merger of positions of the Executive Committee Affecting the performance of companies listed on the Stock Exchange of Thailand Consumer Products. The population of this research consisted of 36 companies from 2015 to 2019. Multiple regression analysis was applied. To test relationships with variables reflecting firm book value measured by Tobin's Q ratios.

The research results were found that Independent Board Proportion There was a positive correlation with the corporate value (Tobin's Q), while the corporate governance score was have a relationship the negative effect on the value of the enterprise (Tobin's Q) was significant. The size of the Board of Directors Proportion of the Audit Committee and the merger of the position of executive director found that there was no significant relationship with the business value (Tobin's Q).

***Keywords*:** Good corporate governance, Performance, value of the enterprise

บทนำ

กระบวนการกำกับดูแลกิจการที่สำคัญประการแรก คือ การแต่งตั้งคณะกรรมการบริษัทโดยผู้ถือหุ้นนั้น มีประเด็นสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณาในการแต่งตั้ง คือ โครงสร้างหรือองค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัท ซึ่งจะเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างที่สำคัญ ได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของกรรมการอิสระและไม่อิสระ สัดส่วนของกรรมการ ที่เป็นผู้บริหารและไม่ใช่ผู้บริหาร คุณสมบัติของคณะกรรมการทั้งหมด ควรมีความหลากหลายของความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่เหมาะสม กับลักษณะของธุรกิจ สามารถทำประโยชน์ และสร้างคุณค่าให้กับบริษัท
(ยุทธ วรฉัตรธาร, 2558) และเพื่อเป็นหลักปฏิบัติให้คณะกรรมการบริษัท ซึ่งเป็นผู้นำหรือผู้รับผิดชอบสูงสุดขององค์กร นำไปปรับใช้ในการกำกับดูแล ให้กิจการมีผลประกอบการที่ดีในระยะยาว น่าเชื่อถือสำหรับผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย เพื่อเป็นประโยชน์ในการสร้างคุณค่าให้กิจการอย่างยั่งยืน ตรงตามความมุ่งหวังทั้งภาคธุรกิจ ผู้ลงทุน ผู้มีส่วนได้เสีย ตลอดจนตลาดทุน และสังคมโดยรวม

กระบวนการกำกับดูแลกิจการที่สำคัญประการแรก คือ การแต่งตั้งคณะกรรมการบริษัทโดยผู้ถือหุ้นนั้น มีประเด็นสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณาในการแต่งตั้ง คือ โครงสร้างหรือองค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัท ซึ่งจะเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างที่สำคัญ ได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของกรรมการอิสระและไม่อิสระ สัดส่วนของกรรมการ ที่เป็นผู้บริหารและไม่ใช่ผู้บริหาร คุณสมบัติของคณะกรรมการทั้งหมด ควรมีความหลากหลายของความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่เหมาะสมกับลักษณะของธุรกิจ สามารถทำประโยชน์และสร้างคุณค่าให้กับบริษัท (ยุทธ วรฉัตรธาร, 2558) และเพื่อเป็นหลักปฏิบัติให้คณะกรรมการบริษัท ซึ่งเป็นผู้นำหรือผู้รับผิดชอบสูงสุดขององค์กร นำไปปรับใช้ในการกำกับดูแล ให้กิจการมีผลประกอบการที่ดีในระยะยาว น่าเชื่อถือสำหรับผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย เพื่อเป็นประโยชน์ในการสร้างคุณค่าให้กิจการอย่างยั่งยืน ตรงตามความมุ่งหวังทั้งภาคธุรกิจ ผู้ลงทุน
ผู้มีส่วนได้เสีย ตลอดจนตลาดทุน และสังคมโดยรวม

จากความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกของผู้ถือหุ้น ผู้มีส่วนได้เสีย คณะกรรมการบริษัท และหรือผู้ลงทุนทั่วไป ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัย สนใจศึกษาถึงความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดีโดยคณะกรรมการบริษัทนั้น จะส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพและมูลค่าของกิจการ ที่เพิ่มขึ้นในอนาคตได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการอิสระ และการควบตำแหน่งของกรรมการบริหาร ที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้รับความรู้เกี่ยวกับอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกฎระเบียบ ที่มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลและผลการดำเนินงาน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

3. นักลงทุนใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจลงทุน ทั้งในระยะสั้น และ ระยะยาว

กรอบแนวความคิดของงานวิจัย

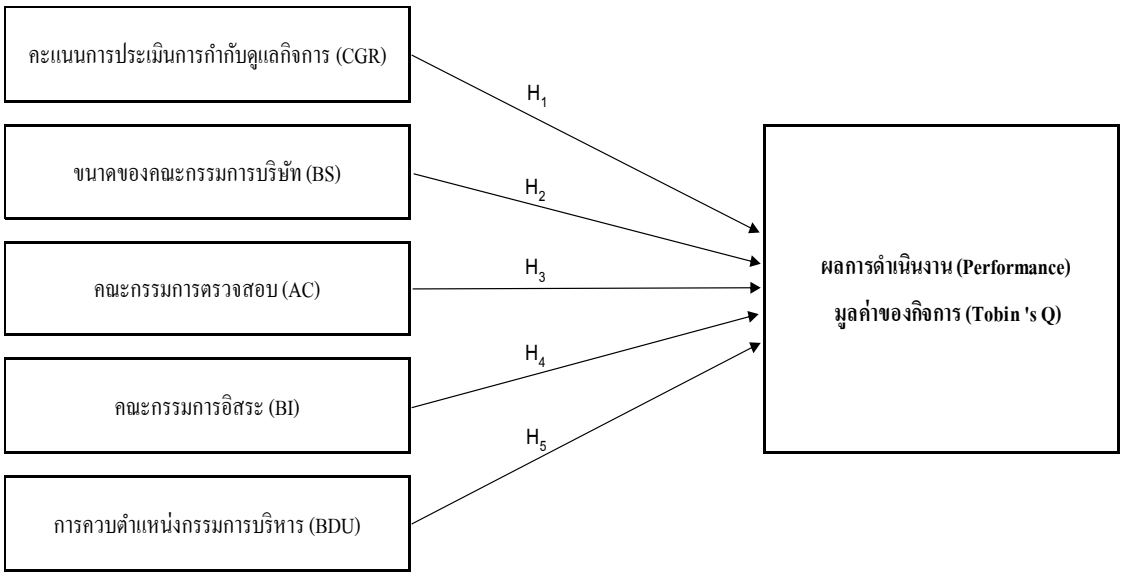

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ โดยมีขอบเขตและวิธีการศึกษาดังนี้

5.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อค้นหาคำตอบว่าการกำกับดูแลกิจการที่ดี ขนาดของคณะกรรมการ คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการอิสระ และการควบตำแหน่งกรรมการบริหาร มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงาน ที่วัดจากมูลค่ากิจการ (Tobin ‘s Q) หรือไม่ โดยมีรูปแบบการศึกษาดังนี้ คือ ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data Analysis) เป็นข้อมูลผลการประกอบการย้อนหลัง 5 ปี จากงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย งวดปี ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558-2562 ที่เผยแพร่โดยตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย เพื่อให้ได้ผลการดำเนินงานเป็นตัวเลขของผลการประกอบการจริง ที่เกิดจากตัวแปร คะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการ ขนาดของคณะกรรมการ คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการอิสระ และการควบตำแหน่งกรรมการบริหาร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2558 ถึง พ.ศ. 2562 กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค และได้เข้าร่วมการประเมินการกำกับดูแลกิจการจาก IOD โดยได้คะแนนอยู่ในระดับ “ดี” ขึ้นไป ซึ่งมี 3 กลุ่ม คือ ดี ดีมาก และดีเลิศ และกลุ่มที่ไม่ได้รับคะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการ ตามช่วงคะแนนที่กำหนดขึ้น

จำนวนบริษัทกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	41 บริษัท
หัก บริษัทที่มีวันสิ้นงวดบัญชีไม่ตรงกับวันที่ 31 ธันวาคม	(3) บริษัท
หัก บริษัทที่มีข้อมูลไม่เพียงพอหรือไม่ครบถ้วน	(2) บริษัท
จำนวนบริษัทที่มีข้อมูลครบถ้วนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้	36 บริษัท

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ครั้งนี้ คือ ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ประกอบด้วย แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี 56-1 รายงานประจำปี บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2558 ถึง พ.ศ. 2562 กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์และสื่อข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในระบบเผยแพร่ข้อมูลของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และฐานข้อมูล SETSMART

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ประกอบด้วย แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี 56-1 รายงานประจำปี บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2558 ถึง พ.ศ. 2562 กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์ และสื่อข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในระบบเผยแพร่ข้อมูลของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และฐานข้อมูล SETSMART จำนวน 41 บริษัท โดยศึกษาระยะเวลา 5 ปี

การจัดทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว จะทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังต่อไปนี้

1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ค่าเฉลี่ยของข้อมูล (Mean) ร้อยละ (Percentage) ค่าสูงสุดของข้อมูล (Maximum) ค่าต่ำสุดของข้อมูล (Minimum) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล (Standard Deviation) ในการอธิบายความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการ และผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis : MRA) โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ และ ผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

3) การทดสอบสมมติฐานตามระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 การทดสอบสมมติฐานตามระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ได้ มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาเฉพาะบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ประกอบไปด้วย 3 หมวดธุรกิจ ได้แก่ ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน ของใช้ส่วนตัวและเวชภัณฑ์ และแฟชั่น ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของบริษัท จำแนกตามข้อมูลที่ทำการศึกษา

ข้อมูลของกลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย		
กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	41	100.00
หัก บริษัทที่มีวันสิ้นงวดบัญชีไม่ตรงกับวันที่ 31 ธันวาคม	3	7.32
หัก บริษัทที่มีข้อมูลไม่เพียงพอหรือไม่ครบถ้วน	2	4.88
คงเหลือ	**36**	**87.80**

จากตารางที่ 1 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค มีจำนวน 41 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 100.00 โดยมีบริษัทที่มีวันสิ้นงวดบัญชีไม่ตรงกับวันที่ 31 ธันวาคม จำนวน 3 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 7.32 และ มีบริษัทที่มีข้อมูลไม่เพียงพอหรือมีข้อมูลไม่ครบถ้วน จำนวน 2 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 4.88 ทำให้การศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งมีบริษัทที่มีข้อมูลครบถ้วน ในช่วง ปี พ.ศ. 2558-2562 คงเหลือเป็นจำนวน 36 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 87.80

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของบริษัท จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของบริษัท

ข้อมูลพื้นฐานของบริษัท	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
หมวดธุรกิจ		
ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน	10	27.78
ของใช้ส่วนตัวและเวชภัณฑ์	8	22.22
แฟชั่น	18	50.00
รวม	**36**	**100.00**

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มประชากรจำนวน 36 บริษัท ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจอยู่ในหมวดธุรกิจแฟชั่น จำนวน 18 บริษัท

คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาเป็นหมวดธุรกิจของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน จำนวน 10 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 27.78 และหมวดธุรกิจของใช้ส่วนตัวและเวชภัณฑ์ จำนวน 8 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 22.22

2. วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

การวิเคราะห์ทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ได้ผลลัพธ์ตามตารางที่ 4.3-4.4 ซึ่งอธิบายได้ ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าสถิติเชิงพรรณนาที่สำคัญ

ตัวแปร (Variables)	**ค่าสูงสุด** (Maximum)	**ค่าต่ำสุด** (Minimum)	**ค่าเฉลี่ย** (Mean)	**ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน** (Std. Deviation)	**ค่าความเบ้** (Skewness)	**ค่าความโด่ง** (Kurtosis)
CGR	5.00	0.00	2.98	1.70597	-0.916	-0.588
BS	17.00	6.00	10.00	2.53026	0.866	0.212
AC	0.50	0.17	0.34	0.07948	-0.058	-0.551
BI	0.62	0.25	0.38	0.06206	1.228	2.567
BDU	0.60	0.11	0.34	0.13044	-0.169	-0.714
Q	16.61	0.10	0.89	2.25142	5.527	30.486

3. วิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษานี้ ใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Corelation) เป็นค่าที่วัดความสัมพันธ์ โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ก่อนการวิเคราะห์ การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งเป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เพื่อแสดงให้เห็นว่า ไม่มีตัวแปรอิสระตัวใดที่มีความสัมพันธ์ร่วมเชิงเส้นตรง (Multicollinearity) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยทั่วไปนิยมใช้สัญลักษณ์ (r) แทนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่ม การบอกระดับหรือขนาดของความสัมพันธ์จะใช้ตัวเลข ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเข้าใกล้ -1 หรือ +1 แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง แต่หากมีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อยหรือไม่มีเลย สำหรับการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยทั่วไปอาจใช้เกณฑ์ดังนี้ (Hinkle D. E. 1998, p.118)

ตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบจำลอง Tobin ‘s Q

	CGR	BS	AC	BI	BDU	Q
CGR	1					
BS	.441**	1				
AC	-.333**	-.834**	1			
BI	0.032	-.214**	.464**	1		
BDU	-.279**	-0.057	0.048	-0.026	1	
Q	-.317**	-.243**	.210**	.163*	.152*	1

** Sig ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 , * Sig ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 6 สรุปอิทธิพลของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษากับมูลค่าของกิจการ (Tobin ‘s Q)

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	t-stat.	Sig.
สมมติฐานที่ 1	คะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	ไม่สนับสนุน , มีนัยสำคัญ	-3.157	0.002
สมมติฐานที่ 2	ขนาดของคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	ไม่สนับสนุน	-1.322	0.188
สมมติฐานที่ 3	สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบ มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	ไม่สนับสนุน	-0.831	0.407
สมมติฐานที่ 4	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	ไม่สนับสนุน , มีนัยสำคัญ	2.247	0.026
สมมติฐานที่ 5	การควบตำแหน่งกรรมการบริหาร มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	ไม่สนับสนุน	1.093	0.276

ภาพที่ 4.1 ตัวแบบอิทธิพลของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษากับมูลค่าของกิจการ (Tobin’s Q)

สรุปผลการศึกษา

สรุปผลการศึกษา สรุปได้ตังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ประกอบด้วย

1.1 จำนวนและค่าร้อยละของบริษัทจำแนกตามข้อมูลที่ทำการศึกษาของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2558 ถึง พ.ศ. 2562 กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค และได้เข้าร่วม

การประเมินการกำกับดูแลกิจการจาก IOD โดยได้คะแนนอยู่ในระดับ “ดี” ขึ้นไป ซึ่งมี 3 กลุ่ม คือ ดี ดีมาก และดีเลิศ และกลุ่มที่ไม่ได้รับคะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการ ตามช่วงคะแนนที่กำหนดขึ้นและใช้จำนวนตราสัญลักษณ์ของคณะกรรมการบรรษัทภิบาลแห่งชาติ แสดงระดับคะแนนในแต่ละกลุ่ม (IOD จะไม่ประกาศรายชื่อบริษัทที่ได้รับการประเมินในช่วงคะแนนที่ต่ำกว่าระดับดี) พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 41 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีบริษัทที่มีวันสิ้นงวดบัญชีไม่ตรงกับวันที่ 31 ธันวาคม จำนวน 3 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 7.32 และมีบริษัทที่มีข้อมูลไม่เพียงพอหรือมีข้อมูลไม่ครบถ้วน จำนวน 2 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 4.88 ทำให้การศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งมีบริษัทที่มีข้อมูลครบถ้วน ในช่วงปี พ.ศ. 2558-2562 คงเหลือเป็นจำนวน 36 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 87.80

2. ผลการวิเคราะห์ทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) สามารถสรุปการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

2.1 คะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการ (CGR) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 คะแนน มีค่าสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน และค่าต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน จากข้อมูลที่ศึกษาแสดงให้เห็นว่าคะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการมีความแตกต่างกันมาก

2.2 ขนาดของคณะกรรมการ (BS) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10 คน โดยมีจำนวนคณะกรรมการในกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคนี้มากสุดเท่ากับ 17 คน และน้อยสุดเท่ากับ 6 คน จากข้อมูลที่ศึกษาแสดงให้เห็นว่าขนาดของคณะกรรมการมีความแตกต่างกันมาก

2.3 สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบ (AC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.34 มีค่าสูงสุดเท่ากับ 0.50 และค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.17 จากข้อมูลที่ศึกษาแสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบมีความแตกต่างกันไม่มากนัก

2.4 สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BI) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.38 มีค่าสูงสุดเท่ากับ 0.62 และค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.25 จากข้อมูลที่ศึกษาแสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีความแตกต่างกันไม่มากนัก

2.5 การควบตำแหน่งกรรมการบริหาร (BDU) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.34 มีค่าสูงสุดเท่ากับ 0.60 และค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.11 จากข้อมูลที่ศึกษาแสดงให้เห็นว่าการควบตำแหน่งกรรมการบริหารมีความแตกต่างกันมากนัก

2.6 มูลค่าของกิจการ (Q) วัดค่าโดยใช้ทฤษฎีของ Tobin ‘s Q ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.89 มีค่าสูงสุดเท่ากับ 16.61 และค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.10 จากข้อมูลที่ศึกษาแสดง ให้เห็นว่ามูลค่าของกิจการ (Q) วัดค่าโดยใช้ทฤษฎีของ Tobin ‘s Q มีความแตกต่างกันมาก

3. ผลวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient)สามารถสรุปการศึกษาได้ ดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ของมูลค่ากิจการ Tobin ‘s Q ต่อตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปร ประกอบไปด้วย คะแนนการประเมิน

การกำกับดูแลกิจการ (CGR) ขนาดของคณะกรรมการ (BS) สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบ (AC) สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BI) และ การควบตำแหน่งกรรมการบริหาร (BDU) สามารถสรุปความสัมพันธ์ได้ดังนี้

3.1 คะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการ (CGR) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม กับมูลค่าของกิจการ (Q) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 หากบริษัทได้รับคะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการในระดับต่ำ หรือได้คะแนนการประเมินน้อย ก็จะส่งผลให้ผลการดำเนินงานของกิจการที่วัดค่าด้วย Tobin's Q มีมูลค่าสูงขึ้น ในทางตรงกันข้าม หากบริษัทได้รับคะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการในระดับสูง (ดีเลิศ) หรือได้คะแนน การประเมินมากจะส่งผลให้ผลการดำเนินงานที่วัดค่าด้วย Tobin's Q มีมูลค่าลดลง

3.2 ขนาดของคณะกรรมการ (BS) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม กับมูลค่าของกิจการ (Q) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 หากขนาดของคณะกรรมการมีจำนวนน้อย ก็จะส่งผลให้ผลการดำเนินงานของกิจการที่วัดค่าด้วย Tobin's Q มีมูลค่าสูงขึ้น ในทางตรงกันข้าม หากขนาดของคณะกรรมการมีจำนวนมาก ก็จะส่งผลให้ผลการดำเนินงานของกิจการที่วัดค่า ด้วย Tobin's Q มีมูลค่าลดลง

3.3 สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบ (AC) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กับมูลค่าของกิจการ (Q) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 หากมีสัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบในจำนวนที่น้อย จะส่งผลให้ผลการดำเนินงานของกิจการที่วัดด้วยค่า Tobin's Q มีมูลค่าน้อยลง ไปด้วย ในทางตรงข้าม หากมีสัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบในจำนวนที่มาก ก็จะส่งผลให้ผลการดำเนินงานของกิจการที่วัดด้วยค่า Tobin's Q มีมูลค่ามากขึ้นตามไปด้วยเช่นกัน

3.4 สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กับมูลค่าของกิจการ (Q) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หากมีสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระในจำนวนที่น้อย จะส่งผลให้ผลการดำเนินงานของกิจการที่วัดด้วยค่า Tobin's Q มีมูลค่าน้อยลงไปด้วย ในทางตรงข้าม หากมีสัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบในปริมาณที่มาก ก็จะส่งผลให้ผล การดำเนินงานของกิจการที่วัดด้วยค่า Tobin's Q มีมูลค่ามากขึ้นตามไปด้วยเช่นกัน

3.5 การควบตำแหน่งกรรมการบริหาร (BDU) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กับมูลค่าของกิจการ (Q) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หากมีการควบตำแหน่งกรรมการบริหาร ในจำนวนที่น้อย จะส่งผลให้ผลการดำเนินงานของกิจการที่วัดด้วยค่า Tobin's Q มีมูลค่าน้อยลงไปด้วย ในทางตรงข้าม หากมีการควบตำแหน่งกรรมการบริหารในปริมาณที่มาก ก็จะส่งผลให้ผลการดำเนินงานของกิจการที่วัดด้วยค่า Tobin's Q มีมูลค่ามากขึ้นตามไปด้วยเช่นกัน

4. การวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาตามสมมติฐาน

4.1 คะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

4.2 ขนาดของคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

4.3 สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบ มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

4.4 สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

4.5 การควบตำแหน่งกรรมการบริหาร มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับผลการดำเนินงานของกิจการ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 คะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค จากการศึกษาพบว่า คะแนนการประเมินการกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่าของกิจการ (Tobin’s Q) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งยืนยันได้ว่า คะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการ อาจจะไม่ได้ช่วยให้กิจการมีมูลค่าของกิจการเพิ่มขึ้นได้ ด้วยทฤษฎี Tobin’s Q เนื่องมาจาก บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ยังมีกิจการที่ยังไม่เคยได้รับคะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการจากสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD) แต่ก็ไม่ได้ทำให้ผลการดำเนินงานที่วัดด้วยมูลค่าของกิจการ Tobin’s Q ลดลงหรือเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Buallay, Hamdan et al. (2017) ได้ศึกษาความสัมพันธ์การกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ซาอุดีอาระเบีย ผลการศึกษาพบว่า คะแนนการกำกับดูแลกิจการ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับ ผลการดำเนินงานที่วัดค่าโดย Tobin’s Q อย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานที่ 2 ขนาดของคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคจากการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่มีอิทธิพลหรือไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าของกิจการ (Tobin’s Q) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ ไม่ว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค จะมีจำนวนคณะกรรมการบริษัทเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ไม่ส่งผลกระทบ ต่อมูลค่าของกิจการ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากขนาดของคณะกรรรมการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค มีขนาดไม่แตกต่างกันมากนัก นอกจากนี้ มูลค่าของกิจการอาจขึ้นอยู่กับคุณภาพของคณะกรรมการมากกว่าปริมาณของคณะกรรมการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Balagobei, Saseela (2018) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของ การกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัท : หลักฐานเชิงประจักษ์กลุ่มตลาดเกิดใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงลบกับ
มูลค่าของกิจการอย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานที่ 3 สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบ มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค จากการศึกษาพบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบไม่มีอิทธิพลหรือไม่มีความสัมพันธ์ กับมูลค่าของกิจการ (Tobin's Q) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจากสัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นไปตามข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ในการตรวจสอบ สอบทาน ความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของรายงานทางการเงิน ระบบการควบคุมภายในและการตรวจสอบภายในทั้งนี้ จึงไม่อาจส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของมูลค่าของกิจการที่วัดค่าด้วย Tobin's Q แต่อย่างใด สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรัญญา มโนสุนทร (2558) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและคุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบต่อผลการดำเนินงานของบริษัท กรณีศึกษา : บริษัทไอพีโอในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบ นั้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทไม่ว่าจะวัดโดย ROA หรือ Tobin's Q

สมมติฐานที่ 4 สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค จากการศึกษาพบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าของกิจการ (Tobin's Q) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจากสัดส่วนกรรมการอิสระของบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นไปตามข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้สามารถถ่วงดุลอำนาจ การบริหารงาน ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระที่มีจำนวนมากขึ้น จะสามารถส่งผลให้ผลการดำเนินงานของกิจการที่วัดค่าด้วยมูลค่าของกิจการ Tobin's Q มีมูลค่าเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรพงศ์ แก้วคำ (2557) ได้ศึกษาถึงขนาดและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทที่มีความสัมพันธ์ต่อมูลค่าของกิจการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า สัดส่วนของกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อมูลค่าของกิจการ อย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานที่ 5 การควบตำแหน่งกรรมการบริหาร มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงาน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค จากการศึกษาพบว่า การควบตำแหน่งกรรมการบริหาร ไม่มีอิทธิพลหรือไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าของกิจการ (Tobin's Q) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ ถึงแม้ว่ากรรมการบริษัท จะเป็นบุคคลเดียวกันกับกรรมการบริหาร ของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ก็ไม่ได้ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของกิจการที่วัดค่าด้วยมูลค่าของกิจการ Tobin's Q เนื่องจากการตัดสินใจดำเนินงานที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่กิจการ จะเป็นการตัดสินใจร่วมกันของคณะกรรมการบริษัท รวมทั้งต้องผ่านการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบ และฝ่ายอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้ขึ้นอยู่กับกรรมการบริหารเพียงคนเดียว สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิมล อินทแสง (2558) ได้ทำการศึกษาการกำกับดูแลกิจการและการสร้างมูลค่าของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 ที่มิใช่สถาบันการเงิน โดยใช้อัตราส่วน Tobin's Q ชี้วัดมูลค่าของบริษัท การศึกษาพบว่า จำนวนกรรมการบริษัทและการควบตำแหน่งกรรมการบริหารมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อมูลค่าของบริษัท อย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาในครั้งนี้ใช้ตัวแปรที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการเพียง 5 ตัวแปร และเป็นการศึกษาการกำกับดูแลกิจการในด้านคะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการ และคณะกรรมการเพียงเท่านั้น ซึ่งอาจไม่เพียงพอต่อการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน ดังนั้น เพื่อให้ผลการศึกษาเกิดความชัดเจนและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น จึงควรศึกษาถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลกิจการในด้านอื่นๆ ประกอบด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งต่อไป ควรทำการวิเคราะห์แยกข้อมูลออกเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ เพื่อให้นักลงทุน บริษัท หรือผู้สนใจนำไปเปรียบเทียบข้อมูลในกลุ่มอุตสาหกรรมประกอบการตัดสินใจ

เอกสารอ้างอิง

[1] ทิพย์ธัญญา หริณานนท์, “อิทธิพลของการกำกับดุแลกิจการที่มีต่อการจัดการกำไร และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์:กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100,” 2560.

[2] พิมพ์ชนา ภิรมรักษ์, “ผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์และมูลค่าของธุรกิจ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย,” วิจัยบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี, มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2560.

[3] ภัทรพงศ์ เจริญกิจจารุกร, “ผลคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนกลุ่มดัชนี,” 2559.

[4] ยุทธ วรฉัตรธาร. (2560). *ขนาดคณะกรรมการ* [Online]. แหล่งที่มา: https://www.set.or.th/

[5] วิจิตรา จำลองราษฎร์, “ความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการ ความเสี่ยงในการล้มละลาย และผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย,” *วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, ปีที่ 12, ฉบับที่ 1, หน้า 60-81, 2561.

[6] Buallay, A., Hamdan, A., & Zureigat, Q. “Corporate governance and firm performance: evidence from Saudi Arabia. Australasian Accounting,” *Business and Finance Journal*, Vol. 11, No. 1, pp. 78-98, 2017.

[7] Balagobei, S., “Corporate gavernance and firm performance: Empirical evidence from emerging market,” *Asian Economic and Financial Review*, Vol. 8, No. 12, pp. 1415-1421, 2018.

ACTIS&NCOBA-2021-1

Bangkok Suvarnabhumi University

Conference Proceedings

การจัดการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประยุกต์ และระบบสารสนเทศครั้งที่ 17 และการประชุมวิชาการระดับชาติด้านบริหารธุรกิจ

ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

วันศุกร์ที่ 5 มีนาคม 2564

สาส์นจากอธิการบดี

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

ดร.วิศิษฐ์ แสงหิรัญ

ในนามอธิการบดี มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ ข้าพเจ้าขอต้อนรับทุกท่านที่มาร่วมงานนำเสนอการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศประยุกต์ (The National Conference and International Conference on Applied Computer Technology and Information System) และการประชุมระดับชาติด้านการบริหารธุรกิจ (National Conference on Business Administration) ครั้งที่ 17 ในรูปแบบแนวใหม่เพื่อทันต่อสถานการณ์ ณ ขณะนี้

กระผมรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้รับโอกาสในการเป็นเจ้าภาพจัดกิจกรรมการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศประยุกต์ (The National Conference and International Conference on Applied Computer Technology and Information System) และการประชุมระดับชาติด้านการบริหารธุรกิจ (National Conference on Business Administration) ครั้งที่ 17 ซึ่งเป็นเวทีที่ให้ผู้นำเสนอผลงานวิจัย ได้นำเสนอผลงานการวิจัยที่มีคุณภาพสู่สาธารณชน และ เป็นการเปิดโอกาสให้มีการเสวนา แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับผลการวิจัย ระหว่าง คณาจารย์ นักศึกษาและนักวิชาการ ซึ่งในปัจจุบันได้มีการลงนามความร่วมมือของผู้บริหารรวม 12 มหาวิทยาลัย ได้แก่ (1) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (2) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ (3) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก (5) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (6)มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม (7) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (8) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (9)มหาวิทยาลัยทักษิณ (10) มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ (11) มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ และ (12) วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

กระผมหวังว่าทุกท่านที่เข้าร่วมนำเสนอผลงานวิจัยในวันนี้จะได้รับความรู้ การแลกเปลี่ยนทางด้านงานวิจัยเพื่อนำไปพัฒนาหรือต่อยอดสู่องค์กรของท่านและประเทศชาติต่อไป

สาส์นจากรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา

ในนามรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ ข้าพเจ้ารู้สึกมีความยินดีที่ได้รับโอกาสในการเป็นเจ้าภาพจัดกิจกรรมการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศประยุกต์ (The National Conference and International Conference on Applied Computer Technology and Information System) และการประชุมระดับชาติด้านการบริหารธุรกิจ (National Conference on Business Administration) ครั้งที่ 17 ซึ่งเป็นเวทีที่ให้ผู้นำเสนอผลงานวิจัย ได้นำเสนอผลงานการวิจัยที่มีคุณภาพสู่สาธารณชน และ เป็นการเปิดโอกาสให้มีการเสวนา แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับผลการวิจัย ระหว่าง คณาจารย์ นักศึกษาและนักวิชาการ ซึ่งในปัจจุบันได้มีการลงนามความร่วมมือของผู้บริหารรวม 12 มหาวิทยาลัย ได้แก่ (1) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (2) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ (3) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก (5) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (6)มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม (7) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (8) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (9)มหาวิทยาลัยทักษิณ (10) มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ (11) มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ และ (12) วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

ดิฉันหวังว่าการจัดประชุมวิชาการในครั้งนี้จะเป็นการเปิดโอกาศให้กับนักวิจัยของมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้แลกเปลี่ยนความรู้ สร้างเครือข่ายงานวิจัย และสามารถนำความรู้ที่ได้จากงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กร และ ประเทศชาติต่อไป

รายชื่อคณะกรรมการพิจารณาบทความ

(Peer Review)

1.	ดร.อัศวิน เสนีชัย	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
2.	ผศ.ดร.ภาคภูมิ มุกดาสนิท	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
3.	ผศ.ดร.ลวัณกร มุกดาสนิท	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
4.	ผศ.ดร.สุริยะ พุ่มเฉลิม	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
5.	รศ.ดร.นภาพร นิลาภรณ์กุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
6.	รศ.วสันต์ กันอ่ำ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
7.	อาจารย์ณัฐพงศ์ เหลืองนฤดม	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
8.	อาจารย์บุญชม สุดจิตต์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
9.	อาจารย์สุรพร อ่อนพุทธา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

****

กำหนดการ

(ONLINE ผ่านระบบ ZOOM)

เรื่อง “วิถีใหม่แห่งการเรียนการสอน”

The New Normal In Education

การจัดการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประยุกต์และระบบสารสนเทศครั้งที่ 17

(The 17th International and National conferences in Applied Computer Technology and Information Systems:ACTIS) และการประชุมวิชาการระดับชาติด้านบริหารธุรกิจ (NCOBA-2021-1)

The 2021 National Conference on Business Administration

ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

วันศุกร์ที่ 5 มีนาคม 2564

08.30-08.50 น.	ผู้เข้าร่วมการประชุมเข้าร่วมพิธีเปิด
08.50-09.00 น.	ชมวิดีทัศน์ แนะนำ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
09.00-09.15 น.	**พิธีเปิด** การประชุมวิชาการ โดย ดร.วิศิษฐ์ แสงหิรัญ อธิการบดี มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
09.30-10.30 น.	**ปาฐกถาพิเศษ** เรื่อง วิถีใหม่แห่งการเรียนการสอน The New Normal In Education **โดย** ศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข
10.45-12.00 น.	**การนำเสนอผลงานวิจัยภาคบรรยาย (ช่วงที่ 1)** - ระดับชาติ (National) กลุ่มที่ 1 ด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประยุกต์และระบบสารสนเทศ กลุ่มที่ 2 ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ - ระดับนานาชาติ (International)
12.00- 13.00 น.	**พักรับประทานอาหารกลางวัน**
13.00-17.00 น.	**การนำเสนอผลงานวิจัยภาคบรรยาย (ช่วงที่ 2)** - ระดับชาติ (National) กลุ่มที่ 1 ด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประยุกต์และระบบสารสนเทศ กลุ่มที่ 2 ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ - ระดับนานาชาติ (International)

การเข้าร่วมพิธีเปิดและฟังปาฐกถาพิเศษ ผ่านระบบออนไลน์ (โปรแกรม ZOOM)

Meeting ID : 2304283042

Password : 116182

ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการพิจารณาเข้าร่วมนำเสนอผลงาน

การจัดการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประยุกต์และระบบสารสนเทศครั้งที่ 17

(The 17th International and National conferences in Applied Computer Technology and Information System: ACTIS)

และการประชุมวิชาการระดับชาติด้านบริหารธุรกิจ (NCOBA-2021-1)

วันที่ 5 มีนาคม 2564 ผ่านระบบ Zoom

MEETING ID : 5357315302 , PASSWORD : zSc0RH

NCOBA-1 มนุษศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผศ.ดร. อรณิชชา ทศตา

อ. ผกากรอง ชุติกุลวรนันท์

ลำดับ	รหัสบทความ	ชื่อผลงาน	ชื่อผู้วิจัย	เวลานำเสนอ
1	NCOBA-35	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าออนไลน์ของผู้บริโภคกลุ่มวัยรุ่นในเขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร	จตุพร ศรีผึ้ง ผศ. ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา ดร.ทรงศักดิ์ วิจัยธรรมฤทธิ์	10.45-11.00
2	NCOBA-36	ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการคาร์แคร์ในตำบลแพรกษา จังหวัด สมุทรปราการ	วรัญญา ควรประเสริฐ ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา ผศ.ดร.ศศิธร ง้วนพันธ์	11.05-11.20
3	NCOBA-37	ความพึงใจของผู้บริโภคร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในพื้นที่ชุมชนวัดคลอง เตยใน 1 เขตคลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร	วชิรญาณ์ อ่อนฉวี ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา ดร.วิภา วงศ์พูลสิน	11.25-11.40
4	NCOBA- 38	การศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อความคาดหวังของเภสัชกรร้านขายยา จังหวัดกรุงเทพมหานคร	อินทิรา บาตสุวรรณ ดร.เฉลิมชัยผู้พัฒน์	11.45-12.00
5	NCOBA-39	แรงจูงใจที่มีผลต่อทัศนคติในการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายผลิตบริษัทผลิตสปริงในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ	พุชนาถ จารุภูมิ ผศ.วัลลภ นิมมานนท์	13.00-13.15
6	NCOBA-40	แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกเรียน สายอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเอกชน อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ	ณัฐวุฒิ จิตแหลม ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	13.20-13.35
7	NCOBA-41	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของผู้บริโภคในการใช้บริการ ฟู้ด เดลิเวอรี่ บนแอปพลิเคชั่น เขตคลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร	จิระปะภา รักสงบ ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	13.40-14.55

8	NCOBA-43	ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามหลักจริยธรรมในมุมมองประชาชนของข้าราชการตำรวจตระเวนชายแดน ในเขตอำเภอ สังขละบุรี จังหวัดกาญจบุรี	นภัสนันท์ กิตติญาจีราวัชร์ ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	15.00-15.15
9	NCOBA-44	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของกลุ่มคนรักสุขภาพ เขตประเวศจังหวัดกรุงเทพมหานคร	ชนากานต์ ธงศรี ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	15.20-15.35
10	NCOBA-45	ศึกษาการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของพนักงานอุตสาหกรรม ในเขตนิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา	พรทิพย์ อุดมศักดิ์ ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	15.40-15.55

ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการพิจารณาเข้าร่วมนำเสนอผลงาน

การจัดการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประยุกต์และระบบสารสนเทศครั้งที่ 17

(The 17th International and National conferences in Applied Computer Technology and Information System: ACTIS)

และการประชุมวิชาการระดับชาติด้านบริหารธุรกิจ (NCOBA-2021-1)

วันที่ 5 มีนาคม 2564 ผ่านระบบ Zoom

MEETING ID : 78798500108 , PASSWORD : zSc0Ry				
NCOBA-2 มนุษศาสตร์และสังคมศาสตร์ ดร. อาภากร เปรี้ยวนิ่ม				
อ.ปณิตานันท์ ปานพลอย				
ลำดับ	รหัสบทความ	ชื่อผลงาน	ชื่อผู้วิจัย	เวลานำเสนอ
1	NCOBA-56	ความพึงพอใจของตัวแทนผู้ส่งออก ในหน่วยงานตรวจสินค้าอันตราย ของสายการบิน ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ	จิตราภรณ์ อึ้งปกรณ์แก้ว ดร.เฉลิมชัย ผู้พัฒน์	10.45-11.00
2	NCOBA-57	ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการธนาคารเฉพาะกิจเขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร	เอมอร เทพเมืองนาม ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	11.05-11.20
3	NCOBA-58	ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานของบริษัทจำหน่ายสินค้าบริโภคและอุปโภค ในเขตพัฒนาการ จังหวัดกรุงเทพมหานคร	แพรวพรรณ อึ้งปกรณ์แก้ว ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	11.25-11.40
4	NCOBA-59	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อสินค้า ผ่านแอพพลิเคชั่นออนไลน์ เขตคลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร	สุธิดา เกตุคล้าย ผศ.วัลลภ นิมมานนท์	11.45-12.00
5	NCOBA-60	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของผู้บริโภคในการใช้บริการร้านสะดวกซื้อ เขตคลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร	ณัฐกานต์ สุรานาวงศ์ ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	13.00-13.15
6	NCOBA-61	แรงจูงใจที่มีผลต่อการคงอยู่ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาล เอกชน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต	พิไลลักษณ์ ซูสิริไพศาล ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	13.20-13.35
7	NCOBA-62	แรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทธุรกิจค้าปลีก (Hypermarket) อำเภอเมือง จังหวัดระยอง	ธนา การะมัด ดร.ศศิธร ง้วนพันธ์	13.40-14.55
8	NCOBA-63	ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทผลิตชิ้นส่วนเครื่องปรับอากาศและชิ้นส่วนยานยนต์ของฝ่ายผลิตในเขตอุตสาหกรรมเมืองใหม่บางพลี	ดวงสุรีย์ เดชพันนา ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	15.00-15.15

9	NCOBA-64	สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรในหน่วยงานส่วนกลางของสำนักงานศาลยุติธรรม จังหวัดกรุงเทพมหานคร	สินีย์ จินตกะเวศ ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	15.20-15.35
10	NCOBA-82	ศึกษาความสัมพันธ์ต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคอาหารจานด่วน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	อุบลวรรณ ยานุ ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	15.40-15.55

ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการพิจารณาเข้าร่วมนำเสนอผลงาน

การจัดการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประยุกต์และระบบสารสนเทศครั้งที่ 17

(The 17th International and National conferences in Applied Computer Technology and Information System: ACTIS)

และการประชุมวิชาการระดับชาติด้านบริหารธุรกิจ (NCOBA-2021-1)

วันที่ 5 มีนาคม 2564 ผ่านระบบ Zoom

MEETING ID : 2701476723 , PASSWORD : V31VD0 ห้อง 201-1				
NCOBA-3 มนุษศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผศ.ดร. มณีรัตน์ ภารนันท์				
ดร.ชนิตา เอี่ยมสะอาด				
ลำดับ	รหัสบทความ	ชื่อผลงาน	ชื่อผู้วิจัย	เวลานำเสนอ
1	NCOBA-3	ความรู้ความเข้าใจและปัจจัยต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบล ลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี	เฉลิมพล นุชอุดม สุวัจ รชตวัฒนกุล	10.45-11.00
2	NCOBA-4	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี	เฉลิมพล นุชอุดม สุวัจ รชตวัฒนกุล	11.05-11.20
3	NCOBA-5	กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการโมบายแบงก์กิ้งของประชากร ในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร	ปณียา อินทกาศ สุนทรี ตรีพาทย์	11.25-11.40
4	NCOBA-6	การจัดการ การจัดเก็บสำหรับการเบิกจ่าย กรณีศึกษา บริษัทผลิตอาหารสำเร็จรูปแห่งหนึ่ง ในเขตฉะเชิงเทรา	นราวดี สมชาติ ณปภัช เพชระบูรณิน ดร.ฉันทลักษณ์ ฮีสวัสดิ์ ดร.ชุมพล สายเชื้อ	11.45-12.00
5	NCOBA-8	การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการคลังสินค้า กรณีศึกษา บริษัท เอกชน จำกัด	นราวดี สมชาติ ดร.ฉันทลักษณ ฮีสวัสดิ์ พิสุทธิ์ ตั้งเด่นชัย ดร.วรางคณา ตันสกุล	13.00-13.15
6	NCOBA-9	การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการรถไฟสายธนบุรี (กรุงเทพฯ) - น้ำตก (กาญจนบุรี)	จรูญวิทย์ โตสัจจะวงษ์	13.20-13.35
7	NCOBA-10	การศึกษาคุณภาพการให้บริการของบริษัทขนส่งเอกชนแห่งหนึ่งใน เขตปลอดอากรสุวรรณภูมิ	นราวดี สมชาติ ณปภัช เพชระบูรณิน พิสุทธิ ตั้งเด่นชัย	13.40-14.55
8	NCOBA-11	ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในเขตลาดกระบัง	เฉลิมพล นุชอุดม ปณิชา วีรศิลปะ สุวัจ รชตวัฒนกุล	15.00-15.15

ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการพิจารณาเข้าร่วมนำเสนอผลงาน

การจัดการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประยุกต์และระบบสารสนเทศครั้งที่ 17

(The 17th International and National conferences in Applied Computer Technology and Information System: ACTIS)

และการประชุมวิชาการระดับชาติด้านบริหารธุรกิจ (NCOBA-2021-1)

วันที่ 5 มีนาคม 2564 ผ่านระบบ Zoom

MEETING ID : 5639109071 , PASSWORD : x1wudL ห้อง 202-1				
NCOBA-5 มนุษศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผศ.ดร. ณัทณรงค์ จตุรัส				
ดร.วฤดดา พิพัฒนากุล				
ลำดับ	รหัสบทความ	ชื่อผลงาน	ชื่อผู้วิจัย	เวลานำเสนอ
1	NCOBA-21	ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อสินค้ากระเป๋าแฟชั่น Brand Name ในเขตกรุงเทพมหานคร	นราวดี สมชาติ กนกวรรณ บูรณะกิติ ดร.ฉันทลักษณ์ ฮีสวัสดิ์	10.45-11.00
2	NCOBA-22	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ในสาขาการจัดการโลจิสติกส์ กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง	นราวดี สมชาติ พีร์ภูมิ รุ่งเรื่อง พิศุทธิ์ ตั้งเด่นชัย	11.05-11.20
3	NCOBA-23	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการร้านอาหาร สไตล์เกาหลี ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	ปณียา อินทกาศ	11.25-11.40
4	NCOBA-24	ทัศนคติของชุมชนต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระหว่างชุมชนหัวตะเข้และชุมชนหนองจอก	สุปัด ทองอินทร์ สนใจ รชตวัฒนกุล	11.45-12.00
5	NCOBA-27	โครงสร้างทางการเงินของบริษัทกับค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	วฤดดา พิพัฒนกุล ดารารัตน สุริวงค์ ประทุม วงษ์วีระกุล จำนรรจ์ หลงกระจ่าง	13.00-13.15
6	NCOBA-28	คุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผลบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	กัญญาวีร์ วงค์เสือ ดร.วฤดดา พิพัฒนกุล มาลี เต็มไป	13.20-13.35
7	NCOBA-29	การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง	รัชนีภรณ์ คล่องแคล่ว ธีรยุทธ แสงซื่อ	13.40-14.55
8	NCOBA-30	แรงจูงใจที่ก่อให้เกิดความเครียดในการปฏิบัติงานของพนักงาน กรณีศึกษาบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง	รัชนีภรณ์ คล่องแคล่ว สมศักดิ์ สุริยันอโณทัย	15.00-15.15

ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการพิจารณาเข้าร่วมนำเสนอผลงาน

การจัดการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประยุกต์และระบบสารสนเทศครั้งที่ 17

(The 17th International and National conferences in Applied Computer Technology and Information System: ACTIS)

และการประชุมวิชาการระดับชาติด้านบริหารธุรกิจ (NCOBA-2021-1)

วันที่ 5 มีนาคม 2564 ผ่านระบบ Zoom

MEETING ID : 2074303785 , PASSWORD : e0v6VS ห้อง 203				
NCOBA-6 มนุษศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผศ.ดร. รุ่งทิวา เสาร์สิงห์				
ดร.อัศวิน เสนีชัย				
ลำดับ	รหัสบทความ	ชื่อผลงาน	ชื่อผู้วิจัย	เวลานำเสนอ
1	NCOBA-31	แรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในองค์กร กรณีศึกษาบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง	รัชนีภรณ์ คล่องแคล่ว วสุ ธรรมจินดา	10.45-11.00
2	NCOBA-32	องค์ประกอบของนักบัญชียุคไทยแลนด์ 4.0	พัทธ์ธีรา จิรอุดมสาโรจน์ สโรชา ศรีบุญ นิรัญชา ลิ่วเฉลิมวงศ์ วันเพ็ญ วศินารมณ์	11.05-11.20
3	NCOBA-33	แนวทางการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนริมคลองมอญ เขตลาดกระบังให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ภณสิทธ์ อ้นยะ ณัฐมล หวังเป็น	11.25-11.40
4	NCOBA-34	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยวชาวไทยในตลาดหลวงแพ่ง เขตลาดกระบัง	ภณสิทธ์ อ้นยะ	11.45-12.00
5	NCOBA-69	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดกับการตัดสินใจเลือกธุรกิจบริการท่องเที่ยวรูปแบบบริการฟู้ดทัวร์ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	รณกร สุริยมงคล กิ่งแก้ว เอี่ยมแฉล้ม รุ่งทิวา เสาร์สิงห์ หทัยกร พันธุ์งาม พิลาพรรณ โพธิ์นรินทร์	13.00-13.15
6	NCOBA-70	ปัจจัยแรงจูงใจกับประสิทธิภาพการทำวิจัยเชิงยุทธศาสตร์ของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	เกตุวดี อุเทน กิ่งแก้ว เอี่ยมแฉล้ม รุ่งทิวา เสาร์สิงห์ หทัยกร พันธุ์งาม พิลาพรรณ โพธิ์นรินทร์	13.20-13.35
7	NCOBA-72	คุณลักษณะของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่สถานประกอบการต้องการ	ปิยาภา พรหมทอง สุภาวิณี อินทรมา	13.40-14.55

8	NCOBA-73	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสมาร์ทโฟนของนักศึกษา กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง	ปณิตนันท์ ปานพลอย ศริญญา บวรรัตนวงศ์ ภคภัสสร์ แสงหิรัญ	15.00-15.15
9	NCOBA-82	คุณภาพในการให้บริการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินเอ็มอาร์ที	วิทวัส ศรีพงษ์ยิ่ง สุจิตรา ลัชชานันท์ อภิญญา บุญสิทธิ์ ดร.อัศวิน เสนีชัย	15.20-15.35
10	NCOBA-83	การจัดการคลังสินค้าของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในเขตสมุทรปราการ	หฤดี เจียมวงษ์ พิมปภัทร์ สิทธิสาร อุทุมพร ชูจันทร์ ดร.อัศวิน เสนีชัย	15.40-15.55
11	NCOBA-84	การเปรียบเทียบตัวแบบการพยากรณ์ปริมาณตู้ขนส่งสินค้าไฟเบอร์กลาส ประเภท CBL ของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร	นริศรา สุริยะ ณัฐวดี ยิ้มละมัย ชัชนันท์ บัวลอย ดร.อัศวิน เสนีชัย	16.00-16.15

ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการพิจารณาเข้าร่วมนำเสนอผลงาน

การจัดการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประยุกต์และระบบสารสนเทศครั้งที่ 17

(The 17th International and National conferences in Applied Computer Technology and Information System: ACTIS)

และการประชุมวิชาการระดับชาติด้านบริหารธุรกิจ (NCOBA-2021-1)

วันที่ 5 มีนาคม 2564 ผ่านระบบ Zoom

MEETING ID : 6142453605 , PASSWORD : 123456 ห้อง 204				
ACTIS-1 เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประยุกต์และระบบสารสนเทศ ผศ.ดร. สุริยะ พุ่มเฉลิม				
อ.ชุติมา เกตุษา				
ลำดับ	รหัสบทความ	ชื่อผลงาน	ชื่อผู้วิจัย	เวลานำเสนอ
1	ACTIS-1	โปรแกรมประยุกต์แอนดรอยด์ เรื่อง สถานที่สำคัญของโลกด้วยเทคโนโลยีเสมือนจริง	ภาสกร ปาละกูล	10.45-11.00
2	ACTIS-2	ระบบ IoT เพื่อตรวจสอบการเข้าเรียนและการเข้าสอบโดยใช้GPS และการจดจำใบหน้า	พีรพัฒน์ สีดา ธนาธร หมัดมอญ วิภา ธนานันท์	11.05-11.20
3	ACTIS-7	การพัฒนาแบบจำลองระบบตรวจจับก๊าซคาร์บอนภายในรถยนต์	ชุติมา เกตุษา ไพรัช นาคนาวา	11.25-11.40
4	ACTIS-12	ผลของการใช้อีเลิร์นนิงวิชาทฤษฎีและจริยธรรมทางการเมืองกับนักศึกษา ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3	เฉลิมพล นุชอุดม ผกากรอง ชุติกุลวรนันท์	11.45-12.00
5	ACTIS-25	ระบบจัดการการลงทะเบียนสอบเทียบโอนรายวิชาสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ	อนันต์พล ชื่นชม เทพพิทักษ์ อิ่มอาเทศ ชุติมา เกตุษา	13.00-13.15
6	ACTIS-26	การพัฒนาระบบอัตโนมัติเพื่อการกระจายสินค้า	พรพงศ ศิริสุขเจิริญพร นิตินัย โมทนา พิชิตชัย วงหัส	13.20-13.35
7	ACTIS-42	การพัฒนาแอปพลิเคชันด้วยเทคโนโลยีความเป็นจริงเสริมเพื่อประชาสัมพันธ์สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	สุขสวัสดิ์ แซ่ลิ่ม ศิริชัย พรหมหอม เอกพันธ์ เหล่าสิม	13.40-14.55
8	ACTIS-28	ระบบบริหารจัดการการฝึกปฏิบัติงานของนิสิตระดับปริญญาตรี	ณรงค์ ล่ำดี	15.00-15.15

ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการพิจารณาเข้าร่วมนำเสนอผลงาน

การจัดการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประยุกต์และระบบสารสนเทศครั้งที่ 17

(The 17th International and National conferences in Applied Computer Technology and Information System: ACTIS)

และการประชุมวิชาการระดับชาติด้านบริหารธุรกิจ (NCOBA-2021-1)

วันที่ 5 มีนาคม 2564 ผ่านระบบ Zoom

MEETING ID : 8406192546 , PASSWORD : 123456 ห้อง 205				
ACTIS-2 เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประยุกต์และระบบสารสนเทศ ผศ.ดร. ภาคภูมิ มุกดาสนิท				
อ.พรพงศ์ ศิริสุขเจริญพร				
ลำดับ	รหัสบทความ	ชื่อผลงาน	ชื่อผู้วิจัย	เวลานำเสนอ
1	ACTIS-50	ระบบจัดการข้อมูลเหตุการณ์ความเสี่ยงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	ซอฟียะห์ แสสาเหตุ รวยดา สาและ สุวิมล จุงจิตร์	10.45-11.00
2	ACTIS-51	ต้นแบบแอปพลิเคชันสนับสนุนการวางแผนการปลูกพืชแซม : กรณีศึกษาตำบลบ้านพร้าว อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง	ชาคริต ทองนวล จิราพร วิเชียรทอง เดือนเพ็ญ กชกรจารุพงศ์	11.05-11.20
3	ACTIS-52	การพัฒนาเว็ปแอปพลิเคชันสำหรับคลีนิกผดุงครรภ์แพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง	วิสิทธิ์ บุญชม มูฮัมหมัดไฟซอล ดอกอ อารีรัตน์ กาละกาญ	11.25-11.40
4	ACTIS-65	ระบบสารสนเทศคลินิกการแพทย์แผนไทย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ	นูรีดา บาหะมะ มัสรา ลอแมะ อาจารี นาโค	11.45-12.00
5	ACTIS-71	การประมาณระดับค่าใช้จ่ายในการพัฒนาซอฟต์แวร์	สมชาย ปราการเจริญ สุชาดา รัตนคงเนตร วิเชียร ศรีพระจันทร์ ธวัชชัย งามสันติวงศ์	13.00-13.15
6	ACTIS-76	การพัฒนาสื่อแอนิเมชัน 3 มิติ เรื่อง การรณรงค์อนุรักษ์ช้างไทย	พระวุฒิไกร พิมพขันธ์ ภัสสร ปัทวงค์ นันทรัตน์ กลิ่นหอม สุธีธัช วัชรสกุณี ณรงค์ ชวนชิต	13.20-13.35
7	ACTIS-77	เว็บไซต์เช่าห้องอัดเสียงและอุปกรณ์ดนตรีโดยใช้แนวคิดคุณภาพบริการอิเล็กทรอนิกส์	สุดาสวรรค์ งามมงคลวงศ์ สุชาติ รมณียารักษ์ นฤทธิ์ตา สุดสงวน สุมินตรา แก่นท่าตาล	13.40-14.55

ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการพิจารณาเข้าร่วมนำเสนอผลงาน

การจัดการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประยุกต์และระบบสารสนเทศครั้งที่ 17

(The 17th International and National conferences in Applied Computer Technology and Information System: ACTIS)

และการประชุมวิชาการระดับชาติด้านบริหารธุรกิจ (NCOBA-2021-1)

วันที่ 5 มีนาคม 2564 ผ่านระบบ Zoom

MEETING ID : 9857370351 , PASSWORD : 12345 ห้อง 202-2

International ACTIS-1 Room Dr.Phanita Phakdi

Panida Phokasem

No.	Article ID	Title	Name	Presentation time
1	Inter-46	The Associatation between Online Buying Behavior and Online Buying Risk Before the COVID-19 situation	Wasun Khan-Am Kritiya Rangsom	10.45-11.00
2	Inter-47	Adoption of PromptPay Money Transfer Service Innovation and Effectiveness of Financial Transactions through PromptPay System	Pariyawit Choochoed Chatthong Nokcherdchoo	11.05-11.20
3	Inter-49	Development of IoT-enabled Realtime Pill Dispenser	Chalita Ruengchuai Natcha Khanthong Naphat Keawpibal	11.25-11.40
4	Inter-53	The Development of Business Intelligence Web for Forecasting Rental Income of Suan Kwang Tung Apartment and Visualize Water and Electricity Consuming Behavior of the Tenants	Maneerat Paranan Watcharapol Prakongjai Jeerapa Petchwattananone Jintana Sangdee Sakawkarn Piyawitwanich	11.45-12.00
5	Inter-54	Thai Rice Cultivation Animation	Phairoj Samutrak Chalit Kangvaravoot Pongsapat Totan	13.00-13.15
6	Inter-55	A Case Study on an Application of ICT and IoT to Promote Cultural Tourism of Bang Nam Phueng Floating Market Community	Maneerat Paranan Jeerapa Petchwattananone	13.20-13.35
7	Inter-68	The Conversion of Dependency and Association in UML Design Class	Natthaphong Luangnaruedom Thavatchai Ngamsantivong	13.40-14.55

8	Inter-74	The relationship of Community Characteristics of Social Commerce and Purchasing Intention of OTOP: Textile and Clothing	Sureerut Inmor Sukontip Wongpun	15.00-15.15
9	Inter-75	The Service Quality Factors affecting Repurchasing Decision in Food Product via Service Provider “Grab Food”	Vipaspon Thammarakkitanon Sureerut Inmor	15.20-15.35
10	Inter-78	Business Strategy Factors Affecting Customers Satisfaction of Thai SME Export Companies	Suraporn Onputtha Metinee Rasadaraksa Chitralada Trisakhon Pornapa Peamchai	15.40-15.55
11	Inter-79	Factors Affecting Green Supply Chain Adoption in Small-Medium Enterprises with High Growth Rate in Thailand	Sarakul Sukortpromme Suraporn Onputtha Putthiwat Singhdong	16.00-16.15
12	Inter-80	Factors Affecting Business Sustainability of Logistics Service Providers in Thailand	Atchira Tiwasing Orawee Sriboonlue Suraporn Onputtha	16.20-16.35
13	Inter-66	Acceptance of The Concept of Green Packaging	Roongthip Thamsena Viyadarat Nilpakawong Waridda Piphatanakul	16.40-16.55
14	Inter-67	AEC And The Replacement Thai Labour by Foreign Labour	Natthanan Phatsawan Chutima Ketsa	17.00-17.15

สารบัญ

ชื่อเรื่อง	ชื่อผู้วิจัย	หน้า
โปรแกรมประยุกต์แอนดรอยด์ เรื่อง สถานที่สำคัญของโลกด้วยเทคโนโลยีเสมือนจริง	ภาสกร ปาละกูล	1
ระบบ IoT เพื่อตรวจสอบการเข้าเรียนและการเข้าสอบโดยใช้GPS และการจดจำใบหน้า	พีรพัฒน์ สีดา ธนาธร หมัดมอญ วิภา ธนานันท์	9
ความรู้ความเข้าใจและปัจจัยต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบล ลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี	เฉลิมพล นุชอุดม สุวัจ รชตวัฒนกุล	14
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี	เฉลิมพล นุชอุดม สุวัจ รชตวัฒนกุล	22
กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการโมบายแบงก์กิ้งของประชากร ในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร	ปณีญา อินทกาศ สุนทรี ตรีพาทย์	30
การจัดการ การจัดเก็บสำหรับการเบิกจ่าย กรณีศึกษา บริษัทผลิตอาหารสำเร็จรูปแห่งหนึ่ง ในเขตฉะเชิงเทรา	นราวดี สมชาติ ณปภัช เพชระบูรณิน ดร.ฉันทลักษณ์ ฮีสวัสดิ์ ดร.ชุมพล สายเชื้อ	37
การพัฒนาแบบจำลองระบบตรวจจับก๊าซคาร์บอนภายในรถยนต์	ชุติมา เกตุษา ไพรัช นาคนาวา	48
การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการคลังสินค้า กรณีศึกษา บริษัท เอกชน จำกัด	นราวดี สมชาติ ดร.ฉันทลักษณ ฮีสวัสดิ์ พิสุทธิ์ ตั้งเด่นชัย ดร.วรางคณา ตันสกุล	54
การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการรถไฟสายธนบุรี (กรุงเทพฯ) - น้ำตก (กาญจนบุรี)	จรูญวิทย์ โตสัจจะวงษ์	61
การศึกษาคุณภาพการให้บริการของบริษัทขนส่งเอกชนแห่งหนึ่งใน เขตปลอดอากรสุวรรณภูมิ	นราวดี สมชาติ ณปภัช เพชระบูรณิน พิสุทธิ ตั้งเด่นชัย	71
ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในเขตลาดกระบัง	เฉลิมพล นุชอุดม ปณิชา วีรศิลปะ สุวัจ รชตวัฒนกุล	78
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับความเครียดในการทำงานของบุคลากรในสำนักงานสรรพากรพื้นที่ กรุงเทพมหานคร 14	เบญญาภา แสงแพร จินตนา อาจหาญ พัทธธีรา จิรอุดมสาโรจน์	88

การรับรู้ความเสี่ยงอันตรายจากกลุ่มอาการออฟฟิศซินโดรมของบุคลากรในโรงพยาบาล	ณัฐชฎา พิมพาภรณ์ รัชเมธี รชตวัฒนกุล เอกชัย แสงสว่าง	96
การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในการทำงานกับความสุขในการทำงานของพนักงานฝ่ายผลิต	ณัฐชฎา พิมพาภรณ์ เพียร โตท่าโรง พรทิพย์ อุดมศักดิ์	102
ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการการรับชมแอพพลิเคชั่นเน็ตฟิกของประชาชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	ทิพมาศ รัตนพิทักษ์ นงลักษณ์ ทองขวัญ	109
ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการชำระสินค้าผ่าน Mobile Banking ของประชาชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	ปุณิกา โทพิลา	118
ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการสั่งอาหารผ่านแอพพลิเคชั่นออนไลน์ในโทรศัพท์ของผู้บริโภคใน อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ	ปุณิกา โทพิลา ทัศวรรณ มหาเรือนขวัญ	125
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้ออาหารเพื่อสุขภาพของผู้บริโภคในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร	ทิพมาศ รัตนพิทักษ์ วีรวุธ รักเที่ยง	131
ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสั่งอาหารผ่าน Application food panda ของประชาชนในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร	ปุณิกา โทพิลา ธิดาวัลย์ สร้างธรรม	145
ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อสินค้ากระเป๋าแฟชั่น Brand Name ในเขตกรุงเทพมหานคร	นราวดี สมชาติ กนกวรรณ บูรณะกิติ ดร.ฉันทลักษณ์ ฮีสวัสดิ์	152
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ในสาขาการจัดการโลจิสติกส์ กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง	นราวดี สมชาติ พีร์ภูมิ รุ่งเรื่อง พิศุทธิ์ ตั้งเด่นชัย	158
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการร้านอาหาร สไตล์เกาหลี ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	ปณียา อินทกาศ	168
ทัศนคติของชุมชนต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระหว่างชุมชนหัวตะเข้และชุมชนหนองจอก	สุปัด ทองอินทร์ สนใจ รชตวัฒนกุล	174
ระบบจัดการการลงทะเบียนสอบเทียบโอน รายวิชาสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ	อนันต์พล ชื่นชม เทพพิทักษ์ อิ่มอาเทศ ชุติมา เกตุษา	180
การพัฒนาระบบอัตโนมัติเพื่อการกระจายสินค้า	พรพงศ ศิริสุขเจิริญพร นิตินัย โมทนา พิชิตชัย วงหัส	185
โครงสร้างทางการเงินของบริษัทกับค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	วฤดดา พิพัฒนกุล ดารารัตน สุริวงค์ ประทุม วงษ์วีระกุล	191

	จำนรรจ์ หลงกระจ่าง	
คุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานกับอัตราการจ่ายเงินปันผลบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	กัญญาวีร์ วงค์เสือ ดร.วฤดดา พิพัฒนกุล มาลี เต็มไป	200
การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง	รัชนีภรณ์ คล่องแคล่ว ธีรยุทธ แสงซื่อ	211
แรงจูงใจที่ก่อให้เกิดความเครียดในการปฏิบัติงานของพนักงาน กรณีศึกษาบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง	รัชนีภรณ์ คล่องแคล่ว สมศักดิ์ สุริยันอโณทัย	220
แรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในองค์กร กรณีศึกษาบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง	รัชนีภรณ์ คล่องแคล่ว วสุ ธรรมจินดา	229
องค์ประกอบของนักบัญชียุคไทยแลนด์ 4.0	พัทธ์ธีรา จิรอุดมสาโรจน์ สโรชา ศรีบุญ นิรัญชา ลิ่วเฉลิมวงศ์ วันเพ็ญ วศินารมณ์	238
แนวทางการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนริมคลองมอญเขตลาดกระบังให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ภณสิทธ์ อ้นยะ ณัฐมล หวังเป็น	245
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยวชาวไทยในตลาดหลวงแพ่ง เขตลาดกระบัง	ภณสิทธ์ อ้นยะ	254
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าออนไลน์ของผู้บริโภคกลุ่มวัยรุ่น ในเขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร	จตุพร ศรีผึ้ง ผศ. ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา ดร.ทรงศักดิ์ วิจัยธรรมฤทธิ์	261
ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการคาร์แคร์ในตำบลแพรกษา จังหวัดสมุทรปราการ	วรัญญา ควรประเสริฐ ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา ผศ.ดร.ศศิธร ง้วนพันธ์	266
ความพึงใจของผู้บริโภคร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในพื้นที่ชุมชนวัดคลอง เตย ใน 1 เขตคลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร	วชิรญาณ์ อ่อนฉวี ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา ดร.วิภา วงศ์พูลสิน	271
การศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อความคาดหวังของ เภสัชกรร้านขายยา จังหวัดกรุงเทพมหานคร	อินทิรา บาตสุวรรณ ดร.เฉลิมชัยผู้พัฒน์	275
แรงจูงใจที่มีผลต่อทัศนคติในการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายผลิตบริษัทผลิตสปริงในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ	พุชนาถ จารุภูมิ ผศ.วัลลภ นิมมานนท์	280
แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกเรียน สายอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเอกชน อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ	ณัฐวุฒิ จิตแหลม ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	284

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของผู้บริโภคในการใช้บริการ ฟู้ด เดลิเวอรี่บนแอปพลิเคชั่น เขตคลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร	จิระปะภา รักสงบ ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	289
การพัฒนาแอปพลิเคชันด้วยเทคโนโลยีความเป็นจริงเสริมเพื่อประชาสัมพันธ์สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	สุขสวัสดิ์ แซ่ลิ่ม ศิริชัย พรหมหอม เอกพันธ์ เหล่าสิม	295
ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามหลักจริยธรรมในมุมมองประชาชนของข้าราชการตำรวจตระเวนชายแดน ในเขตอำเภอ สังขละบุรี จังหวัดกาญจบุรี	นภัสนันท์ กิตติญาจีราวัชร์ ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	300
ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของกลุ่มคนรักสุขภาพ เขตประเวศจังหวัดกรุงเทพมหานคร	ชนากานต์ ธงศรี ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	305
ศึกษาการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของพนักงานอุตสาหกรรม ในเขตนิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา	พรทิพย์ อุดมศักดิ์ ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	310
The Associatation between Online Buying Behavior and Online Buying Risk Before the COVID-19 situation	Wasun Khan-Am Kritiya Rangsom	315
Adoption of PromptPay Money Transfer Service Innovation and Effectiveness of Financial Transactions through PromptPay System	Pariyawit Choochoed Chatthong Nokcherdchoo	319
ระบบบริหารจัดการการฝึกปฏิบัติงานของนิสิตระดับปริญญาตรี	ณรงค์ ล่ำดี	324
Development of IoT-enabled Realtime Pill Dispenser	Chalita Ruengchuai Natcha Khanthong Naphat Keawpibal	331
ระบบจัดการข้อมูลเหตุการณ์ความเสี่ยงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	ซอฟียะห์ แสสาเหตุ รวยดา สาและ สุวิมล จุงจิตร์	336
ต้นแบบแอปพลิเคชันสนับสนุนการวางแผนการปลูกพืชแซม : กรณีศึกษาตำบลบ้านพร้าว อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง	ชาคริต ทองนวล จิราพร วิเชียรทอง เดือนเพ็ญ กชกรจารุพงศ์	343
การพัฒนาเว็ปแอปพลิเคชันสำหรับคลีนิกผดุงครรภ์แพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง	วิสิทธิ์ บุญชม มูฮัมหมัดไฟซอล ดอกอ อารีรัตน์ กาละกาญ	348
The Development of Business Intelligence Web for Forecasting Rental Income of Suan Kwang Tung Apartment and Visualize Water and Electricity Consuming Behavior of the Tenants	Maneerat Paranan Watcharapol Prakongjai Jeerapa Petchwattananone Jintana Sangdee Sakawkarn Piyawitwanich	353
Thai Rice Cultivation Animation	Phairoj Samutrak	358

A Case Study on an Application of ICT and IoT to Promote Cultural Tourism of Bang Nam Phueng Floating Market Community	Chalit Kangvaravoot Pongsapat Totan Maneerat Paranan Jeerapa Petchwattananone	363
ความพึงพอใจของตัวแทนผู้ส่งออก ในหน่วยงานตรวจสินค้าอันตราย ของสายการบิน ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ	จิตราภรณ์ อึ้งปกรณ์แก้ว ดร.เฉลิมชัย ผู้พัฒน์	368
ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการธนาคารเฉพาะกิจ เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร	เอมอร เทพเมืองนาม ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	373
ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานของบริษัทจำหน่ายสินค้าบริโภคและอุปโภค ในเขตพัฒนาการ จังหวัดกรุงเทพมหานคร	แพรวพรรณ อึ้งปกรณ์แก้ว ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	378
ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านแอพพลิเคชั่นออนไลน์ เขตคลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร	สุธิดา เกตุคล้าย ผศ.วัลลภ นิมมานนท์	383
ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของผู้บริโภคในการใช้บริการร้านสะดวกซื้อ เขตคลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร	ณัฐกานต์ สุรานาวงศ์ ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	388
แรงจูงใจที่มีผลต่อการคงอยู่ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาล เอกชน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต	พิไลลักษณ์ ซูสิริไพศาล ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	393
แรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทธุรกิจค้าปลีก (Hypermarket) อำเภอเมือง จังหวัดระยอง	ธนา การะมัด ดร.ศศิธร ง้วนพันธ์	398
ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทผลิตชิ้นส่วนเครื่องปรับอากาศและชิ้นส่วนยานยนต์ของฝ่ายผลิตในเขตอุตสาหกรรมเมืองใหม่บางพลี	ดวงสุรีย์ เดชพันนา ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	404
สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรในหน่วยงานส่วนกลางของสำนักงานศาลยุติธรรม จังหวัดกรุงเทพมหานคร	สินีย์ จินตกะเวศ ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	410
ระบบสารสนเทศคลินิกการแพทย์แผนไทย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ	นูรีดา บาหะมะ มัสรา ลอแมะ อาจารี นาโค	416
Acceptance of The Concept of Green Packaging	Panida Phokasem Roongthip Thamsena Viyadarat Nilpakawong Waridda Piphatanakul	421
AEC And The Replacement Thai Labour by Foreign Labour	Panida Phokasem Natthanan Phatsawan Chutima Ketsa	429
The Conversion of Dependency and Association in UML Design Class	Natthaphong Luangnaruedom Thavatchai Ngamsantivong	439

Acceptance of The Concept of Green Packaging

Panida Phokasem[1] Roongthip Thamsena[2] , Viyadarat Nilpakawong[3] Waridda Piphatanakul[4]

[1,2,3] Bangkok Suvarnabhumi University, Logistics Management, Faculty of Science and Technology

[3]Bangkok Suvarnabhumi University, Accountancy Program

1. Introduction

"The packaging industry is one of the most important industries in the world" (Sandra, Lija & Ingrida, 2011). In the last two or three years ago, We see that there are some new standards or policy and regulations about the safety of the package including the campaign on products that are environment friendly. Some company tend to make increasingly their packaging more environment-friendly and disposable or we have known as 'Eco' Packaging or 'Green' packaging. Suyog (2012) reported that the worldwide demand for green packaging is projected to rise 5.7% per year to $212 bn by 2015 with Asia-Pacific region accounting for $79 bn of the total demand (p.9). For instance, UPS company take responsibility to environmental preservation by designing packaging. For the materials used in packaging, UPS relies on data from the Sustainable Packaging Coalition and its Compass Program for lifecycle metrics. Furthermore, they expect to see some success with its two-year-old 'Eco Responsible Packaging program' (Official Board Markets,2012). Suyog (2012) stated that drivers of sustainable packaging would depend on cost reduction, induced buying behavior, brand awareness, environmental sustainability, and market potential. Thailand also concerns about global warming and shortage of natural resource that it make number of eco-friendly products appeared increasingly (Euromonitor International, 2013). For instance, green packaging demand has increased gradually since 2004 in the United State as table 1 (Official Board Markets,2011).

Table 1 U.S. Green Packaging Demand (million dollars)

Item	2004	2009	2014	% Annual Growth	
				2004-2009	2009-2014
Green Packaging Demand	30145	34460	41650	2.7	3.9
Recycled Content Packaging	27175	31178	37250	2.8	3.6
Reusable Packaging	2795	2920	3715	0.9	4.9
Degradable Packaging	175	362	685	15.6	13.6

Note: Adapted from www.packaging-online.com Copyright 2011 by Official Board Markets. Reprinted with permission.

Pivotal role in the production process is integrated economic and environmental concepts into the design process in order to develop products that are environmentally friendly. This includes the analysis of the environmental performance of products, management of expired product, reducing environmental impact at every stage of the life cycle of the product, coupled with an analysis of other factors,

(such as cost, manufacturing process, quality control, and marketing) for example.

Eco Design is one way to demonstrate our responsibility to the environment apart from the other approaches are well known as a Cleaner Technology (CT), Life Cycle Assessment (LCA). Currently, there are many government agencies, independent agencies, and educational institutions which have educational programs and instruction to develop knowledge of EcoDesign more. As well as to disseminate knowledge and encourage industries to produce environmentally friendly products.

Although companies are ready to invest, gain support from the government, and have the technology for the production of green packaging, they might not invest in green packaging if it is not necessary because support from government is not law or enforcement.

Research on how factor, investment, corporate social responsibility, government support, and environmental conciousness affect green packaging and this study aim to begin filling that gap by exploring experts response to green packaging claim. Specially, this study investigates experts' attitude of investment, corporate social responsibility, government support, and environmental conciousness to contribute green packaging

2. BACKGROUND AND HYPOTHESES

2.1 Green Packaging

Green packaging is defined by Suyong (2012: p.8) as " the packaging made from eco-friendly/biodegradable/compostable materials that can be broken down and assimilated by natural means back into common earth elements like carbon, oxygen and hydrogen".

Tan & Lau (2010) stated that green product involved with packaging that incorporates the strategies in recycling, reduced packaging or using less toxic materials to reduce the impact on the natural environment

Sustainability of the environment can start with green packaging because normally, the packages will be thrown out as environmental waste and thereby it pollutes the environment. Thus, attention to green packaging will pay rich dividend in ensuring the sustainability of the environment (Solaiappan & Palaniappan, 2012).

For instance, SCG has technology for carton that it is the eco-friendly container. For Idea paper, boxes and wrapping paper made from special packaging paper that uses less chemicals in pulp bleaching. Ideal paper is also printed with environmentally-friendly ink; the wrapping paper is printed with water-based ink and the box with soy ink (Euromonitor International, 2013). Furthermore, some retailers such as, Tops Market, Tops Super, Central Food Hall, Gourmet Market and Lemon Farm are more active in terms of promoting biodegradable plastics to consumers. (Euromonitor International, 2013).

2.2 Drivers of Green Packaging

Investment

Investment in green packaging technology is high cost because companies have to invest in machine, research and development about eco-technology. However, Investment in green packaging technology can reduce carbon emissions due to packaging, green packaging technology comes with a high investment. Technology is important to produce green packaging. Coca-Cola (Thailand) Ltd cooperated with Thai Namthip Co Ltd to introduce new technology to reduces the usage of plastic by 13-20% in the production, thus, the new packaging used less plastic than the previous design (Euromonitor International, 2013). Using less plastic for packaging to make the packaging has a lighter weight, furthermore, it reduces transport costs because they can transport more. According to the study of Sundip,

Michael, Gary and Gary (2011) found that companies can save packaging and transportation costs by using green packaging initiative (reduce, reuse, recycle), improved technology, the availability of alternative packaging material, and supplier collaboration. Even in international market, they require advanced and high technology and innovation to enchance the standard of products and packaging and compete in an international environment(Euromonitor International, 2013, p.1).

Figure 1 Percentage of cost and emission due to packaging

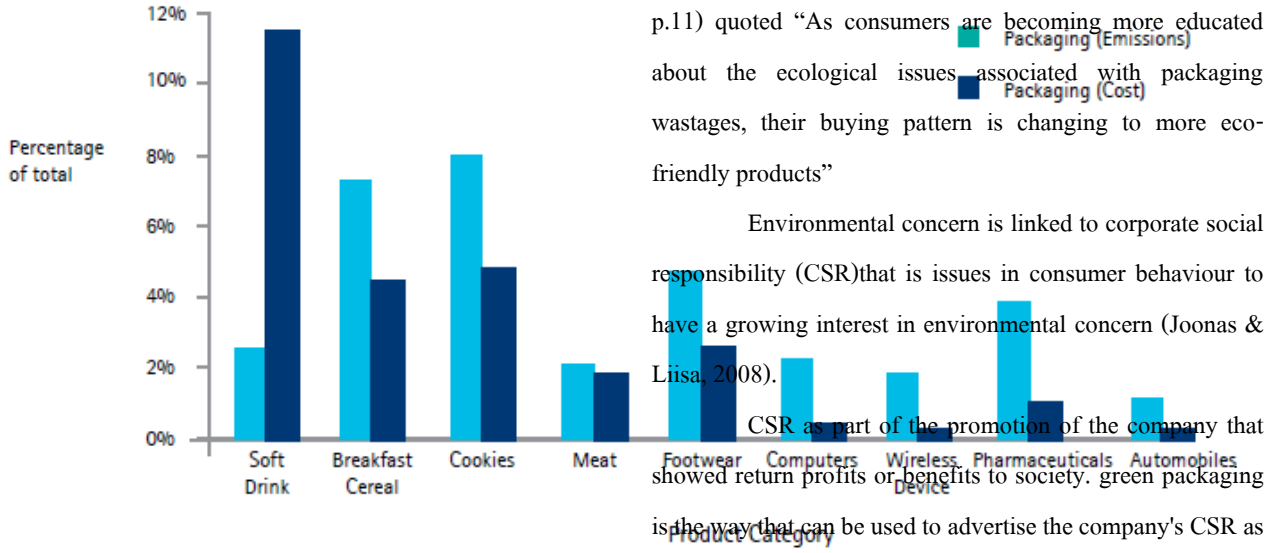

(*source:* Sundip et al., 2011, p. 4)

From figure 1, in each industry, the management cost of the packaging looks different because each product is different that it make acceptance of green packaging is different. Thus, green packaging is developed gradually. It also requires investment in research and development of eco-friendly packaging.

Euromonitor International (2013) reported that Thai Namthip Co Ltd invested up to Bt700 million in new machinery with new "Eco-Crush" technology to produce lightweight PET bottles for bottled water. The new packaging used 35% less plastic than the previous design; it is also 100% recyclable and can also be crushed after use to save space.

However, the manufacture of eco-friendly packaing requires higher technology and higher production cost also. Thus, companies which tend to go to green have to ready in investment. If companies are not ready to invest in technology, eco-friendly packaging will happen hardly.

Corporate Social Responsibility (CSR)

The study of Datta and Ishashwini (2010) suggested that to promote environmental concern is opportunities to convince green buying behavior of consumer. Suyong (2012: p.11) quoted "As consumers are becoming more educated about the ecological issues associated with packaging wastages, their buying pattern is changing to more eco-friendly products"

Environmental concern is linked to corporate social responsibility (CSR)that is issues in consumer behaviour to have a growing interest in environmental concern (Joonas & Liisa, 2008).

CSR as part of the promotion of the company that showed return profits or benefits to society. green packaging is the way that can be used to advertise the company's CSR as well. It is possible that the company which has a CSR will produce and develop green packaging as well.

Government Support

Support from government by policies, tax reductions, investment and technology in green packaging is what led to the emergence of green packaging in the private or state industries. If the industrial sector of state is an example of action and success, it can be defined as a national policy.According to Suyong (2012) suggested that if companies have eco-friendly packaging, government should reduce any tax duties for eco-friendly packaging materials.

Guirong& Zongjian (2012) also stated that establish the restriction law of packaging waste should be the priority. Eco-mark or Eco-label identifies a product that meet environmental standard (Geetika, 2013). Government should establish a government agency to manage eco-label for product that meet specific environmental criteria in order to improve trust from consumer about reliable eco-label standard.

Environmental Consciousness

To understand that their affairs are polluting the environment and have environmental conciousness is important beginning to lead to create green packaging. According to Vinod&Ritu (2001) concluded "the environmental awareness in India has started affecting marketing of products basedupon packaging" (p.245). When we are environmental conscious it will cause action to preserve the environment without requiring rules, regulation, and enforcement from goverment.

Global pollution such as water, air, soil pollution, cause climate change. Consumer and business leaders from China, India, Germany, Japan, the U.K. and the U.S. awared climate change (Sundip et al., 2011). Global pollution awareness is a good start because it will cause better environmental management and promoting eco-packaging. Currently, there are already environmental rules but environmental awareness will make companies do and control environment more than standard. Thus,environmental conciousness and awareness will lead to better environmental management, which is leading to the occurrence of green packaging.

Suyong (2012) reported that many companies start switching over to sustainable packaging due to environmental considerations. However, the official government policy was a factor of leading to green, environmental conciousness and awareness was the most significant factor (Tan & Lau, 2010).

3. METHODOLOGY

3.1 Research Instruments

The study used a structured interview that was developed based upon literature to create the key issues. Issues from this review were investment, CSR, perception of government support, environmental consciousness, and the acceptance of the concept of green packaging. The structured interview was consulted with an expert (licensed auditor ISO 140001) in the field of environmental standard to improve accuracy and reliability. Structured interview is seperated 4 part as follow:

Part 1 is personal information of respondents, for example, name, age, and position.

Part 2 is opinion about drivers of green packaging that are investment, CSR, government support, and environmental conciousness

Part 3 is opinion about the acceptance of the concept of green packaging.

Part 4 is comment and suggestion in order to respondents comment that how to manage for sustainable packaging for environment.

3.2 Data Collection and Characteristics of Respondents

Participants for this study are 5 companies from executive or manager who are authority in making decision on green packaging in order to provide answers or information precisely for the purposes of research by in-depth interview. The interview lasted approximately an hours. The interview was recorded and fully transcribed for subsequent content analysis.

4. Result

Investment driving green packaging

From interview companies that have already invested in green packaging, they gave reason that investment in green packaging can improve companies'image and reduce pollution from waste disposal. Someone said "The difficult compostable waste causes more pollution which most waste was coming from package". Some conpanies invested because they want to expand their market to international market. "Some countries have regulation of eliminating waste from other countries' product. If it is compostable waste, you do not need to pay high cost for waste elimination".

While other companies that have not invested in green packaging but plan to do it in the future gave reason in the same way that green packaging is a good thing that should do to preseve environment. However, companies that are not ready to invest in this field are small companies and requires high fund to research and develop green packaging.

CSR driving green packaging

Many of the participants in this study gave reasons that green packaging is a way to make environment is better because the waste from green packaging can be disposed easier than the waste from not green packaging because material that is used in production of green packaging is environmentally friendly. Furthermore, the participants believed that if they use green packaging to promote companies' CSR, it will improve companies' image very well. "We are the part of environmental care".

Government support driving green packaging

Here, participants described their perception of government support of environment that regulation or law seem not quite strict to enforce controlling eco-friendly packaging even food packaging. Regulation or law just forced packaging that it is not harmful and toxic to consumers while some countries have used tax regulations by charging more to eliminate waste from companies that cause serious pollution to the environment. Someone suggested that packaging waste regulation can do in the same way with ' Polluter Pay Principle-PPP' is an environmental policy which requires that the costs of pollution by who cause it (Vito De Lucia,2013) "The cost of PPP should be not in the elimination of waste only, but they must pay damages for environmental impact in the future that the firm causing damage"

However, there is a center for creating eco-packaging at Kasetsart University that is supported by government. "This center design and suggest about eco-packaging for companies who are interested".

Environmental consciousness driving green packaging

Participants described environmental consciousness could make green packaging happen faster. The green packaging affect ourselves and the public, furthermore, it will extend out to the wider environment. "As if we did not like pollution, so we should not pollute to the others". Some suggested that green packaging should occur from the concept and consciousness of executives scholars who has authority to manage and convince eco-friendly concept. "Consciousness of only one person may not lead to green packaging but consciousness of group will lead to green packaging more effectively".

The acceptance of the concept of green packaging

Everyone believes that the green packaging is good and should happen but someone still has not had fund to invest in research and technology in this field. "I agree that it's good thing, but it increases costs". In addition, Thailand has not had any policy for control packaging that does not harm environment. "There are not any regulations on the use of packaging is not hazardous to the environment, however, there are only in the regulations does not harm consumers only".

Someone argued that the green packaging can be used as a point of promoting CSR of the company as well that

it might not be a real green packaging. “Some companies advertise that plastic bottles are environmentally friendly because it uses less plastic, but I think they did it for business interests,easy to transport, reduction weight of packaging because the material is still plastic, difficult compostable”.

5. DISCUSSION

In selecting packaging is environmentally friendly and investing in innovative machines for the production of green packaging which should be still under their sustainability and cost-effective management. In the beginning, many companies have opinions in the same way that it increased cost, however, if we look at the long term, it will help to increase profits from green market in the future market steadily. According to Pavan & Payal (2012) stated that green packaging is an important part of green marketing in orderr to give benefits are:

- It ensures sustained long term growth along with profitability.
- It saves money in the long run, though initially the cost is more.
- It helps the companies market their products and services keeping the environment aspects in mind. (p. 37)

Furthermore, green packaging can make the employee feel pround and resposible for an environmentally responsible company that probably involve with the company’s policy of Corporate Social & Environmental Responsibility (CSR) (Pavan & Payal,2012).

The environmental issues being integrated into the firm’s corporate social responsibility (Geetika, 2013). Green packaging is a part that may be conditional of large organizations especially, which focus on image of social & environmental responsibility. For instance, some supermarket has the campaign on used in the plastic packaging that must be compostable bioplastics. Some organizations use the field of social & environmental responsibility to measure only sales of products but not focused on measuring changes in society. It is possible that firm’s CSR is publicity to promote business's image, product, service and manufacturing processes are environmentally friendly, for example, energy-saving electrical appliances, Supermarkets used paper bags instead of plastic bags, and giving discounts to customer who bring their own bags when they come shopping.

“The management of green packaging can be directly and indirectly promoted by laws, regulations, taxation, institutional and other measures” (Guirong& Zongjian, 2012, p 900). Government can promote new investment to develop green packaging and establish specialized institutions for research the new material for green packaging Standardization of green packaging must also be guaranteed by government (Guirong& Zongjian, 2012). Moreover, governmental pressure is a good way to control hazardous waste packaging by establish regulations relating to environmental packaging (Pavan & Payal,2012). Government have the ability to evaluate the environmental composition or meterial of packaging (Geetika, 2013, p.56). Packaging regulation can be prometed in the same way with ‘The Emission Trading Scheme’ of environmental law. For instance, There is limit of number of years and the amount of pollution in the degradation or eliminating waste from companies' products.

Entrepreneurs need to be conscious of the environment starting from the clean manufacturing process, policy of disposal of waste is not environmental degradation, and research and development do not harm to the environment and ecology. For enterprises, development of green packaging can use material of lightweight, thin, fluorine-free, biodegradable, and environmental friendly

(Guirong& Zongjian, 2012). For business owners or executives, have good environmental consciousness to society and want to do businesses that do not pollute or increase intense of global warming, there will be competition in 'packaging'. Manufacturers use packaging materials that degrade faster, they will be more advantageous than other competitors in green marketing. Thus, The environmental consciousness causes green packaging happen faster.

6. CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS

Although investment, CSR, government support, and environmental consciousness are the factors that cause green packaging, government support is the most important factor that entrepreneurs are interested. The enforcement from government by law, tax policy or government funding to support research and development in this field will help many entrepreneurs are interested in green packaging and the need to create more green packaging. The financial support and environmental consciousness will help firms achieve green packaging faster.

Another interesting point is trade competition. Major companies will be the crucial in determining the environmental requirements that partners must follow. If major companies set the standards for the purchase of the product that it must be environmentally friendly, it will cause trade competition in green market among partners. Thus, it will be chain process that starting from finding eco-material and clean production process to customers, and then it will be the whole green system or green supply chain.

Future research could also profitably explore how the success or failure in achieving green packaging. Which is the best driver for green packaging. This qualitative study was conducted with a small group by interview, thus, conclusions and advanced on the basis of this research are perhaps best viewed as tentetive, and useful in formulating future research hypotheses.

REFERENCES

[1] Datta S K and Ishaswini. (2011). Pro-Environmental Concern Influencing Green Buying: A Study on Indian Consumers. *International Journal of Business and Management,* 6(6), 124-133.

[2] Euromonitor International. (2013, December 22). *Packaging Industry in Thailand.* Retrieved from Euromonitor Passport GMID database.

[3] Geetika Singh. (2013). Green: The New Colour of Marketing in India. *ASCI Journal of Management, 42* (2), 52–72

[4] Guirong Zhang & Zongjian Zhao. (2012). Green Packaging Management of Logistics Enterprises. *Physics Procedia, 24*, 900 – 905

[5] Joonas R. & Liisa U. Preference for green packaging in consumer product choices – Do consumers care? *International Journal of Consumer Studies, 32*, 516–525

[6] Pavan Mishra & Payal Sharma. (2012). Green Marketing: Challenges and Opportunities for Business. *Journal of Marketing & Communication, 8*(1), 35-41.

[7] Official Board Markets . (2012). *UPS Seeing Success with 'Eco' Packaging Program* . Retrieved February 1, 2014, from www.packaging-online.com

Official Board Markets . (2011). *Green Packaging Demand to Reach $41.7B* . Retrieved

March 1, 2014, from www.packaging-online.com

[8] Sandra Muizniece-Brasava1, Lija Dukalska, and Ingrida Kantike. *Consumers Knowledge And Attitude to Traditional and Environmentally Friendly Food Packaging Materials in Market of Latvia.* Conference Proceedings of the 6th Baltic Conference on Food Science and Technology FOODBALT-2011, Jelgava, Latvia, 5-6 May, 2011.

[9] Solaiappan, S., & Palaniappan, S. (2012). A Study on Consumers Perception towards Green Packaging Initiatives With Reference to Consumers in Pudukkottai District. *International Journal of Research in Commerce & Management, 3*(11), 50-54

[10] Sundip N, Michael W, Gary G and Gary H. (2011). *Simultaneous Sustainability and Savings: Why Companies Should Invest in Sustainable Packaging,* April 12, Retrieved February 1, 2014, from http://www.accenture.com/us-en/Pages/insight-simultaneoussustainability-savings-summary.aspx.

[11] Suyog, D. (2012). Eco-Friendly Packaging in Supply Chain. *The IUP Journal of Supply Chain Management, 4*(2), 7-18

Tan B.C. & Lau T.C. (2010). Attitude towards the Environment and Green Products: Consumers' Perspective. *Management Science and Engineering, 4*(2), 27-39

[12] Vinod K. SHARMA & Ritu BABEL. (2001). Eco-friendly packaging and consumer buying behaviour in India: A case study of Mumbai. *Journal of Advanced Science, 13*(3), 243-245

[13] Vito De Lucia. (2013). *Polluter Pays Principle*. Retrieved April 30, 2014, from http://www.eoearth.org/view/article/155292/